

**ČO**  
**O ŇOM  
NEVIETE**



**SÚŤAŽ O SUVENÍR**

Napište nám meno zvýšených dvoch hráčov útočnej formácie, v ktorej hrával Milan Nový pred nástupom na vojenskú prezenčnú službu.

Odpovede posielajte na adresu našej redakcie do 14 dní od vydania čísla.

**MILAN NOVÝ, nar. 23. 9. 1951 v Kladne,  
člen ASD Dukla Jihlava.**

„Je úprimný, čestný, kamarátsky, každú svoju chybu sa snaží čo najskôr napraviť“ — takto charakterizoval Milana Nového jeho tréner Jaroslav Pitner. Postavou nenápadný chlapec vám vôbec nepripomína športovca, to bôz špičkového. A možno práve tá nenápadnosť vtisla charakter jeho hre, jeho schopnosti strieľať góly.

Na jeseň minulého roku nominoval

Nového do reprezentačného celku, do toho, ktorý sotva pol roka predtým získal po dvadsaťtich rokoch titul majstra sveta. Nepochybne Milan túto potu dosiahol zásluhou svojej streleckej schopnosti v ligovej súťaži. Napokon po 36 kolách ligy je druhým najlepším strelcom našej najvyššej hokejovej súťaže. Milan nevyniká tvrdosťou streľby, skôr cuchom na gólové situácie a jemnou pálicovou

technikou, ktorá mu umožnila dosiahnuť väčšiu polovicu gólov z bezprostrednej blízkosti bránky. „Pochopte, nebyť spoluhráčov, nič nedosiahaním. Tých triásat gólov, ktoré som v lige strielil, to je predovšetkým ich zásluha,“ vrávi tento skromný hokejista.

Milan Nový je klasickým príkladom toho, ako sa oplatí venovať mladym. Začal

# JIHLAVSKÝ KANONIER

ako 9-ročný v hokejovej prípravke SONP Kladno. Žiacky a dorastenecký dres veľmi rýchlo vymenil za seniorský. Debutoval ako 18-ročný v zápase proti VSŽ Košice. Hned vo svojom prvom zápase streli gól. „Bola to dlhá, tiahla strela, ktorá Holečkovi preklzla za bránkovú čiaru,“ spomína na svoj prvý ligový gól Milan.

„V dresu Kladna som nevyužil množstvo gólových priležitostí. Teraz v Dukle mi pribudla rozvaha a skúsenosť,“ rozhovoril sa Milan. „No keď som narukoval do Jihlav, myslieť som si, že v sile konkurenčnej neobstoju, že budem hrať za bēčko. Som rád, že som sa zmýli.“

V Jihlave sa rýchlo zaklimatizoval. Ved v Dukle hrajú mnohí v kladnianskej dorastu, takže kamarátov mal hned po prichode. Ale aj ostatní ho prijali za svojho. Milan si pochvaluje dobrú atmosféru v Dukle, ktorá mu pomohla zaviesť sa nováčikovských starostí. Pochvaluje si aj náročnosť tréningov. V nich vydá zo seba ešte viac ako v niektorých zápasoch. Sú tvrdšie (!), náročnejšie na kondičnú pripravenosť, pretože počas nich sa nestrieda v takých krátkych intervaloch ako v zápasoch.

Od útlačného veku mu viac imponovala súperova bránka než vlastná. Stal sa teda útočníkom. V tejto role musí mnoho vytvárať, ale s tým sa už dávno zmieril. „Tvrdoť v hre obrancov mi neprekáža dovtedy, kým nehrančí so zákernosťou. Ale zatial mi štastie praje. Ešte som nebol väčnejšie zranený. Osobných súbojov sa nebojam, ved dobrý hokejista sa rodí aj v nich.“ ■ ■ ■

Milan má rád ludi okolo seba, rád im verí. Iba raz sa sklamal. Bolo to na zájazde v Taliansku, v Cortine. Cestou zo zimného štadióna do hotela si zopár mladších hráčov povedalo, že sa ešte poprechádzajú. Rozhodnutie ešte umocnil slová Ottá Vejvodu — však ja sa v Cortine dobre vyznám. Bolo niekoľko minút pred polnociou, keď zdesení zistili, že namiesto k hotelu došli k úpatiu hôr. Pochopiteľne. Vejvoda vyšiel s pravdou von, priznal sa, že nevie, kde sú. Do hotela dorazili nás ranom, zmorení dlhou „prechádzkou“. Pokuta z toho tentoraz nebola, ale ostatní súbojári mali o zábavu postarané. ■ ■ ■

Jediný aktívne športujúci z rodiny Nových sa po skončení vojenskej prezenčnej služby vráti späť do Kladna. Dôvodom je snúbanca, ktorá na jeho doma čaká. Milan teda v lete znova obliečie futbalový dres treťolriedneho Sokola Žehrovce, za ktorý pred vojenčinou hral. znova zapadne do výbornej kladnianskej party. Dúfa, že mu zostane čas na fotografovanie, rybárenie a na šach, ktoré sú jeho koníčkom. A možno znova ochutna psa pečeného na cesnaku, so zemiakovými knedlami. Pretože toto nie je iba legenda, to je starý kladnianský zvyk, datujúci sa od účinkovania Standa Bacílka v tomto celku.

Dukla Jihlava strati jedného z najtalentovannejších útočníkov. Hédam ho však nestrati reprezentácia. Milan vie, čo potrebuje, aby ostal stálym členom reprezentáčného mužstva ČSSR — vzornou životosprávou a správnym prístupom k tréningu a hre neustále zvyšovať svoje individuálne majstrovstvo.

# Co mi dala vojna?

Milan Nový — hokejista SONP Kladno

Dala mi hodně a budu na ni vždycky rád vzpmínať, prozíval jsem v jihlavském kolektívu mnoho hezkých chvíľ. Všetko nelituji tých dvou roků, poznal jsem inou partu a každá taková změna je pro hráče prospěšná, zvláště když jde o kolektív, který bojuje o prvenství. Na vojně nás přijali jako nováčky velmi dobře, protože hlavním cílem družstva je dobré reprezentovat armádu — a tomu se podřízuje všechno.

Vyhovovala mi celoroční příprava, protože už z domova jsem byl dobré připraven na tuto zátěž. Přednosti přípravy na vojně je však důslednost, tam se nedá nic ošidit — ani v tréninku, ani v zápasu. Musí se „makat“ a nikdo nemá nic zadarmo. Myslím si, že je to dobré, neboť se na ledě přestupuje v hráčské vlastnosti, které jsou vysoce užitečné v civilním životě. Trenér Pitner a Neveselý své práci rozumějí a snad nejlepší jejich vizitkou je sedm mistrovských titulů, které Dukla Jihlava za posledních osm let získala. Každý trénink byl pečlivě připraven, po celou dobu byli všichni hráči v pohybu a ani chvíli si neodpočinuli. A vyspělí hráči jako Jarda Holík nebo Klapáč trénují s takovým zaujetím a tak pocitivě — a při tom si dávají ještě tréninkové dávky navíc. Tím jdou příkladem těm ostatním a potom ani nikoho nenapadne přípravu trochu ošidit.

Je sice pravda, že v Dukle jsou jedny z nejlepších podmínek, ale jsou zase v relaci s vysokými požadavky, které se na hráče kládou. V zápase se tvrdě vyžaduje kázel a herní disciplína — vojna takřka je i na ledě a musí se poslouchat...

Součástí našeho denního programu byla rovněž politická výchova, získávali jsme politický přehled o všech událostech nejen u nás, ale i v zahraničí. Zařízl jsem se do práce ZO SSM, kde jsem vykonával funkci místopředsedy. Zaměřil jsem se především na pořádání besed v okolních vesnicích u Jihlav.

Těch vzpomínk na vojnu mám hodně a většinou jsou toho druhu, že si je budu vždycky rád vzpmínať. Kupříkladu na cestu do Plzně, kde jsme vyhráli 9:1 a tím po roce opět přivezli do Jihlav přebornický titul — to se snad nedá vůbec zapomenout...

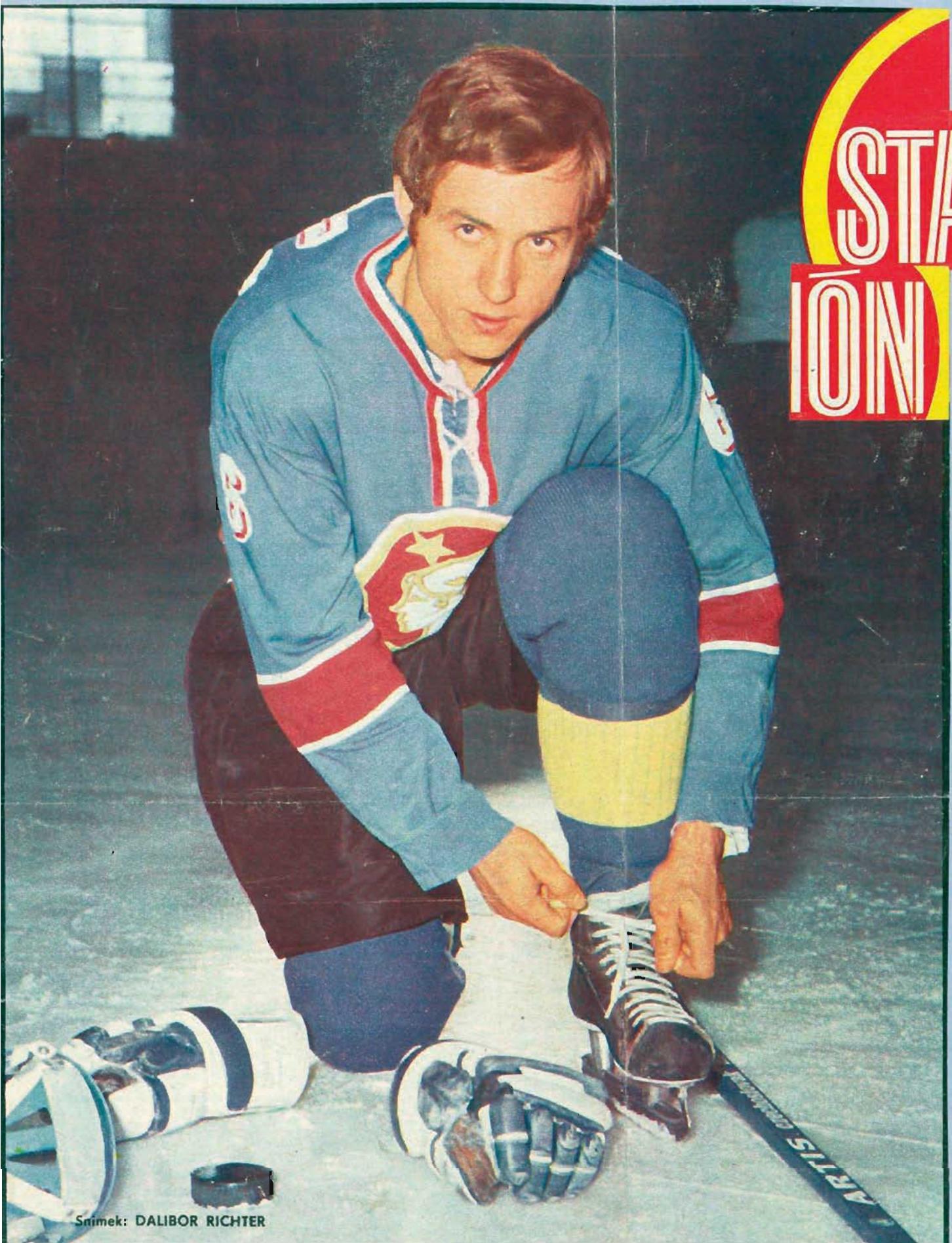
Nejvíce si hodnotím dvou zájezdů do Ameriky, kam bych se asi s jiným družstvem nedostal. Sehráli jsme tam řadu úspěšných zápasů, dobře jsme svou vlast a náš hokej reprezentovali — prohráli jsme jen s reprezentanty SSSR a obsadili v turnaji druhé místo. Tento zájezd nám po herní stránce výrazně pomohl, neměli jsme žádnou herní přestávku a do dalších ligových bojů jsme nastupovali v plné síle. Tím jsme vlastně rozhodli o našem dalším přebornickém titulu. Za celou sezónu jsme prohráli pouze čtyři zápasyl

V Jihlavě mají i další dobrý zvyk. Na zakončení sezóny se sedlou hráči se svými manželkami s představiteli města a armády. Na tomto „rodinném“ setkání, kde byla vždy milá a příjemná atmosféra, byli vyhlášeni a odměněni nejlepší hráči uplynulé sezóny. Já jsem byl po oba roky nejlepším střelcem — dostal jsem broušený pohár a dárkový koš a tato trofej bude pro mne vždy milou připomínkou nejen na toto setkání, ale na všechny hezké chvíle, které jsem na vojně prožil.



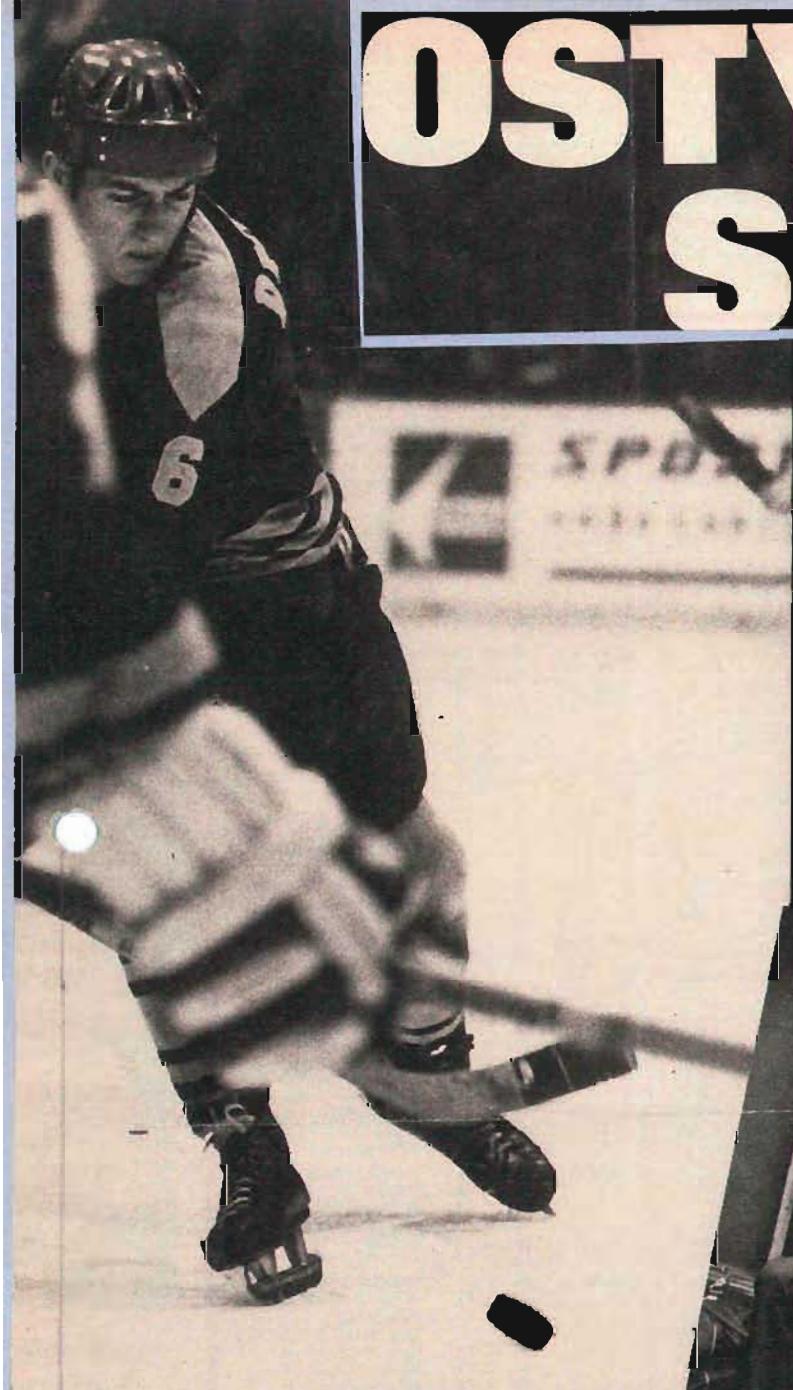
M. Nový v plném herním soustředění na jihlavské střídačce.

# STAD IÓN



Snímek: DALIBOR RICHTER

# OSTYCHAVÝ STŘELEC



SNÍMKY:  
JIRI  
PEKAREK

si každý pod pojmem hokejista představuje urostlého, argesivního pořizka. Milan Nový by ho v civilu — myslíte-li tim civilem momentálně zelené sukno — zklamal. Docela obyčejný hezký chlapec, ostýchavý jako panna; jen dva přední zuby svítící novotou signalizují, že to není zrovna hodné dítě. Ano, byl při mnoha lumpárnách, že by ovšem sám byl v čele party, to ne. Dnes na něho a ostatní dorostenčíky vzpomíná trenér Verfl, ale vše už přebolelo. To bylo tak: dal jim jednou pořádně zabrat a kluci se mu pomstili. Večer sebrali před domem jeho nové embéčko a přenesli je do jiné ulice.

Začínal na křidle, ale pozorné Proškovy oči poznaly, že je to rozehrávač, a proto šel do středu útoku. Sehrál v jednom kuse osm ligových zápasů a protože byl jedním z nejmladších tváří naší ligy (Kladěnáci v tomhle drží první), povolali ho do juniorky. A hned letěl do Švédska na evropský šampionát. Jako kapit-

tán Lvičat schovává doma na kredenci blyštivou stříbrnou medaili jako nejvzácnější relikvii.

Ale předtím se nesmrtelně zapsal do černé kroniky kladenského hokeje: spíš muž. To hráli poslední zápas v Brně s Kometou a prohráli 5:7. Šel na buly, rozhlijel se, zda jsou všichni jeho spoluhráči připraveni, v tom však už letěl kotouč mezi hole a Farda ho ze vzduchu napálil přímo na Termerova záda. Nás junior vůbec kolouč neviděl, stále se ještě rozhlijel.

Tři roky makal na kladenském ledě a stále víc na sebe upozorňoval. Předloni jako dvacetiletý

novic poprvé oblékl reprezentační dres ve Švédsku a Finsku, podepsal se na vítězství ve Stockholmu (vyhráli jsme 2:1 a obě branky dal za jeho asistence Bauer) a od té doby se o něm vědělo.

Docela obyčejný kluk, tichý, moc toho nenamluví, ale ví co chce. Proto se vyučil u paní Poldi elektrikářem a Ioni maturoval na průmyslovce v oboru slaboproudé elektřiny. Nu, a potom šups na vojnu.

Standa Neveselý je rád: „Milan je dobrý kluk, zapadl do party. Hned nám bylo jasné, že bude oživením druhé řady. Agusta to hraje dozadu, Milan společně s Hrbatým budou dávat góly...“

Taky že dávají! Exkládenák se

Ioni podepsal do ligových statistik čtrnáctkrát, letos načiná druhou půlku sezóny jako vrchní ligový kanonýr s 21 branckami.

„Na Kladně se víc zajíšťovala obrana, v Dukle se víc útočí. Proto se častěji dostanu ke střelbě...“

Tak mladý — a už má za sebou dvanáct hokejových sezón. Proploval tam hokejovým celibátem bez mučení a rád, jedině škola byla velká dřina. Přijel v noci domů ze zápasu a ještě se musel učít. Chtělo se mu spát, mladý organismus toužil po kafu, ale uměl si poručit. Chtěl vždycky hrát hokej, ale myslí přitom na zadní kolečka. Až se vrátil z vojny domů, chtěl by jít studovat Institut či trenérskou školu.

Patří k našim nejslušnějším hokejistům a je proto neustále středem pozornosti. Jak protihráčů, tak i trenérů. V tom prvním případě se mu daří vyhýbat se srážkám; ty dva vyražené zuby, naštíplá kost na ruce a nějaké to štíčko — to je minimum honárařů na obětní stolec našeho nejtvršího sportu. V tom druhém případě je rád. Už jako kluk se v duchu viděl hrát v reprezentačním dresu společně se svými velkými vzory, Pospišilem a Nedomanským. Už se mu to splnilo — ale jen tak na půl, možná, že i na míň.

Je typem technického hokejisty, má vynikající techniku hole a letos je postrachem brankářů. Umí totiž jako jeden z mála našich hráčů střílet zápěstím; ten pohyb je rychlý a nečekaný. Proto rázem vyletěl na špici ostrostřelců, proto se o něm mluví. Proto je středem nechtěného zájmu soupeřů.

Nic si z toho nedělá, že to musí být. Ze každé branky, na které se podílí, je placena modřina. Ví, že se narodil do tvrdého hokeje. Když jde na led na buly s Nedomanským, Kochtou či Hlinkou, Jarda Holík na něho ze střídačky křičí: „Nedej se, bažante! A nedej mu puk...!“

Dává jej máloky. To raději při hraje, anebo vypálí tu nečekanou střelu těsně nad ledem. Tu pověstnou střelu, která má razanci, ale která jde obyčejně tam, kde je brankářovo slabé místo. Ne-fotografuje, nefilmuje ji, i když je snímací kamera jeho koníčkem.

Ostýchavý střelec.  
Nezkažený, nenašoukaný.

A to je dobré.  
Jak pro něho, tak i pro nás hokej.



## REPORTÁŽ NA PŘÁNÍ

J. Rimpál z Pardubic, K. Steklého z Prahy, F. Novotného z Kladna a desítek čtenářů o hokejistovi Milánu Novém.

VACLAV FOLPRECHT

Poprvé v ligovém utkání

I.liga ročník 1968/69 - utkání 29.kola

SONP Kladno - VSŽ Košice 8:2 /2:0,2:0,4:2/

Kladno, dne 19.ledna 1969 - 2.100 diváků

B - Termer

O - Vejvoda, Pospíšil

Čermák, Kohout

Ú - Vimmer, L.Rys, Lidický

Nedvěd, Karas, Markup

Hlaváček, Nový, Šašek - trenér Prošek

Branky: 2 Šašek

1 Karas 1 Nedvěd

1 Hlaváček 1 Vimmer

1 Nový /ve 25.minutě hry na 3:0/

1 Lidický

Trenér mužstva B.Prošek po třech porážkách a na základě absence Kofenta a Bauera /oba zraněni/ postavil 4 dorostence, kteří v tomto utkání vstřelili 4 branky!

Milan Nový také asistoval při jdené brance Šaška a Hlaváčka.

Účast v anketě ZLATÁ HOKEJKA  
o nejlepšího hráče ČSSR

|    |             | umístění<br>anketa v dlouh.tabulce | <u>vítěz ankety</u>                 |
|----|-------------|------------------------------------|-------------------------------------|
| 1. | ročník 1969 | nebyl klasifikován                 | -                                   |
| 2. | " 1970      | " "                                | -                                   |
| 3. | " 1971      | " "                                | -                                   |
| 4. | " 1972      | 34.místo                           | -                                   |
| 5. | " 1973      | 8.místo                            | Pospíšil/Kladno/<br>Martinec/Tesla/ |
| 6. | " 1974      | 17.místo                           | Holeček/Sparta Praha/               |
| 7. | " 1975      | 4.místo                            | Martinec/Tesla/                     |
| 8. | " 1976      | 3.místo                            | Martinec/Tesla/                     |
| 9. | " 1977      | 1.místo                            | Nový/Kladno                         |
|    |             | 6.místo                            |                                     |

Pozn. v roce 1973 a 1974 byl hráčem Dukly Jihlava

Účast v reprezentačním mužstvu ČSSR A

|   |      |           |            | Počet<br>branek |
|---|------|-----------|------------|-----------------|
| Sezóna 1971/72 - 5 utkání, 2 branek               |      |           |            |                 |
| 1.  | 7:1  | Finsko    | Helsinki   | 09.09. PŘ - 1   |
| 2.  | 2:1  | Švédsko   | Stockholm  | 11.09. PŘ       |
| 3.  | 3:2  | Švédsko   | Göteborg   | 12.09. PŘ - 1   |
| 4.  | 0:2  | Švédsko   | Stockholm  | 15.12. PŘ       |
| 5.  | 3:1  | SSSR      | Moskva     | 21.12. PŘ       |
| Sezóna 1972/73 - 4 utkání<br>hráčem Dukly Jihlava |      |           |            |                 |
| 6.  | 3:2  | Švédsko   | Praha      | 09.11. PŘ       |
| 7.  | 2:1  | Finsko    | Helsinki   | 03.02. PŘ       |
| 8.  | 6:1  | Švédsko   | Stockholm  | 05.02. PŘ       |
| 9.  | 0:2  | Švédsko   | Göteborg   | 06.02. PŘ       |
| Sezóna 1974/75 - 26 utkání, 19 branek             |      |           |            |                 |
| 10.   | 3:1  | Kanada    | Praha      | 08.10. PŘ       |
| 11.   | 4:2  | Švédsko   | Praha      | 12.11. TI - 1   |
| 12.   | 2:4  | Švédsko   | Praha      | 13.11. TI       |
| 13.   | 8:1  | Švédsko   | Praha      | 15.11. TI - 3   |
| 14.   | 3:6  | SSSR      | Moskva     | 18.12. TI       |
| 15.   | 3:3  | SSSR      | Moskva     | 19.12. TI - 2   |
| 16.   | 4:3  | SSSR      | Moskva     | 21.12. TI - 1   |
| 17.   | 6:0  | Finsko    | Tampere    | 02.02. TI - 1   |
| 18.   | 4:0  | Finsko    | Helsinki   | 04.02. TI       |
| 19.   | 4:2  | Švédsko   | Göteborg   | 26.02. TI - 2   |
| 20.   | 1:3  | Švédsko   | Stockholm  | 28.02. TI       |
| 21.   | 6:1  | SSSR      | Praha      | 18.03. TI       |
| 22.   | 4:2  | SSSR      | Praha      | 19.03. TI - 1   |
| 23.   | 9:3  | SSSR      | Praha      | 21.03. TI       |
| 24.   | 5:0  | Finsko    | Praha      | 25.03. TI - 2   |
| 25.   | 15:1 | USA       | Praha      | 30.03. PŘ - 2   |
| 26.   | 5:0  | Polsko    | Mnichov    | 03.04. MS       |
| 27.   | 5:2  | Švédsko   | Mnichov    | 05.04. MS       |
| 28.   | 8:3  | USA       | Mnichov    | 06.04. MS       |
| 29.   | 2:5  | SSSR      | Mnichov    | 08.04. MS       |
| 30.   | 6:2  | Finsko    | Mnichov    | 10.04. MS - 1   |
| 31.   | 8:2  | Polsko    | Düsseldorf | 12.04. MS - 2   |
| 32.   | 7:0  | Švédsko   | Düsseldorf | 14.04. MS - 1   |
| 33.   | 8:0  | USA       | Düsseldorf | 15.04. MS       |
| 34.   | 1:4  | SSSR      | Düsseldorf | 17.04. MS       |
| 35.   | 5:1  | Finsko    | Düsseldorf | 19.04. MS       |
| Sezóna 1975/76 - 27 utkání, 23 branek             |      |           |            |                 |
| 36.   | 3:5  | SSSR      | Praha      | 11.11. PŘ - 1   |
| 37.   | 1:4  | SSSR      | Praha      | 13.11. PŘ       |
| 38.   | 4:2  | Finsko    | Tampere    | 15.11. PŘ       |
| 39.   | 5:5  | Švédsko   | Göteborg   | 14.12. PŘ - 1   |
| 40.   | 2:1  | Švédsko   | Stockholm  | 15.12. PŘ - 1   |
| 41.   | 8:2  | Švédsko   | Moskva     | 18.12. TI       |
| 42.   | 3:1  | Finsko    | Moskva     | 20.12. TI       |
| 43.   | 2:3  | SSSR      | Moskva     | 21.12. TI       |
| 44.   | 5:1  | NDR       | Pardubice  | 24.11. PŘ - 1   |
| 45.   | 10:1 | NDR       | Praha      | 25.01. PŘ - 2   |
| 46.   | 14:1 | Bulharsko | Innsbruck  | 02.02. OH - 1   |
| 47.   | 2:1  | Finsko    | Innsbruck  | 06.02. OH       |
| 48.   | 5:0  | USA       | Innsbruck  | 08.02. OH - 2   |
| 49.   | 7:1  | Polsko    | Innsbruck  | 10.02. OH - 2   |
| 50.   | 7:4  | NSR       | Innsbruck  | 12.02. OH - 2   |

v útočné řadě  
HAVEL/Sparta/, NOVÝ,  
BAUER/Kladno/

|     |      |         |           |        |    |     |
|-----|------|---------|-----------|--------|----|-----|
| 51. | 3:4  | SSSR    | Innsbruck | 14.02. | OH | - 1 |
| 52. | 6:0  | Finsko  | Praha     | 31.03. | PŘ |     |
| 53. | 10:0 | NDR     | Katovice  | 08.04. | MS | - 4 |
| 54. | 12:0 | Polsko  | Katovice  | 09.04. | MS |     |
| 55. | 3:1  | Švédsko | Katovice  | 11.04. | MS | - 1 |
| 56. | 7:1  | Finsko  | Katovice  | 13.04. | MS | - 2 |
| 57. | 10:2 | USA     | Katovice  | 15.04. | MS | - 1 |
| 58. | 3:2  | SSSR    | Katovice  | 17.04. | MS |     |
| 59. | 9:1  | NDR     | Katovice  | 19.04. | MS |     |
| 60. | 5:1  | USA     | Katovice  | 21.04. | MS | - 1 |
| 61. | 5:3  | Švédsko | Katovice  | 23.04. | MS |     |
| 62. | 3:3  | SSSR    | Katovice  | 25.04. | MS |     |

Sezóna 1976/77 - 29 utkání, 14 branek

|     |      |          |              |        |    |     |
|-----|------|----------|--------------|--------|----|-----|
| 63. | 7:2  | Finsko   | Plzeň        | 23.08. | PŘ |     |
| 64. | 4:1  | Finsko   | Plzeň        | 24.08. | PŘ |     |
| 65. | 4:7  | Kanada   |              | 31.08. | PŘ |     |
| 66. | 5:3  | SSSR     | Montreal     | 03.09. | TU | - 2 |
| 67. | 8:0  | Finsko   | Toronto      | 05.09. | TU | - 1 |
| 68. | 4:4  | USA      | Philadelphia | 07.09. | TU |     |
| 69. | 1:0  | Kanada   | Montreal     | 08.09. | TU | - 1 |
| 70. | 1:2  | Švédsko  | Qubek        | 11.09. | TU |     |
| 71. | 0:6  | Kanada   | Toronto      | 13.09. | TU |     |
| 72. | 4:5  | Kanada   | Montreal     | 15.09. | TU | - 1 |
| 73. | 5:3  | SSSR     | Praha        | 13.11. | PŘ |     |
| 74. | 3:6  | SSSR     | Praha        | 14.11. | PŘ |     |
| 75. | 11:2 | NSR      | Teplice      | 04.01. | PŘ | - 3 |
| 76. | 3:1  | NSR      | Ústí nad L.  | 05.01. | PŘ |     |
| 77. | 2:2  | Finsko   | Helsinki     | 16.02. | PŘ | - 1 |
| 78. | 7:1  | Finsko   | Oulu         | 17.02. | PŘ |     |
| 79. | 7:1  | USA      | Praha        | 14.04. | PŘ |     |
| 80. | 7:2  | Kanada   | Praha        | 16.04. | PŘ |     |
| 81. | 4:1  | Kanada   | Praha        | 18.04. | PŘ |     |
| 82. | 11:3 | Finsko   | Vídeň        | 21.04. | MS | - 2 |
| 83. | 9:3  | NSR      | Vídeň        | 22.04. | MS | - 1 |
| 84. | 13:1 | Rumunsko | Vídeň        | 24.04. | MS |     |
| 85. | 3:3  | Kanada   | Vídeň        | 26.04. | MS |     |
| 86. | 1:6  | SSSR     | Vídeň        | 28.04. | MS |     |
| 87. | 3:1  | Švédsko  | Vídeň        | 30.04. | MS |     |
| 88. | 6:3  | USA      | Vídeň        | 02.05. | MS | - 1 |
| 89. | 4:3  | SSSR     | Vídeň        | 04.05. | MS | - 1 |
| 90. | 2:1  | Švédsko  | Vídeň        | 06.05. | MS |     |
| 91. | 2:0  | Kanada   | Vídeň        | 08.05. | MS |     |

91/58

Poprvé v mezinárodním utkání

Na zájezdu mužstva do Francie ve dnech 2.-13.dubna 1969

HC Villard des Lans /Francie/ - SONP Kladno 2:10 /0:2,1:4,1:4/

Lyon, dne 4.dubna 1969

|                          |                  |
|--------------------------|------------------|
| B - Vojta                | Branky: 3 Vimmer |
| O - Bauer,Kohout         | 3 Karas          |
| Benedikt,Stach           | 2 Rys            |
| Ú - Vimmer,L.Rys,Lidický | 1 Kofent         |
| Nedvěd,Karas,Kofent      | 1 Nový           |
| Šaloun,Nový,Strojza      |                  |

Umístění v bodovacích tabulkách I.ligy

| Pořadí<br>střelců | Počet<br>branek/utkání | Kanadské bodování:<br>branka-přihrávka | útočník            |
|-------------------|------------------------|--|--------------------|
| rok 1969          | 2/7                    | nebyl klasifikován                     | nebyl klasifikován |
| 1970              | 23.místo 15/33         | 30.místo                               | 28.místo           |
| 1971              | 19.místo 18/36         | 8.místo                                | 25.místo           |
| 1972              | 9.místo 14/36          | 13.místo                               | 27.místo           |
| 1973              | 2.místo 30/            | 3.místo                                | 5.místo            |
| 1974              | 2.místo 35/            | 2.místo                                | 9.místo            |
| 1975              | 1.místo 46/44          | 2.místo                                | 1.místo            |
| 1976              | 1.místo 32/32          | 1.místo                                | 1.místo            |
| 1977              | 1.místo 59/44          | 1.místo                                | 1.místo            |

Jeho podíl na všech brankách mužstva vyjádřen číslicí 27,57 % přitom na dalších 30 brankách asistoval.

Ve čtrnácti kolech vstřelil minimálně 1 branu, z toho 11 kol bez přerušení.

Pozn. v roce 1973 a 1974 byl hráčem Dukly Jihlava

# Gólov ako jablk

Milan Nový je pozoruhodný hráč tým, že je nenápadný, nevyhľadávajúci konflikty. Na lade nepriťahuje diváka, len keď sa zrazu za bránkou rozsvietí červené svetielko.

Vlani mu už len veľmi málo chýbalo, aby sa stal najlepším strelec ligy. Ale zranenie rozdroho inak. Dal góly — v tom môže byť náhoda, no strieľa góly pravidelne — na to už musí byť systém...

Priezvisko Nový je v okoli Kladna veľmi časte, ale spolu s kŕstným Milan hned vznikne súvislosť s hokejom, s mužstvom SONP Kladno i s reprezentáčnym tímom. Napriek ideálnej výške pre hokejistu — 180 cm, nevyzerá na lade ako chlapisko, spôsobuje to zrejme jeho váha — 77 kg.

Kamenné Žehrovce nájdete iba na špeciálnej mape. Pri malickej dedinke je však šesťdesiathektárový rybník, ktorý samozrejme cez zimu zamíza. A na ňom, ako hádam všade, kde voda na väčšej ploche mení svoje skupenstvo, sa hrávajú deti. Pri tej hre odborné oko odhadne, kto sa neboji, kto chce byť vždy a za každú cenu lepsi ako súper. Milanov strýko menom Veselý také oča má. Preto vziaľ chlapca do kladnianskej hokejovej prípravky. Dodnes si Milan spomína na ľaskavý hlas svojej starej mamy, ako sa prihovárala, aby v tom studenom tmavom ráne nemusel vstávať na tréning, a na vedro studenej vody, ktoré naň šuchol strýčko Václav, lebo autobus na tréning nemával meškanie.

Na kladnianskem lade sa protekčné deti neuplatnia. Stále jasnejšie sa ukazovalo, že zrástol s korčuľami a že v hokejke má zabudovaný dokonalý telefónny automat. Čo hlava hľasi, hokejka s pukom vykoná.

Nuž a prišiel deň, keď ho stári hráči prijimali do mužstva. To je v Kladne fotová promôcia so svojzrásym ceremoniálom. Nohavice dolu a každý hráč ho hokej-

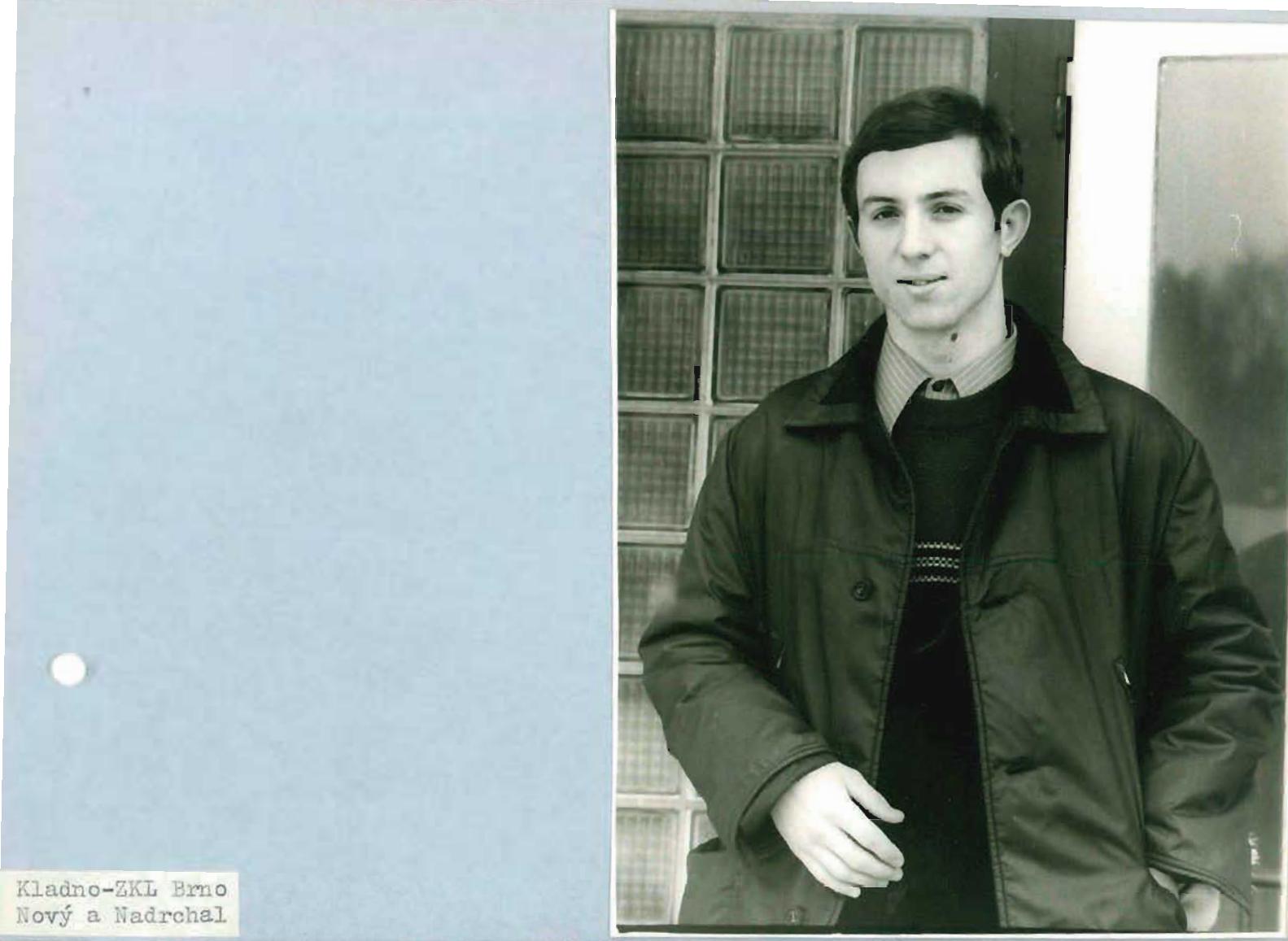


Iba prednedávnom sa stalo záhradkárstvo jeho koničkom. Do košíka zbieral jontáňky, ontarie a parmety. Príliš sa v tých sortách jablk ešte nevyznal, vravel, že sused je pravý odborník. Milan sa predbežne špecializuje na zber inej úrody: gólov...

...dal ich už tridsaťpäť. Neurekom! O trinásť viac ako jeho prvý prenasledovateľ Marián Štaſtný zo Slovana. A vedúci prvého kladnianského útoku sa málo stará o svoje tiene na lade. V Bratislave sa od Nového so ťa pohol Mrukvia (vľavo).

Snímky: A. Tóth, L. Bielik





Kladno-ZKL Brno  
Nový a Nadrochář



řeknu to na sebe...

M. NOVÝ:

# CHCI BÝT NEJLEPŠÍM!

CURRICULUM VITAE: MILAN NOVÝ, narozen 23. 9. 1951 v Kladně, svobodník ČSLA, ženatý, absolvent SPŠS — silnoproud. Odchovanc SONP, nyní vedoucí druhé řítočné řady Dukly Jihlava, ve které nastřílel letos již 28 branek a díky této bilanci je po Nedoman ském druhým nejlepším střelcem (loni dosáhl celkem 39 gólu). Je o něm všeobecně známo, že má čich na branky. Trenér o něm píší jen chválu, je všeestranně vzorným svěřencem.

„Střílel jsem dobře už jako žák a dorostenec, ovšem vždy hodně záleželo na spoluhráčích. Dnes v „lajně“ s Hrbatým a Augustou se mi hraje dobře, umíme si přihrát, zbytečně nedržíme kotouč. Snažím se být všude, odkud mohu skrobat. Střílím obvykle štíhlem, protože taková rána je překvapivá a účinná, byť jde někdy o lehčí střelu. V Dukle jsem se hodně naučil, kvalitní trénink a mnoho těžkých zápasů přináší mladým hokejistům neocenitelné zkušenosti.“

Pár ligových zápasů jsem nehrál, při tréninku jsem si zranil o mantinel kotník, a proto jsem se nemohl zúčastnit ani zájezdu do Skandinávie. Jsem rád, že jsem byl vybrán do týmu ČSSR, ale to ještě nic neznamená. Pokud se mám mezi nejlepšími udržet, musí to být znát především na mých výkonech. Musím přesvědčit, že budu pro mužstvo posilou. Ve dvojici s Augustou bych si rozhodně rád zahrál. V reprezentaci jsem už ovšem před časem byl, v útoku s Havlem a Bauerem. Kdybych měl takový „lauf“ na góly jako v oddíle, bylo by to dobré.

Jaké mám perspektivy? V září mi bude třicet let, chci dálé patřit mezi nejlepší provligové střelce. Vím, že na to musím stále velmi pozitivně trénovat. Příklad si beru z Holíků — mají už hodně zkušeností, a přece trénují s maximálním úsilím. Dnes to jinak opravdu nejdé.

Vloni jsem byl druhým nejlepším střelcem (za Haasem), do reprezentace jsem se ale nedostal. Kvalitních centrá je totiž dost: Jiří Holík, Nedomanský, Farda, Kochta, Jiří Novák. Rekl jsem si, že to tedy zkusím letos. Abych dokázal své kvality, musím jim neustále šlapat na paty. Kdybych byl křídlem nebo obráncem, asi bych byl v celku ČSSR už dříve. Některým je však už kolem třicítky, a tak věřím, že můj čas teprve přijde. Vím, že všechno záleží jen a jen na mně, na mé výkonnosti; i když troška štěstí také musí být.

Patřím mezi hráče, kteří jsou málo vyučováni. Z toho usuzuji, že hrají slušně. Myslím si totiž, že jakmile se začne hokejista rozčilovat, přestane hrát. A na trestné lavici týmu určitě nepomohu. Rád bych zůstal v Jihlavě, ale je mi jas-

né, že to nepůjde, a proto se vrátím do svého mateřského oddílu. I tady si dobře zahraji. Jenom musím dávat moc velký pozor na to, abych — jako mnozí jiní hráči přede mnou — po návratu „civilním“ způsobem života a tréninkem nešel a výkonem dolů. To by bylo velmi špatné, ale zase nejvíce bude záležet jen a jen na mně.“

Gól  
2/1974



# CÍLEVĚDOMOST

PL

Přijeli jsme do Doks z Kladna. Na dotaz, kde bydlí Milan Nový, pokrčila žena nechápavě rameny. Ten hokejista Nový, připomněli jsme.

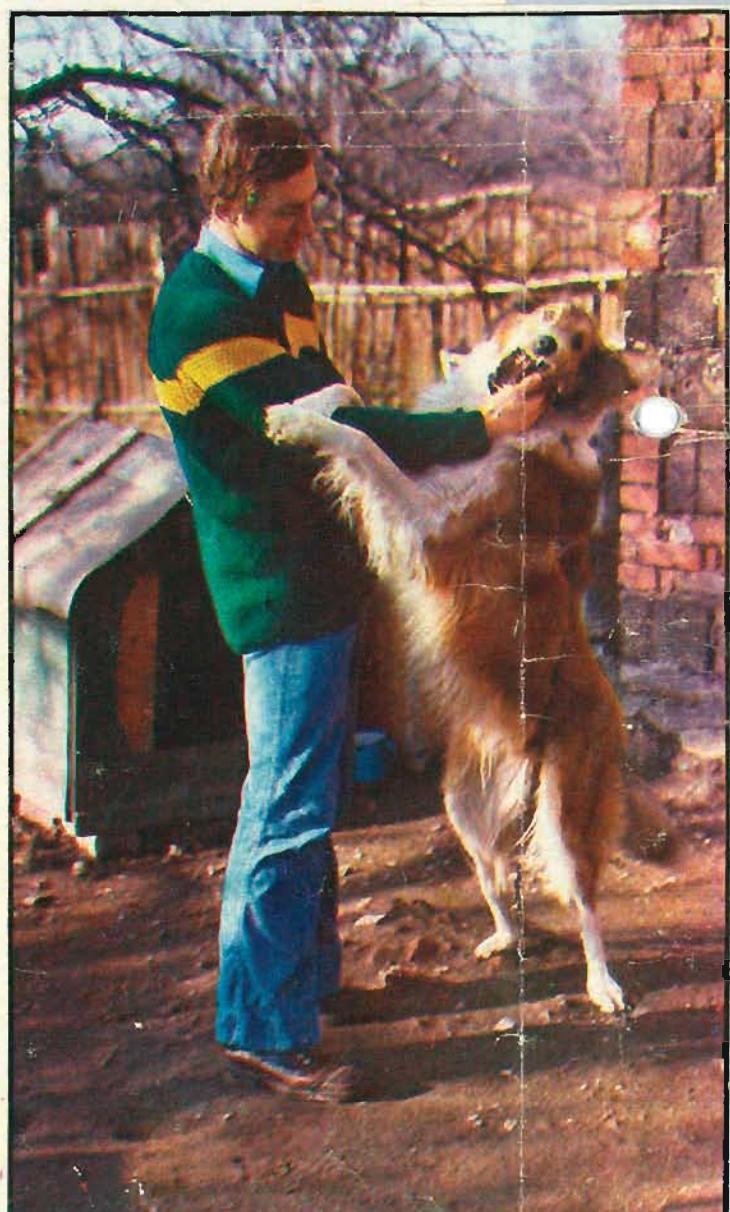
„Aha, ten hokejista z televize, že? Ten bydlí u Lánských, to je předposlední dům na levé straně na konci vesnice...“

Jenom pár desítek čísel má vesnice, která se pyšní stejným jménem jako známé letovisko u Máchova jezera. Pár kilometru od Kladna, na karlovarské silnici. Za vesnicí stoupá cesta do kopečka a za ním jsou vidět červené střechy Kamenných Zehrovic.

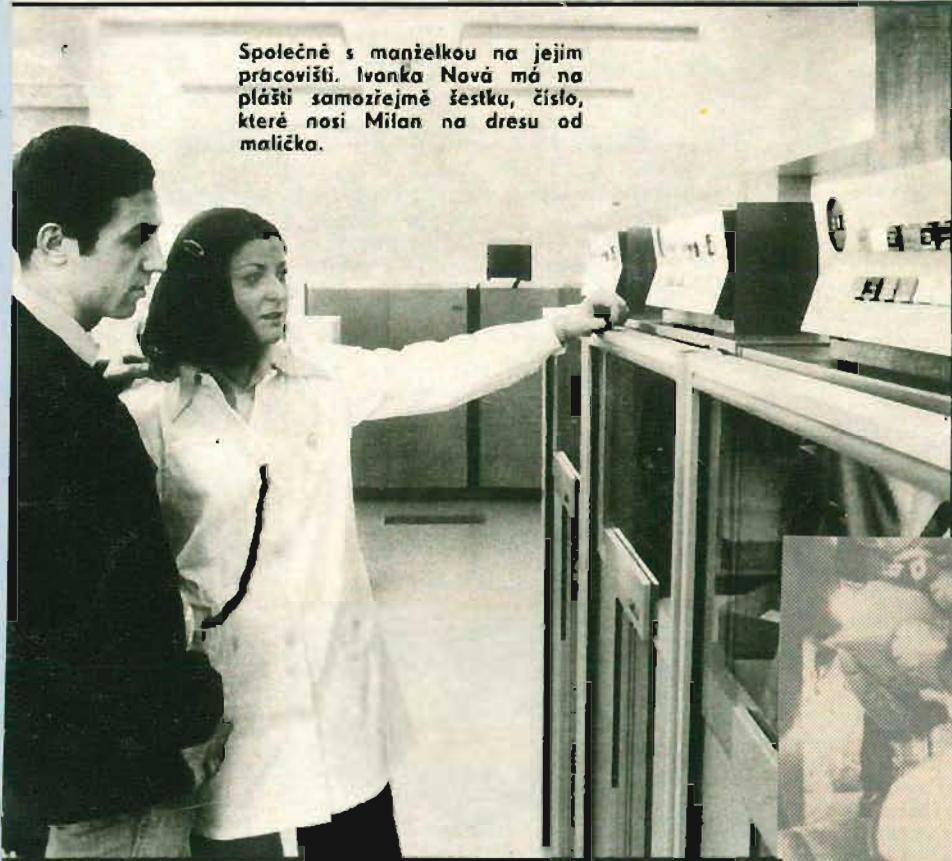
„Něco přes dva kilometry. Tu trasu mám v nohou. Chodil jsem ji leta, vídá v podvečer polními cestami. Za Ivankou. Tak dlouho, až jsme se vzali...“

Byl jen tak obyčejně, po domácku, měl na sobě starý svetr, v ruce sekýrku. Přijel právě z tréninku a měl chvilku času. Dal nožrat pěkné kolík, která se jmenuje Ford II. (Forda jedničku přejelo auto!), potom se převlékl a znova se navracel do Kladna.

„Jak trávím volný čas? Mám práce nad hlavou. Příšli rok začnu stavět, společně s tatou. Tady, na vedlejší parcele. Tak to dávám do pořádku. Nejdřív jsem musel vykácel pětadvacet stromů, na jaře to nechám srovnat bagrem a pak se na to — až skončí hokejová sezóna — vrhne me. V létě musíme udělat základy a pak to poženem nahoru. Chceme bydlet jako kulturní lidé, to víte, jednou přijdou děti — aby měly pěkný domov. Je mi už třicet — nebo teprve třicet — vím, že nebudu žít vždy jen hokejem. Až vyžene nám stavbu nahoru, začnu studovat. Ještě se rozumýšlím, zda jít na tělocvičnou fakultu, zda



Společně s manželkou na jejím pracovišti. Ivanka Nová má na pláště samozřejmě šestku, číslo, které nosí Milan na dresu od malička.



Gól  
1/1975



## ACHÉHO STŘELCE

na ekonomii. Tam chodi Ivan Hlinka a Vlada Kostka, přemlouvají mne, abych šel za nimi. No, ještě rok mám čas. Ale pak začnu. Libi se mi ta práce, co dělá Ivanka, možná, že bych také jednou mohl pracoval ve výpočetním středisku kladenských oceláren. Ta práce by mne bavila. Ale především — musím začít stavět. Přijedete se podívat v létě! To bude fyzicka. A víte, že se na to docela těším?"

A pak se vracel na Kladno, aby se zeptal ženy, co má koupit k večeři, aby se podíval do svého mateřského závodu SONP (vystudoval zde před vojnovou elektříkskou průmyslovku) a aby doplnil ještě své tréninkové pensum. Mladý 23letý muž, o kterém se už dlouho mluví v ho-

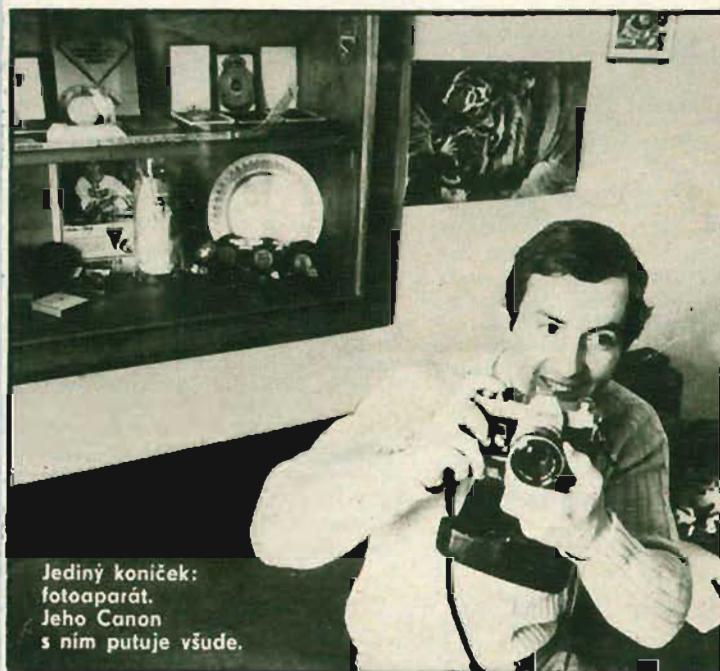
kejových kruzích, muž cílevědomý, který ví, co chce. V životě i na ledě. V tom prvním případě si zabezpečit životní existenci, v tom druhém — střílet hodné branek do soupeřovy síťky. To druhé se mu daří, stačí jen nahlédnout do tabulek ligových ostrostřelců, to první je před ním.

Jako malý vesnický kluk, když jezdil pravidelně ještě za tmy autobusem „sichláčkem“ na kladenský stadion, chtěl hrát jednou dobrý hokej, dalším jeho snem bylo oblékat modrý dres paní Poldi, potom začal toužit po dresu se lvíčkem.

Všechno se mu splnilo během zbytku.

V. FOLPRECHT

Snímky: J. SKALA



Jediný koniček:  
fotoaparát.  
Jeho Canon  
s ním putuje všude.

Nový král  
hokejové střelnice

**František Pospíšil ohľadupne,** pretože v tom akte bolo i trochu sentimentalitu, takto predsa kedy si prijimali i jeho a vo funkcií promotorá vystupoval vtedy Štanda Bacík. A František Pospíšil je Milanov vzor. Nezáleží na tom, že je obranca, ale aký má postoj k životu, k tréningu, k povinnostiam v hre.

V Dukle Jihlava sa Milan stretol s rovnakými poctivcami. Jarda Holík vie byť na nováčikov zlý, ale z jeho kriku cíti, že to myslí úprimne. Jan Suchý sa tiež vie rozkričať, ale je v tom rada skúseného borca. A Klapáč? Ten svoje rady dáva intelektuálnejšou formou, ale poslanie týchto slov je u všetkých rovnaké. — Chceme ti pomôcť. V tomto prostredí Milan Nový dorastal pre reprezentáciu. Keď sa vrátil do Kladna, zaradili ho vedie Eduarda Nováka. A pri tohtoročnej nominácii už nikto nepachyboval o tom, že dvojica Nový—Novák tam patrí.

Milan Nový má len 23 rokov, no hokejová verejnosť už oňom vie. Lebo osobnosť bud' je, alebo nie je.

Býva v Doksoch a ona sa volá Ivana Lánská. Nenašiel za chalupou, tá otcova je krajšia, ale manželkin otec je po zle dotočenom salte v telocvični odkázany na cudziu pomoc. Vlastne na pomoc najbližších... Preto býva v Doksoch aj Milan.

Pri hre rozmýšla. Nie, ako uhnút, ale ako preniknúť. Prečo dopredu naznačovať, že vystreli! Je múdre dostať sa do kolizie s Horešovským, nie je lepšie, na chvíli požičať puk spoluhráčovi, obist obrancu bez puku, počkať si na prihrávku a potom „zaviesiť“? Mnoho hráčov vídame často strieľať, ale zriedka skóruje. Milan vystrelí len keď tuší, že z tej strely niečo „kuká“.

Čo oňom hovoria ti, ktorí ho vidavajú najčastejšie? Jaroslav Volk, tréner SONP Kladno: — Jeho prednosťou je, samozrejme, predovšetkým streľba. Má silné a hľavne rýchle ruky. Streľa bez rozmachu, teda zápasí. A má ešte niečo navyše: Pri streľbe premýšľa.

Miroslav Termer, brankár: — Azda si myslite, že ja a môj oddielový kolega Krása už poznáme jeho spôsoby streľby. Čiastočne áno, ale často nám ani to nepomáha.

Otakar Vejvoda, obranca: — Milan proti nám nehráva, iba na tréningu. Jeho prednosťou je, že sa neschováva. Je vo večnom pohybe. Jemu sa to strieľa, keď má rakietový štart! Práve preto, že má prvé metre rýchlejšie než ostatní, nájde si čas i priestor na streľbu.

A čo hovorí o sebe on sám? — Čažko je hodnotiť seba samého. Hovorí sa o mne, že mám čuch na góly, je to asi tým, že nestojím, a nečakám, čo urobia druhí. A im děkuju za to, že mi prihľávajú a vyhľadávajú ma na miestach, odkiaľ môžem vystrelit.

Milan o sebe stále hovorí, že vždy iba začlna, hoci mnohí by už na jeho miesto mali nos v stratosfére. Zostalo mu to, čo by sme u tejto našej blahodarne zaopatrené mládeži vždy radi videli. Vedomie skromnosti a svedomitého vzťahu k povinnosti.

# Střelec plní slib

MILAN NOVÝ (23) je hokejista, o némž se mluví. Odchovanec kladenských SONP patril dvě sezóny k oporám Dukly Jihlava, dvě sezóny bol korunním princem ligových strelců. Dnes je opět na Kladně a doma mu svědčí ještě lépe. Jak se člověk stane dobrým střelcem a jaká střela je nejúčinnější? — chcete se třeba zeptat...

trochu času navíc, snažím se mít na horu, na brankářovu vyrážecí. Pokud střílejí spoluhráči, pokouším se kotouč tečovat a na poslední chvíli mu změnit směr."

Před dvěma roky dal 39 gólů a ja-ko ligový střelec byl druhý. Vloni jich dal 35 a byl — zase druhý! Před rokem v rozhovoru pro GÓL řekl: „Chci být nejlepší!“ Dnes už má v kanadském hodování s 35 góly a 14 nahrávkami náskok, o kterém ústřední trenér K. Gut soudí, že nemůže již být dosažen. Před třemi roky v útku s Bauerem a Havlem dal ve Svádsku svůj první reprezentační gól, byla to však spíše náhoda. Teprve nyní si nejlepší ligový střelec přinesl „zložky“ rozvlnit sítku za gólmanskými zády i do reprezentace... (kk)

GÓL  
2/1975

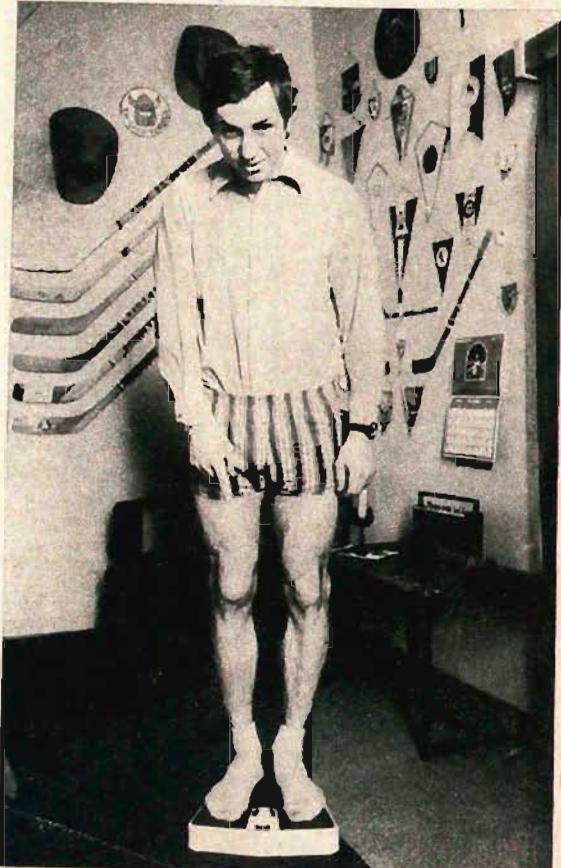
## KAŽDÉ RÁNO

vstupuje hokejový kanonýr Milan Nový z Kladna na pohyblivou plošinku osobní váhy. Jeji

## RUČIČKA UKAZUJE 67,5 kg

plus minus jedno kilo. Milan si-  
ce zatím zádné tendencie k tloust-  
nutí nezaznamenal, ale přesto si  
providelně hledá váhu.

Snímek J. SKALA



Stadion  
3/1975

Start  
1/1975

J. POLEŠOVSKÝ

Opouštíme Velkou Dobrou a karlovarskou uhánime dál od Kladna. Avšak již za chvíli, snad po dvou kilometrech, znova brzdíme. V posledním domku obce Doksy je doma ligový kanonýr MILAN NOVÝ, kterého si sice všichni váží, leč nikdo mu neodpustí titul "BALÍK". Pozvání na kávu je předem domluveno, blok je po ruce...

Jaká předsevzetí mívají dobrí střelci?

„Já si žádná nedával, protože to nezáleží jenom na samotném střelci. Pětadvacet gólov za sezónu, to je velmi slušný výkon a gól průměrně na utkání maximum. V Jihlavě jsem jich dal třicet pět, vloni jsem nic neplánoval.“

Hovořil jsi o podílu spoluhráčů...

„Třeba Pospíšil dokáže nahrát snad z každé pozice. Ale vždy si také dokáže vybrat lépe postaveného hráče. Nepříhrává jenom Novému, aby ten vyhrál střeleckou soutěž.“

Příhrává třeba Novákově, tvému největšímu konkurentovi.

„Třeba. Ale všichni dobré víme, že tady o žádné soupeření nejde. Jedno je rozhodující: někdo z nás to tam musí doletačit...“

Bez předsevzetí jsi nastřílel čtyřicet gólov. Jediný chyběl k prekonání historického rekordu. Kdes to propásal?

„Čert ví. Třeba proti Tesle, prohráli jsme jedna-dva a já měl určitě čtyři tutové šance. Nebo možná proti Plzni, která jsme dali gólu deset, ale já sám se trefil pouze jednou.“

Mezi to hodně?

„Ani ne, vždyť to ještě nemusí být maximum. Jen si vzpomeň: ve druhé části ligy se mně už tolik nedalo, po šampionátu jsme byli unavení a po utkání s Jihlavou a zajistěním titulu jsem se už ani nenutil.“

Odkud nejraději střílíš?

„V podstatě je to jedno, ale úplně nejlepší je trojúhelník tak osm-deset metrů před branou.“

A zpášob?

„Vlastní střela nebo teď.“

Na zdi visí hokejky Kim, Kohn, Sandströms, Victorians, Northland, Artis. Se kterou to jde nejlépe?

„S tou poslední — protože s jinými nehraji. Visí tady jenom na parádu.“

Jaké jsou výherce naše hokejky?

„Ne špatně, ovšem dost praskají. Velice to znevězduje.“

Jak trénuješ střelu přes léto?

„Občas střílím z prkna. Jinak ne.“

Co charakterizuje dobrého střelce?

„Ze dokáže vyzrát na každého soupeře. Výherce největší je vymyslet něco proti Sovětům.“

Jak vypadá zvláště cenný gól?

„Třeba jako ten jediný v zápase s Brnem či jako ony dva v prosincové remíze v Moskvě 3:3.“

Ce děláš v létě?

„Stavím a hodně času trávím s kníhou.“

Obhájčtí detektivky?

„Něco hlubšího. Třeba sed čtu Zlatou osu od Apulejuse.“

O čem pojednává tento svazek Anteké knihovny, žáku Nový?

„Prosím autor popisuje svoje pře-vtělení do osla a putování s lidmi, během kterého cesty se zamýšlil nad jednáním a charakterem těchto lidí.“

Prý jsi také hodně rybařil?

„Ano, na rybníku ve vedlejších rod-ných Žehrovicích. Ale teď není čas, nádobíčko leží na půdě. Stavím — u nás na zahradě.“

Stěhování plánujeli...

„...tak za dva roky. Nejdříve jsem pracoval na projektu, teď si zase děláme hlavního zásobovače a vedoucího jednočlenné party pomocných dělníků. Odbornou zedníčinu dělá jeden kolega-rybák.“

Co bys prozradil o své rodině?

„Mnoho ne: manželka Ivana pracuje ve výpočetním středisku SONP, a protože bydlíme v jedné místnosti, více informací poskytnu, až bude stát dům a v něm někde i dětský po-koj.“

A jíž úplně na konec: jak si představuješ ideální dovolenou?

„Třeba spolu s oddílem a manželkami někde u moře či v zimě na horách. Jak to tam výběc v posledních letech vypadá...?“

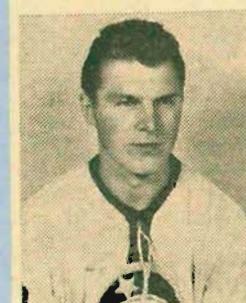
JIRI MACKU

Góly

8/1975

Anketa "Hokejové návštěvy u reprezentantů"

## »TŘI MUŠKETÝŘI« s reprezen-tační hokejkou



V různých reprezentačních hokejových družstvech ČSSR je z hokejového oddílu TJ SONP Kladno celkem 13 hráčů. V mužstvu ČSSR byli 4 stabilní příslušníci kádra, tedy stejný počet mušketýrů, jak se o nich píše ve světoznámém románu Alexandra Dumase.

Tak tomu bylo, než se zranil nás obránc F. Kaberle. Potom zůstali: Fr. Pospíšil, E. Novák a M. Nový, po poslední nominaci se ovšem tento počet rozrostl a v utkáních ve Švédsku a v SSSR na tradičním turnaji o pohár časopisu „Izvěstije“ dostali příležitost další kladenský hokejisté: Nejiba a Sýkora. Dá se tedy jistě říci, že „nic není definitivní“ a tak také v době, kdy jsme pracovali na vánoční sportovní stránce našeho závodního časopisu, přibyly našim hokejistům na kontě další starty v dresu se státním znakem na prsou.

Kladenský kovák  
12/1975

MILAN NOVÝ, mistr sportu, nejlepší střelec loňského ročníku hokejové ligy, „služebně nejmladší“ z reprezentační trojice, zatím asi 40 startů v národním mužstvu ČSSR. Pro něho bylo zatím největším hokejovým zážitkem, že byl příslušníkem kladenského kolektivu, který získal titul mistra republiky. Právě soukromě — zdraví a pohoda rodině, a termíny zahrazení dosavadního výborného kladenského kolektivu. Ve sportu se někdy daří, někdy méně a někdy vůbec ne. Nedaří se často tehdy, když člověk nejvíce chce a nejvíce to potřebuje. Tedy, ať těch „tří variant“ je co nejméně a ať pro ně nalezne pochopení i hokejový divák.

Účast v mužstvu LUKLA JIHLAVA

1972/73 - I.liga - 2.místo

1973/74 - I.liga - 1.místo

počet utkání 84

počet branek 74

příhrávky 38

trestní minuty 36

II.útočná řada

Hrbatý-Nový-Augusta

Ve čtvrtek 8. dubna bude v katovické hale Rondo začáto už 42. mistrovství světa v ledním hokeji. V čele svých útočných formací vjedou na led i Milan Nový z Kladna a Jiří Novák z Pardubic, představitelé moderního hokejového pojetí. Ať se jim daří v Rondu alespoň tak jako na našich ligových stadionech ...

14 (1188) ● Ročník 24  
6. dubna 1976 ● 3 Kčs



# časopis '75

Gólostroj Nový

MILAN NOVÝ

Snímka: Alexander Tóth

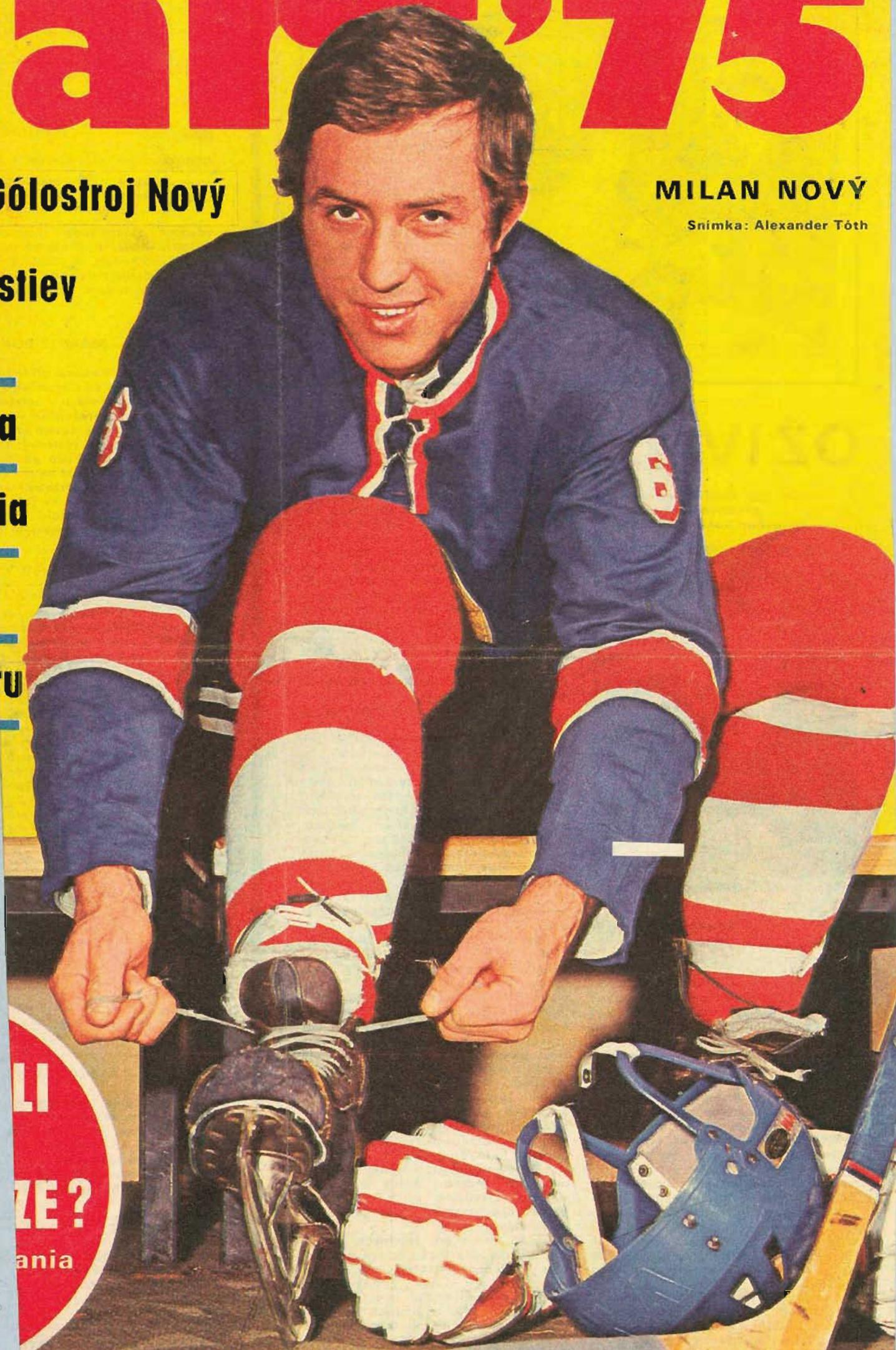
žstiev

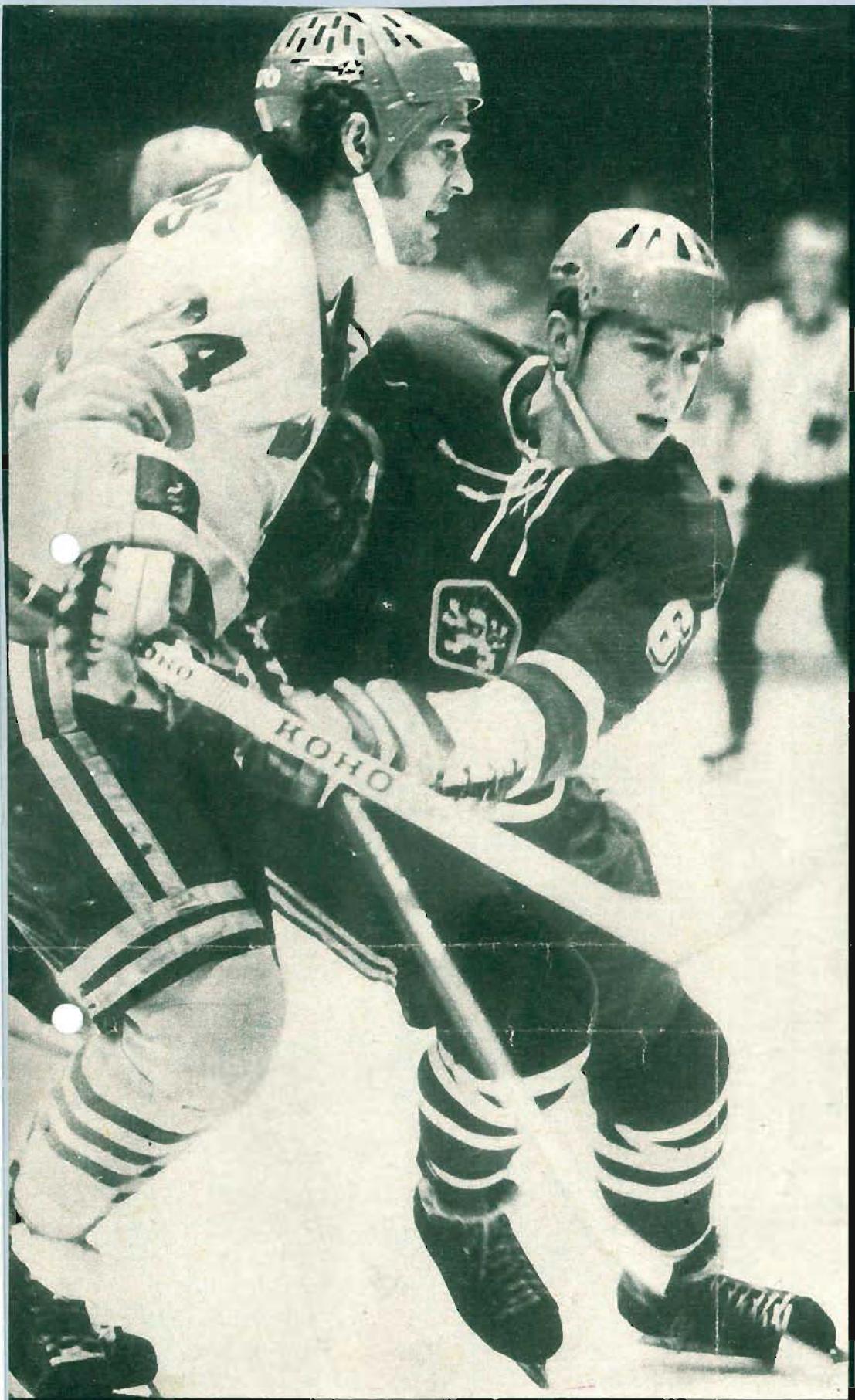
ia

ria

ru

LI  
ZE?  
mania





Se  
Ivičkem  
na  
prsou

Krásá, řečený Karásek, chytal kolouč do lapačky a hned ho vyhodil dozadu za branek na Pospisilovu hul. Franta si ho nahodil na hrazení, zvedl hlavu a přestože se musel ještě kličkou zbavit Jarda Holíka, věděl, že tam vpravo za modrou čarou nasadili oba rychlíci ke sprintu. Ostře zahnil k malinelu a pak poslal kolouč křížem na druhou stranu kluziště.

„Balíku, střílej!“

Modrá šestka naznačila kličku, Eda Novák přejel před branou jako když klapne clona na nikonu a to byl okamžik, který stačil k tomu, aby následovalo to, co mělo:

Zádné velké rozmáchnutí jako lopatou, žádný golíák, ale jen nepatrný takřka nepostřehnutelný švih zápěstím.

A ruce hráčů v modrých dresech vyletely nahoru.

„Milan má tu vlastnost, že dává hokejí všechno. Prima kluk, který nezkazí žádnou švandu: hokej je pro něho náboženství. Se vším všudy. Od raketového startu za pukem, až po jeho orientaci před branou či jeho střelu zápěstím. To u nás umí malokdo. V tom je pro mne jednička...“

Kapitán hokejové reprezentace i kladenské party si ořel rukou pot z tváře. „Neznám moc lidí, kteří dělají tomu, co dělají, všechno bez zbytku...“

Milan Nový si už mezikrát nasadil skotskou károvanou čepici, otočil se k halasici šatně a zakřičel: „Tak ahoj, borci! Zítra je trénink zase o půl desáté, že? Oto, pojď...“

Otis-Redys Vejvoda a on tvoří známou dvojici. Začínali spolu v hokejové přípravce od piky, společně postupovali po žebříčku kladenské hokejové hierarchie přes dorost až do áčka. A taky fasovali zelený stejnokroj v hokejovém městě Vysočiny.

„Nejlip jsem si zahrál s Balíkem, tedy s Novým. To byl a je pro mne ideální centrum. Po dvou

# VŠECHNY CESTY

Rok 1976 se chýlí pomalu ke svému závěru. Domnívám se, že pro tebe přinesl rok 1976 řadu vynikajících úspěchů v tvé dosavadní hokejové kariéře a také celou řadu úspěchů v občanském životě. Mnohokrát jsi stál v letošním roce na stupních vítězů po skončení soutěží a ne zrovna ledajakých. Máme na mysli olympijský turnaj, mistrovství světa

v Katovicích, Kanadský pohár a mistrovský titul ČSSR. Co povážuješ z těchto jmenovaných soutěží za největší úspěch?

M. Nový: Jako v životě, tak i v hokeji souvisí všechno se vším. každá soutěž, každý turnaj, má u sebe něco specifického a jeden úspěch vytvárá další. Hned vám uvedu příklad: Náš mistrovský titul přivedl nás, Kladenský, na soupisku národního mužstva. Úspěch v Katovicích nás postrčil na žebříčku světového hokeje o stupinek výš. Soutěž o Kanadský pohár byla pro nás vyvrcholením. Hokej je kolektivní hra a každý úspěch je výsledkem snažení celého kolektivu. Jedinec zpravidla utkání nevyhrává, ale vždy je to dílo celého mužstva, ovšem ve vrcholných střetnutích to bez hráčských osobností nejde.

Každému je známo, že cesta ke stupňům vítězů není žádnou procházkou, ale tvrdou řeholí, spojenou s velkou vytrvalostí, nadějí a sebekázní. Mohl bys našim mladým hokejovým nadšencům prozradit na to nějaký předpis?

M. Nový: Hokejová sláva se nedá rozhodně naordinovat. Rozhodující je talent každého jednotlivce, láska k hokeji a snaha jít za metou nejvyšší. Základ tvoří tvrdá příprava od prvních kroků na bruslích. Když dřív jsem četl v jedné staré řecké báji tato slova: "Chceš-li vyniknout, musíš pracovat více, než ti ostatní a odepřít si to, co si oni neodepírají". Domnívám se, že v těchto slovech je obsažena velká životní zkušenost, která platí i ve sportu.

doplňk



## VÝBORU LEDNÍHO HOKI

ČÍSLO 5 1976/77

Dnes soutěžíme o VZOR

Vážení sportovní diváci,

Naš oddíl ledního hokeje se zapojil do soutěže o VZOR, kterou vyhlásila hlavní redakce tělovýchovy Československé televize ve spolupráci s politickovým svazem ledního hokeje a kopané ČSTV.

V soutěži o VZOR HLEDÍSTE 19 každé hlediště, z něhož se uskuteční příští soutěži kopané nebo ledního hokeje.

Dnešní utkání SONP Kladno - Spar pětičlenná porota, z nichž dva porotci našeho stadiónu, další tři sledují přímý přenos na obrazovce. Právnicki našeho oddílu - držte se!

**MISTR ČSSR "A" MUŽSTVO 195**

**DOROST SONP KLAĐNO**

**DOROST PZ KLAĐNO 195**



zdroj P. Espozito, vpravo Milan Nový, v posledních letech nás nejlepší střelec

s Honzou Hrbatým s ním rozuměli, jako kdybychom hráli vedle sebe od malíčka...“ Josef Augusta pořasá střapatou hlasou.

„S Edou víme, kdo jsme a co jsme a s Frantou vzadu — to se nám to hraje. Stejně, ať si říká kdo co chce, Pospic má z našich obránců nejlepší příhrávku. Ale kdybych měl hodnotit, kdy a kde a s kým jsem si nejlépe zahrál, pak — a kluči z Kladna mi to jistě odpustí — pak tedy v Dukle s Aušusem a Hrbatým.“

Prohrábl si tmavou čupřinu a pořádně si nasadil barevnou čepici. „Vite, já toho ještě moc v hokeji neodehrál, nemám ani právo hodnotit a pronášel soudu. I když hraju hokej patnáct let. Ale myslím si, že už je prý doba velkých individualit, hokej se stal se vším výsloveně kolektivním sportem. A tady právě rozhoduje vždycky jen a jen to, jak je kdo s kým sehrán, jak se hráči vzájemně znají. Nejen na ledě, ale i mimo něj. Ne, nemusí být kamarád až za hrob, ale i to být parta, ve které jedou jznává druhého, ve které každý má pochopení pro druhého, třeba i pro jeho slabosti...“

**J**e mu čtyřadvacet a moc toho nenamluví. Nikdy urostlý vesnický chasník — slabých 180 do výšky a 77 kil — si vzal už jako nohatý hubený kluk z Kamenných Zábrd a žehrovic do hlavy, že bude hrát hokej. Ze bude hrát dobrý hokej. A proto každé ráno vstával už před pátem, aby jel do „Síhřákem“ na kladenský zimní stadion a teprve potom do školy. Za každého počasí, bez jediné absence. I když se mu kolíká nechtělo vstávat. Ta stará dřevěná postel ho nechtěla do mrazu pustit, ale červiček nespokojenosti byl vždy připraven: Vstávej, lenochu, chceš hrát hokej jako Prošek a Jiřík dohromady!

Fají, když už studoval elektřinu na kladenské průmyslovce, měl ten červiček vzdávou v mozku větší nároky: Co takhle si zahrát s panem Pospíšilem!

Sel za svým klukovským snem a všechno se mu spinilo. Oblíkl modrý dres s tváří paní Poldi, potom ho, bažanta, který musel nosit hokejovou bagáž a kterému se třásly ruce a koktal, když se zdravil s Holečkem a Machačem a Holíkem, vzali na hokejový Sever. Nahrál Lubošovi Bauerovi na dva góly a po hymně si potajmu otřel s tváře slzičku. Doma potom v noci zatímal v té velké dřevěné posteli pod duchnovou zuby a říkal si: Však já vám ukážu. Já se tam přece jen dostanu.

Měli jsme v té době radu dobrých, ale i „zaslužilých“ útočníků a na něho místo v tom nejhezčím dresu nezbylo. Prosadil se až v Jihlavě. To když začal střílet branky.

„Ale to je přece jasné. Dukla tehdy hrála i venku v soupeřu ofenzivní náhlakový hokej, měla na to. V Kladně se hrálo opatrnej. Proto jsem dával spousty gólu. Tedy zpočátku. Pak už jsem dostával víc ran a v každém zápase stráže, kteří mi zneplíjemňovali a dodnes zneplíjemňuj život na ledě.“

**V**ždycky záviděl některým hráčům jejich talent. On musel všecko vydřít, musel na sobě makat, každým rokem vic a vic. Tak jak stoupají nároky na moderní hokej dneška.

„Takový Martinec nebo Suchý! Ti to dostali od pána boha. V mé případě se dá hovořit snad jen o dvaceti procentech talentu — to ostatní jsem musel dohnáet tím, že jsem doma běhal, cvičil, že i dnes nemohu třeba ani jediný den v klidu odpočívat. Kolikrát se mi smějí, jako tuhle Olda Machač. Ze pří mám doma činkárnu vedle záchodu! Já vim, co musím všechno dělat, abych mohl dávat branky. A když se mi v zápase vědou nedáti, pak znova vim, že je to jen a jen ve mně. Přidám si...“

Běhal denně ze Žehrovic přes kopec do Doks tak dlouho, až to černovlasou Ivanku přestalo bavit. A jeho taky. A tak se vzali. Ty „jeho“ štreky se změnily jedině v tom, že je teď běhá opačným směrem. Obyčejně za tátou, aby se dohodli, co je třeba sehnat a nakoupit, kde sezenou tvárnice a kde zase mají cement. Protože loni začal stavět rodinný domek. Letos v létě vykopali s tátou základy, sklepy už mají taky hotové. V létě vyřezanou dům nahoru.

„Byla a bude to pro mne ideální letní příprava, lyžička jako hrom. A odpočinek od hokeje. Já mám hokej rád, ale obvykle už v květnu ho mám plné zuby. Být jedenácti měsíců zapálen v jednom chomoulnu není dobré. Člověk se potřebuje odreagovat, přijít na jiné myšlenky. Pro mne je to teď ten barák a potom to bude škola. Otis-Redys už začal, nemohu ho v tom nechat samotného...“

Už loni začal uvažovat o studiu na Vysoké škole ekonomické, také proto, že mu to všechno doporučovali oba jeho kamarádi z reprezentace, Hlinka a Kostka. Teď za nimi šel i Vejvodová. A že to myslí Milan Nový vážně se studiem, o tom svědčí i to, že se pustil do němčiny a

že si chodi jednou týdně opakovat látku z matematiky. „Nejdřív barák a pak škola...“

**J**sou lidé, kteří dělají všechno se zaujetím, dokáží stihnout všechno. Kterým jde vše snadno a lehce, jako by ani pro ně nebyl čas žádnou překážkou. Ale jsou lidé, kteří jdou na všechno důkladně a důsledně, kteří si stanoví jen jeden cíl. A za ním jdou pak cestou nejrovnější, bez klikatinek.

„Hokejem nebudu věčně živ. Co potom? Možná, že se budu věnovat potěru, abych splatil Kladnu dluh, ale už teď musím myslet na to, že mám rodinu, že budeme mit děti a že se také budu muset starat o to, co na stará kolena. Jedno po druhém — jinak to nejde. Na tu školu se těším. A až ji doděláme — a já jsem palčák, vždycky vim, co chci — pak budu moci každému říci bez uzardění, že jsem ta léta s hokejkou neproplákal!“

Svazák Milan Nový ví co chce. Především dátat góly a postavit dům. Aby se do něho mohl už za rok nastěhovat s Ivanou i s tím malým, které čekají v květnu. Netouží po slávě a světských radovánkách, vesnice, na které vyrostl, je mu nejbližší.

„Asi bych si ve městě nezvykl. Vite vy vůbec, jak je to krásné, když si člověk může vyběhnout za humny do polí, podpatit se na stromy, jak kvetou, sledovat denně, jak se začínají červenat jablíčka tam v rohu na zahradě. Jak ráno zpívají ptáci? Nejhezčí jsou na vesnici podvečery. To když už pomalu utichá huk aut na silnici, to je pak sváteční ticho, že člověku až zatne v srdce. Když se nám chce do kina či do divadla, sedneme do auta a jíme tam coby dup. Cizí země? Jako kluk jsem sbíral známky a pohlednice, večer v posteli jsem se pře-

nášel na kouzelném koberci do Africku i na severní pól. Až na tu Afriku a ten pól se mi už ten sen splnil. A vite, co je na těch cestách nejkrásnější? Návraty!“

Těch čtrnácti dní nebo tří týdnů, to se dá vydržet. Ale pak ten červiček začne pomalu hladat: Co doma? Co dělá Ivanka, co tata? Takhle kdyby byla k věčení pořádná bramboračka, hustá, že v ní lžice stojí. S houbou, pochopitelně!

A pak je tu letadlo a roleje po ranveji směrem na Prahu a už cití na patře domácí bramborový salát, trošičku pikantní a k němu řízek přes celý talíř. Může si někdo vymyslet něco hezčího?

A potom konečně doma. Ta slavnostní nálada, když všichni

zvědavě čekají, co vytáhne z kabinky, čím je překvapí. Sedí kolmo stolu a on musí vyprávět o mauzoleu i o tom, jaké jezdí vlaky mezi Göteborgem a Stockholmem. Ochutná šampaňského, vždycky ho zašimrá v nose a — oči se mu kliží a kliží. A je mu tak dobré.

Protože vi, že ho už dnes nečeká žádná šrapáce, že si může zítra pospat do devítí, protože trénink je až v deset. Ze ráno vstane a že bude všeude v domě ticho. Vezme z ledničky kus salámu a hodí ho Fordovi, který mu za to třeba špinavou pracou umáže rukáv modré bundy Jofa.

Pak si lehce zacvičí, protože vi, že trénink bude perný, že jím Jarda Wolf nic neodpustí. A pak se za pár dní bude vracet v noci autobusem z Jihlav, z ligového mače, ve kterém ukázal svým bývalým spoluhráčům a kamarádům, že umí i nadále střílet branky. Když za ním příde po zápase i „starý“ Holík a jen lakonicky řekne: Ty bys nám dnes, Balíku, bodl! A to je jaká pochvala.

Eda Novák, taky samorost jako on, jeden z nejrychlejších a nejlegantnějších bruslařů jaké zná, který začínal s hokejem moc pozdě, až v sedmnácti („kluci, já mám furt co dohnáet a proto budu válet do čtyřicítky jako Pepek Černý nebo Bobby Hull“) mu v předevečer svých devětadvacátých narozenin podal velký hrnček čaje. Je z něho cítit rum — ale pije až do dna. Musí. Ne, nekouří ani nepije, ale není přece poustevník!

**A**utobusem zní halas jako na safari. Dalí Pitnerovým šestku a parta je na koni. Halasi s ostatními, ale přitom hledí do černé tmy, která ublhá dozadu za autobusem. S trohou nostalgie nakukuje do světlých oken chaloupky na Vysocině, z kterých dýchá teplo. Úplná vánocní hoda, všeude plno sněhu. Jako by v duchu slyšel rolníčky.

A ještě než se mu zavřou oči, protože únava má vrch nad nadskakujícimi koly autobusu, v duchu se usmívá: Musím letos sehnat pěknou jedličku. Ale co kupím Ivanka?

Bude letos na Štědrý den sama, na vánocné letíme za oceán. Bude holka sama, jen s tim malým pod srdcem...

Ale pak se zase budu vracet. A bude na mne čekat s řízkem a salátem, možná — to už bude přece po Třech králech — možná, že udělá i bramboračku.

Už abych byl zase doma!

**VÁCLAV FOLPRECHT**  
Snímky: JIŘÍ PEKÁREK

# NA KUS řečí

Psal se dvacátý duben t. r. Českoslovenští hokejisté, mající v nohou utkání s NSR a připravující se na souboj s Američany, odpočívali na hotelových pokojích. Jen jeden z nich rušil povinný odpolední klid, nervózně přecházel kolem vrátnice a čekal na zadnění telefonu. Milan Nový, téměř již mistr světa a skoro nejlepší střelec šampionátu, měl v tu chvíli starosti poněkud odlišné. O něco později už to věděli všichni: Kluci, je to holka, jmenuje se Klára a já jsem otec Pětadvacetiletý střední útočník za pět dní dovršil svou nejúspěšnější životní sezónu: stal se mistrem republiky, Evropy, světa a okolí, ligovým kanonýrem i obávaným střelcem šampionátu, doma vyhrál „kanadské bodování“ a venku ho zařadili do All stars týmu, dostal titul zasloužilého mistra sportu a státní vyznamenání Za vynikající práci. A aby ho nepomluvili, stal se i pyšným otcem. Pro úplnost ještě dlužno dodat, že Milan měří 179 cm a váží 79 kg, 62krát reprezentoval, v dresu ČSSR již nastřílel 44 góly a v současné době se připravuje k přijímacím zkouškám na právnickou fakultu Univerzity Karlovy.

Jaké pocití jste měl po tomto zápasu? (L. Matějka, Čáslav)

Byl to kombinovaný pocit štěstí (protože jsme se stali mistry světa) a určitých rozpaků (že „za nás“ hráli Švédové). Všichni jsme jasně věděli, že ze zbývajících dvou utkání alespoň jedno musíme vyhrát, aby se nemluvilo o štěstí a náhodě, že to zařídili jiní.

Byl led v katovické hale skutečně tak nekvalitní, jak se říkalo? Kdo byl pověřen prováděním trestného střlení? (B. Rambousek, Archiebov)

Byl určitě horší než v pražské Sportovní hale. V prvním zápasu s NDR byl dokonce tak měkký, že se k němu kotouč malem lepil. — Nevím o žádném konkrétním jméně, exekutor by byl určen zřejmě při poradě v střídačce.

Jak byste mohli srovnat výkony rozhodčích v Katovicích a v naší lize? (J. Mihálik, Holic)

Mnozí naši rozhodčí by na šampionátu odvedli lepší výkon než ti nejlepší ze zemí, kde hokej nemá takovou úroveň.

# MILAN NOVÝ

Můžete popsat sportovní dráhu hokejisty Milana Nového? (O. Pavonič, Brno)

Byla dost všechni. Asi od devíti let začal hrát v kladenské přípravce, kam jezdil autobusem nebo se dával přivážet tatínkem z rodnych Kamenných Zábrdovic — a jak šly roky, postupoval do dorostu a seniorů, nastoupil na vojnu a zase se vrátil, mezitím párkrát reprezentoval.

Nosíte dres s číslem 8 od té doby, co jste přišel poprvé na Kladno? (M. Bečár, Drietoma — redakce prosí o přesnou adresu)

Když jsem začal hrát, zbyla na mně tenkrát „pětka“, jednu sezónu jsem dokonce nosil na zádech „třináctku“. Smíšu si sice nenesla, ale ráději jsem se jí zbavil a znovu oblékal číslo 5. Když jsem začal hrát ligu, jediný volný dres měl pro změnu číslo pouze o jedno vyšší.

Jak se dá získat rychlosť na bruslích? (J. Chovítek Jindř. Hradec)

Něco málo musí být jako příklad jistého nadání, zbytek je už věcí příležitosti.

Kolik gólů nejvíce jste vstřelil v jednom utkání? (P. Noska, Olomouc)

Čtyři dostal kladenský brankář, když jsem ještě hrával v Jihlavě, a stejný počet nedávno v Katovicích v brankách NDR.

Cemu vděčíte, že váš útok byl na MS tak produktivní? (K. Čáky, Košice)

Je to všechno trochu složitější, vždyť to mohlo dopadnout i zcela jinak. Peter Šťastný i Franta Černík jsou rozdílné hokejové individuality, jeden má dobrou příhrávku, hraje s klidem a přehledem, druhý vyniká rychlosťí a důrazem; po zranení E. Nováka to byl vlastně jakýsi „náhradní“ útok. Obá nováčkové se však dostali do kolktivu, který si věřil, ve kterém to klapalo, nebyli od začátku v psychickém stressu, chytli se, přesvědčili trenéry i ostatní. Pro náš útok bylo také důležité že jsme se všechni snažili hrát kolktivně. A stejně důležité bylo, že jsme za zády měli Oldu Macháče s Františkem Pospíšilem.

Chtěl byste hrát se svými „katovickými“ křídly i za rok ve Vídni? (I. Halán, Spádová)

Především bych se chtěl do Vídni dostat... S kým již budu hrát, to je věcí trenérů. V reprezentaci to jde celému kolktivu, když to jde každému jednotlivci, jména nerohodují, rozhodují se momentální výkon. Tím chci také říci, že letos byla mimořádně příznivá konstelace, která se nemusí pokaždé opakovat.

Jak hodnotíte výkony profesionálních hráčů v týmu USA? (L. Dzimko, Košice)

Byli jenom průměrní, vynikli snad Curran a Jensen jako individuality a některí další dobrou obrannou hrou, střeleckým zakončením a velkou snahou dát góly. Jinak jsem přesvědčen, že v USA hraje rozhodně dost lepších hokejistů.

Jak prožívaly Katovice vítězství Poláků nad sovětským týmem? (Vl. Průcha, Chýše)

To je právě to, co nevím. Měli jsme v těle první utkání, leželi jsme na pokojích, odpočívali a připravovali se na druhý den.

Co vás překvapila více: vítězství Polska, nebo zařazení do All stars týmu? (A. Linhartová, Heř. Městec)

To vítězství bylo určitě překvapivé, nikdy bych byl na takový výsledek nevsadil...

Ze kterého gólu jste měl největší radost? (M. Žofaj, Or. Jasenica)

Radost mám z každého gólu, góly je důkazem, že se nám něco podařilo. Pochoptitelně ne každý je stejně důležitý. Podle těchto kritérií jsem byl nejvíce spokojen s gólem na 2:0 proti Švédsku a na 1:0 v utkání s Američany.

# STATOČNÝ

**S**tatočnosť je vlastnosť človeka, o ktoréj sa v súvislosti so športom predtým zvyčajne nehovorilo. Nositelom jednej zo základných čŕt nebojácej osobnosti mohol byť iba ten, kto dokázal preklenúť strach, bez bázne sa vrhol za spravodlivú vec i do prostredia, v ktorom bol potencionálne ohrozený jeho život.

Počas turnaja o Kanadský pohár v ľadovom hokeji sa pojem „statočnosť“ zjavoval na stránkach športovej tlače častejšie. Tréner Karel Gut už pred turnajom i počas neho niekoľkokrát zdôrazňoval, že presadiť sa môže iba za predpokladu, keď hráči prejavia dosť osobnej statočnosti v hre. Vychádzal predovšetkým z toho, že Kanadania uprednostňujú tvrdú hru na telo, nekompromisne riešia situácie, v ktorých je ohrozená ich bránka, ba dokonca, že vyhľadávajú konflikty s protivníkmi, pretože sa v nich vedia vynájsť a vyťažia z nich čo sa dá. K tomu všetkému im pomáhajú úzke klziská, na ktorých nieto dosť priestoru a hráč sa nemôže vyhnúť častému osobnému kontaktu so súperom.

Dnes už len spomíname na úspešné účinkovanie našich hokejistov v Kanade. Tréner sa po turnaji mohol na adresu hráčov pochvalne vyjadriť nielen v tomto zmysle, že tvorivo plnili jeho taktické



Slávnostný zápis Milana Nového do pamätné knihy Mestského národného výboru v Kladne. Za ním stojí predseda MsNV Kamil Müller.

Milan Nový i Darryl Sittler sa dostali do histórie prvého ročníka Kanadského pohára. Nás útočník dal proti najlepšiemu kanadskému mužstvu v jeho histórii góly, ktoré znamenali porážku domáceho mužstva, a Sittler nám streli v predĺžení rozhodujúci góly, vďaka ktorému sa stali domáci hráči víťazmi turnaja.



pokyny, ale že sa týchto tvrdých osobných súbojov nebáli, že sa im nevyhýbali, pretože si uvedomili, že len takto sa dá proti Kanadcom obstat.

A za najlepšieho a teda aj najstatočnejšieho hráča nášho reprezentačného tímu označila špeciálna komisia hráča z SONP Kladno, dvojnásobného najlepšieho strelnca ligy Milana Nového.

Styri minúty pred koncom stretnutia proti Kanade dostal sa na desatinu sekundy k puku Milan Nový a posílal ho za chrbát vynikajúceho kanadského brankára Vachona. V tej chvíli bol tri-štyri metre od súperovej bránky, v priestore, kam kanadský profesionál pustí svojho protivníka len veľmi nerád, v ktorom sa útočník dostáva do obrovského tlaku zväčša štyroch rúk a dvoch tiel. Ak sa chce priebojný útočník dostat na dostrelo, musí byť odvážny, nesmie sa báť. A Milan sa musel pred súperovou bránkou dostat čo najblížsie, nie je totiž typom tvrdého strelnca, ktorý prekonáva brankárov od modrej čiary.

— Kanadski hráči sa nepúšťali do zbytočných šarvátkov — hovorí Milan Nový — v tom nás prijeme prekvapili, ale v hre nezostali nič džni svojej povesti. Neraz som na sebe okúsil nielen tvrdosť súperovho tela, ale i kanadského dreva v jeho rukách.

Minútu pred koncom druhého finálového stretnutia dostal sa do brejku, ktorý mohol spôsobiť tretí rozhodujúci zápas. Veď stav bol vtedy 4:4. Ale v športe to už tak je, raz dás aj z nemožnej situácie, inokedy nedás, hoci máš dosť času i priestoru.

Odbornici v ňom videli nášho najlepšieho hráča na turnaji...

Prečo práve jeho a nie trebárs Vlada Dzurillu, uznávaného záchrancu nášho najcennejšieho víťazstva nad Kanadou?

Nášmu gólmánovi by sme prisúdili iné vlastnosti: Bol mužom s pevnými nervami, s vynikajúcim postrehom a prepracovanou

brankárskou technikou. Ak si však odmyslime rýchlosť striel vysielaných protivníkmi na jeho telo, s tvrdosťou protihráča sa prakticky nestrelol. Muž v maske je totiž za oceánom postavou, ktorej sa súper nedotýka.

— U nás sa o mňa boji azda len stará mama — hovorí Milan. — Mne ani len na myseľ nepride, že by som sa mohol zraniť. S vedomím strachu a obáv sa nedá hrať hokej. Pred turnajom sa vša hovorilo o prehnanej tvrdosti domácich hokejistov. Hrali sme s nimi štyri stretnutia, (jedno z nich prípravné) a zistil som, že hrajú tvrdosť, ale o zákernosti sa nedalo hovoriť. Od začiatku som teda vedel, na čom som.

Fanúšik nášho hokeja je ochotný v prípade tvrdšieho zákuropu v ligovom zápase hovoriť o vplyve kanadského hokeja. Hokej je však tvrdý tu i tam.

— Predtým sa tvrdilo, že na nás platí tvrdá hra — vyslovil sa dvadsaťpäťročný kladničansky hokejista. — Už to nie je pravda. Vieme práve tak dobre prijímať, ako aj rozdávať, a tomu sme sa museli naučiť v našej ligovej súťaži.

Rozdiel je však v nasadení. Všetkých 44 zápasov prvej ligy sa nedá odohrať s maximálnym nasadením. Predsa len aj vo vedomí hráča je rozdiel medzi stretnutím, v ktorom ide o pripisanie dvoch bodov do ligovej tabuľky, a stretnutím, v ktorom sa rozhoduje o titule majstra sveta.

— Nasadenie — to je moja vlastná vôleja v takej či onakej miere sa zúčastniť na boji celého kolektív. Nejde iba o výdaj fyzických sil, tých vydám viac na kvalitnom tréningu než na zápase. Oveľa náročnejšie je psychické vypätie, pocit osobnej zodpovednosti za osud zápasu, veď v tej chvíli, keď som na ťade, zastupujem aj tých, čo sedia na striedačke a urobili predtým niečo aj oni za mňa.

Ak by sme sa vyjadrovali v kanadských intenciách, potom by sme museli Milana Nového označiť za superhviezdu svetového hokeja. A to aj napriek tomu, že o veľké tituly začal bojať iba pred dvoma rokmi na MS v NSR. Tam sme skončili druhí, o rok neskôr si priviezol domov z Katovic titul majstra sveta. Vtedy sa dostal aj do zostavy A. Stars.

— I to ocenenie kanadských odborníkov poteší, — vraví Milan, — ale viac teší skutočnosť, že sme tam obstáli ako celok. Čo by mi bol platný titul najlepšieho hráča, keby sme boli skončili poslední... Taktôž ani tá posledná prehra s Kanadou tak veľmi nemrzi. Napokon išlo o turnaj dobre obsadený, ale z hľadiska svetového primátu nič neznamenajúci, o ten sa bude bojať vo Viedni. Tam budú musieť Kanadania dokázať, že sú lepsi ako my.

Milan žije na Daxoch a do Kladna iba dochádza. — Z Daxov je moja manželka, jej otec je chorý, matku už nemá, tak som sa rozhodol, že budeme žiť všetci tu. — Milan bol pri volbách zastupiteľských orgánov členom Krajskej volebnej komisie. Zastihli sme ho práve na mestskom národnom výbere, ako sa podpisoval predsedovi MsNV Kamilovi Müllerovi do pamätné knihy.

— On i jeho oddielovi kamaráti urobili pre propagáciu nášho mesta azda toľko, ako naša kvalitná ocel — vyslovil sa predseda MsNV v Kladne Kamil Müller. — Milan nie je len dobrý hokejista, ale pre našu mládež môže byť vzorom aj z ľudskej stránky. Veď je i nositeľom vyznamenania „Za vynikajúcu prácu“. Kiežby sme mali takýchto ľudí v meste viac...

Nuž toto želanie je bezosporu želaním všetkých československých hokejových fanúšikov.

Tomáš Kraus  
Snímky: Ing. V. Molnár  
A. Tóth (2)

Jaký byl váš váhový rozdíl před a po šampionátu? [J. Mikšovský, Kralovice]

Kupodivu minimální, snad jen jeden kilogram. Vypotil jsem v utkání někdy i dvě kilo, ale dobré a vydáváme jedli a odpočívali — a tak se váha zase srovnala.

Vydrželi byste hrát ještě jedno utkání? [J. Zástora, Hodonín]

Proč ne? Sil jsme ještě měli dost, svědčí o tom jistě i dotažení dvoubrankové ztráty v utkání se „sbornou“. Po dni odpočinku jsme mohli klidně hrát třeba proti Švédům.

**Tituly jste již měli „v kapse“, jak se vám tedy hrálo v posledním střetnutí?** [J. Gras, Teplice]

Byl to zápas jako vždy těžký, snad ještě horší v tom, že jsme chtěli tituly potvrdit a měli jsme proti sobě soupeře, jemuž velmi šlo alespoň o prestiž.

**Dohadovali jste se o něčem na střídacce s P. Štafným?** [O. Mačura, Matiašovce]

Leccos jsme si pochopitelně museli říci, protože jsme spolu hráli poprvé. Byly to však spíše takové malé taktické porady, například jak hrát přesilovku a podobně. Prostě — pokud jsme si něco říkali, tak to byla vzájemná výměna zkušeností a rad.

**Věříl jste již po prvním zápase se sovětským týmem, že budeme mistry světa?** [J. Prokeš, Trnava]

Po tomto vítězství už jsem tomu hodně věřil.

**Sovětský tým letos za námi dost zaostal. V čem byla chyba, v trenérovi, nebo v hráčích?** [R. Tručka, Jezeřany]

Hráči udělali — podle mého názoru — všechno, co mohli. „Sborná“ měla za sebou namáhavou sezónu, například místo odpočinku byla smlouvou výzvaná k utkání ve Švédsku, chyběli zkoušení Petrov a Gusev, mladí jsou velice talentovaní, ale na tak těžký úkol — obhájit světové prvenství — jich bylo v mužstvu mnoho s málo zkušenostmi. A ještě v jednom byl háček: letos měli mnohem lepšího soupeře!

**Iste prý na ledě klidás, říká se. Je to i váš názor?** [J. Müller, Chrastava]

Myslím, že se umím pořádně zlobit vnitřně i navenek, že se někdy i rozčílím. Hru pochopitelně prožívám jako každý jiný. Snad se snažím více se kontrolovat, už jsem přišel na to, že vztekání k ničemu nevede.

**V čem vidíte vy úspěch naší hokejové reprezentace na šampionátu v Kanovicích?** [F. Kováčik, Krásno n. Kys.]

Je to celkem jednoduché: měli jsme výborné brankáře a tří výrovnané pětky, které dokázaly samy góly dávat a soupeřům skórovat nedovolovaly. Měli jsme výbornou partu, do které vhodně zapadli snažící se nováčkové.

**Jste králem ligových střelců, mistrem republiky, Evropy a světa, jedním z nejlepších střelců na MS, členem All stars týmu. Vyměnil byste to všechno za olympijské zlato?** [V. Kolář, Čes. Budějovice]

Neměnil. Zlato z olympiády je jistě cenné, je to krásný úspěch, ale my byli jednou na olympiadě druzí, tak jaképak handlování...

**Počítal jste se zařazením do All stars týmu? Je tato pocta nějak honosná?** [K. Švec Havlíček]

To ne, je to asi jen náhoda, vždyť na mém místě mohl být klidně Hlinka nebo Novák. Členství mezi šesti nejlepšími s sebou nenese žádné materiální výhody.

**V Gólu jsem se dočetla, že při jedné dramaticky rozebrané partii „Člověče, nezlob se!“ vyletěla celá hra oknem. Je to pravda?** [Z. Ferencová, Prešov]

Skutečně k této „politování hodné“ události došlo, já sám u toho však nebyl. Údajně byl o poslední figurku připraven jeden z obou aktérů duelu Černík-Dzurilla. Kdo však musel jít na trávník všechno sesbírat, to už neprozradím...

**Jak vám bylo, když hudba hrála naši hymnu při předvádění cen?** [R. Čimbura, Ostrava]

Ze všeho nejvíce jsem byl šťastný, že jsme pro svou vlast udělali všechno, co se dalo.

**Zajímal by mne váš názor na skutečnost, že Čs. televize po utkáních ani jednou nevysílá naši hymnu a že jsme v přímém přenosu dokonce neviděli ani vyhlášování vítězů. Bylo nás u obrazovek zklamáno mnoho...** [A. Třetina, Mor. Krumlov]

Dozvěděl jsem se o tom dodatečně a myslím si, že je to přinejmenším škoda, že jsme nemohli i v doma vychutnat krásné okamžiky po vítězných zápasech a při slavnostním zakončení.

**Jak vás tým SONP Kladno oslavil titul mistrů republiky?** [J. Konopík, Plzeň]

Po posledním zápase (se Spartou) jsme měli společnou malou slavnost za přítomnosti představitelů městských, stranických a vládních orgánů, vedení podniku a našich manželek a jako kolektiv jsme se sešli ještě na tradiční malé zabíjačce, kterou ostatně pořádáme každý rok z výnosu počut za celou sezónu.

**Mnoho diváků nedoceňuje výkon F. Pospíšila — jaký je váš názor? Nacvičujete s ním nějaké zvláštní akce?** [E. Mika, K. Vary]

Řeknu to jedinou větu: je to vynikajícího hokejisty! Žádné speciální akce spolu nenacvičujeme, stejně jako například nic dopředu nepřípravují Bubble s Hlinkou nebo B. Štafný s Martinem. Rekl bych, že si spolu rozumíme nějak automaticky, je to takové „spíznění duší“.

**Myslite, že po odchodu starších hráčů se ještě podaří vybudovat v Jihlavě tým, který bude bojovat o titul?** [M. Růžička, Příbram]

Pokud ano, bude to asi trvat delší dobu. A bude to velice těžké: sestavit výborný tým předpokládá získat ne pouze dobré hráče, ale alespoň několik špičkových...

**Které mužstvo naší ligy hraje nejtvrdší hokej?** [J. Šimána, Přeštice]

Nikdy mne dosud nenapadlo dělit mužstva podle tvrdosti. Žádné velké rozdíly nejsou, ani jeden tým v tomto směru nevyhinká.

**Co je přičinou, že v lize jsou hostující mužstva tak úspěšná?** [Vl. Janský, Pov. Bystrica]

Pokud to uvedu na příkladu Kladna — pak tedy skutečnost, že se snažíme hrát otevřeně, útočně, že nikam nejezdíme s vysloveně obrannou takтиkou. Nehrajeme tak ovšem jen my, podobně hrájí i Pardubice, Jihlava, na cizím ledě byly úspěšné například i Vítkovice atd. Navíc existuje jakýsi komplex domácího prostředí (musí se vyhrát!), a když se potom nedáří z přemysly snahy, je to pro soupeře nabídnutá šance.

**Při zašlapování dochází často ke zranění. Každé zašlápnutí je prakticky úmyslné, přesto není v rozporu s pravidly trestané. Jaký je váš názor?** [R. Holý, Brno]

Dívákům se zašlapování nemusí líbit, ale co naplat, je to často velmi důležitý prvek v taktice, například jako odkopávání míče do autu při fotbale. Je přitom těžké jednoznačně určit, kdy po zašlápnutí musí být hráč vyloučen.

**Obdivuji vaši hru, ale i krátký sportovní účes. Jaký je váš názor na dlouhé vlasy některých sportovec?** [J. Kopčený, Třebíč]

Nosím krátké vlasy, protože mně to vyhovuje a myslím si, že mně takový účes více sluší. Jiní nosí delší nebo dlouhé vlasy, možná to není pěkné na pohled, třeba ne pro ně pohodlné, ale mají nějaký důvod je nosit, takový účes jim vyhovuje, tak ať si ho tedy nosí. Je to konečně jejich soukromá věc.

**Nemáte tak trochu strach před zájezdem na Světový pohár do Kanady, kde se bude jistě hrát tvrdě a kde se bude snažit každý mistr světa porazit?** [J. Sláma Plzeň]

Světový turnaj bude jistě zajímavý a důležitý pro srovnání sil, ale o všem se bude rozhodovat až ve Vídni. Strach nemám, nikdy ho předem nemívám, i když je nám jasné, že to bude těžké. Pro Kanadany je to prestižní záležitost, povolají ty nejlepší hráče, investují do toho mnoho peněz, jistě si zařídí své rozhodčí a přípůsobí je svému stylu hry, dají do toho všechny sily, protože každě jiné, i druhé místo, je pro ně nemyslitelné. Jistě, dostaneme hodně ran, ale proč mít strach? Ostudu neuděláme.

**Těšíte se například na souboje Nový-Orr?** [Z. Kunický, Nové Podlesí]

Viděl jsem hrát Bobby Orra, je skutečně vynikající. Tváří tvář velkému hokejistovi si konečně člověk ověří vlastní schopnosti.

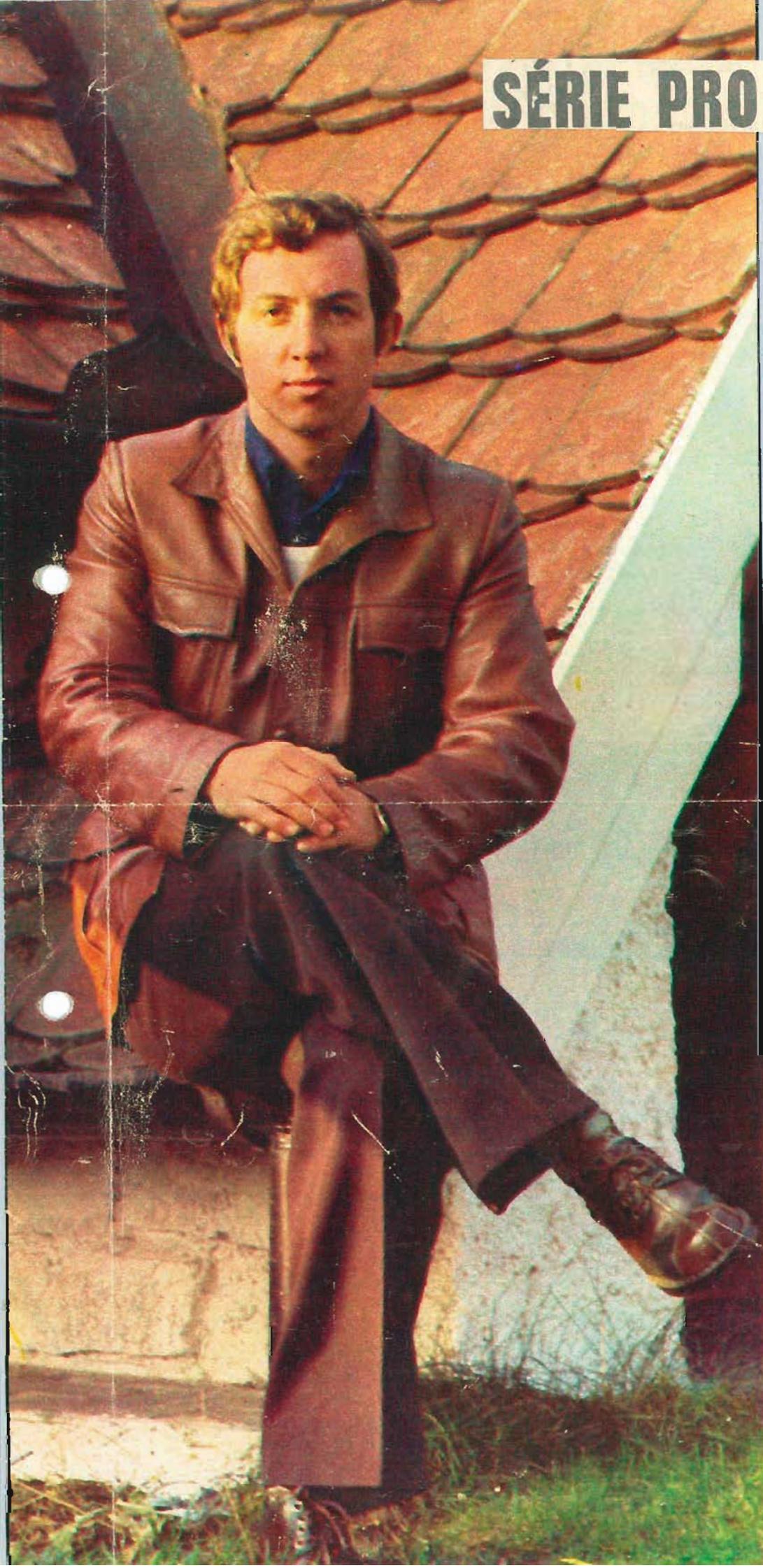
**Je schopné naše mužstvo zopakovat úspěch i ve Vídni?** [Fr. Padyšák, Skalitě]

Obhájit zlato bude nesmírně obtížné...

Připravil  
JIŘÍ MACKŮ

# SÉRIE PRO

# HISTORII



Téměř s gloriosou budoucího mistra přijela na kladenský led vedoucí Dukla Jihlava. Čekal ji soupeř přetěžký, druhý celek tabulky, vojáci však byli odhodlání pokračovat ve vítězném tažení. Do faktického plánu patřilo zcela eliminovat Milana Nového, který měl do té doby za sebou skvělou sérii čtrnácti utkání bez jediné střelecké absence. Záměr se dlouho dařil, ještě deset minut před koncem byl stav nerovnorodý a mistr střelec stále čekal na svou příležitost...

■ ■ ■

Milan Nový, vedoucí prvního kladenského útoku a reprezentant, je skutečně mimořádným střelcem. Před začátkem ligy měl ve svém archívku zaznamenáno již 205 ligových branek, letos — do 20. kola — přidal dalších šestadvacet. Mezi čtvrtým a sedmnáctým kolem přitom nastřílel třiadvacet každý jiný. V Košicích a doma s Brnem dokonce skóroval třikrát, v dalších šesti zápasech (mj. v Jihlavě) dvakrát. Mužstvo na něho pracovalo a spolehlalo: v sedmi utkáních dal minimálně třetinu branek celého týmu, v Jihlavě polovinu, Brnu tři góly ze čtyř a Bratislavě onen jeden jediný, navíc z trestného střlení.

■ ■ ■

Kanada je kolébkou hokeje a své hejhy miluje a hýrká, nochá se jím okouzlovat, neustále se mu věnuje. Proto snad jenom v Kanadě najdete tak dokonalé hokejové archívy; první zápis se v nich objevil možná již tentokrát, když vojáci jedné pevnosti probháněli na zamrzlém jezeře košatou kulatou krabičku od viksů. Listujeme zažlutými stránkami při hledání nejlepších Kanaďanů historie, vlastně možná i světových rekordmanů... Museli bychom však otočit mnoho stránek, než nalezneme jméno Harryho Broadhenta z klubu Ottawa Senators; ten totiž — jak historie tvrdí — dokonce v šestnácti zápasech za sebou dal celkem pětadvacet gólu! Bylo to ovšem v sezóně 1921–22, v dobách, kdy i v Kanadě ještě existovaly mezi kluby značně výkonnostní rozdíly a kdy se výjimečná individualita snáze prosadila. Joe Malone (Montreal Canadiens) se může za sezónu 1917–18 pochlubit sérií 14 utkání a dokonce 35 branek a v těchto dobách hokejového středověku vynikli i Newsy Lalonde (13), Cy Denneny (12) a dvakrát Bobby Dye (11). Teprve za zimního místo pro novověk a naše starého známého Bobby Hullu: v sezóně 1968–69 zaznamenal v sérii deseti zápasů patnáct gólu...

■ ■ ■

Do konce zápasu s Jihlavou chybělo deset minut, Milan Nový potřeboval vstřelit gól, potřeboval najít v kompaktní vojenské obraně skulinu. Potom přišla 41. minuta: zprava jel té měř sám, už už nasazoval ke střele, potom si však všiml dobré postaveného Králíka, vytušil volného Nedvědu vlevo, naslepo přihrál a nepřesnou střelu po odražení od mantinelu dopravil do branek Novák. To byla největší šance Milana Nového — znamenala sice gól, vítězství, ale i konec jeho série. Série čtrnácti zápasů a třiadvaceti branek. Série, která by měla vejet do historie... JIRÍ MACKŮ



Dva z aktérů zápasu „století“ Horáček a Nový

**HOKEJ SE VŠÍM, CO K NĚMU PATŘÍ I NEPATŘÍ**

## **OTÁZKY BEZ ODPOVĚDÍ**

Snímek:  
A. BAHENSKÝ

„Heleď, jestli může někdo házet Jihlavě klacky pod nohy na cestu za titulem, tak to můžeme být jenom my . . .!“

**C**htěl jsem se vmlít do debatního kroužku, ale neriskoval jsem. Přece my, Kladno! Chtěl jsem znát spíš minění aktérů. Uprostřed boje jsem chystal otázky. Byl vás gól ve 23. vteřině

jedním z rozhodujících momentů zápasu? A ještě: píská tady obecenstvo vždycky, když se vám nedáří, nebo jen když hraje Kladno důležitou střetnutí? (Pospišil) Na ukazatele svítilo 1:1 . . .

Kladno bylo do té chvíle těžkopádné, na ledě kontrolovalo situaci Dukla — a rozhodčí Barnet vás vyloučil. Právem? Dvakrát vám nebylo... (Dolák) Po první třetině v kabíně Kladna

trenér Volf patrně nemlčel.  
Potřebovalo to zvrat, injekci.  
Dal jste druhý gól — byla to  
ona? Narostla vám všem  
křídlo... (Křiváček)

Jaké to je hrát osobku na  
Nového? (Výborný)

Poslyšte, vite, že jste prakticky  
udusil nápor Kladna? Vyrovnal  
jste na 2:2. Proč jste tedy krátce  
nato dal soupeři znovu šanci se  
chytit a třebas dát zase gól  
navrch? (Chalupa)

Přál jste si, aby ten třetí gól, co

jste dal, byl už poslední?  
(E. Novák)

Řeknu vám, že tu Černíkovu  
střelu z bezprostřední blízkosti  
jste bravurně kryl. Byla to  
fantastická reakce nebo náhoda?  
(Termer)

Měl jsem v zásobě ještě  
obvyklé dotazy typu: splnil  
zápas vaše představy? (pro  
trenéry Volfa a Neveslého).  
Byly místně nemístné projevy  
kladenského publiku? (pro  
rozhodčího Barneta) ... Výborný  
mi řekl:

„Je to hrozný... Milan má

úžasnou startovní rychlosť, jezdí  
do brejků a to je dost  
nepříjemné. V herním tempu  
jsem se mu vyrovnal, což ostatně  
trenéři předpokládali..."

Poděkoval jsem a ohlédl jsem se  
po dalších obětech. Úsměv  
pořadatele a klíč v jeho ruce byl  
nad jiné výmluvnější...

Presto jsem odjížděl spokojen:  
Kladno vyhrálo 3:2 a hokejová  
liga bude zase zajímavější.

RICHARD KOZOHORSKÝ

3.12.76

# Jaroslav

Vedení Dukly Jihlava vydalo před začátkem ligy žádavku skládačku. Vedle jiných pozoruhodných faktů je zde i malá tabulka se jmény a řadou čísel o deseti nejlepších hráčích ve dvacetileté historii vojáků na Vysočině. Pořadí hovoří o mnohem: 1. Jaroslav Holík 585 bodů, 2. Klapáč 527, 3. Jiří Holík 435, 4. Hrbatý 422, 5. Suchý 345, 6. Augusta 246, 7. Novák 118, 8. Šmid 114, 9. Balun 113, 10. Nový 112 bodů.

V úterém střeknutí Dukla - SONP vydělo 8000 diváků šest hráčů z tohoto výčtu. Dva už zanechali aktívnu činnost /Klapáč pracuje ve středu v rychlostním sportu při MNO v Praze, Šmid je trenérem Dukly Jihlava. B se sídlem v Liberci/, Balun hraje za Gottwaldov a Hrbatý je zraněn. Zájem byl velký, hledáš se těšilo na start svého mládčka Milana Nového, dnes jednoho z našich nejlepších a nejnadanějších hráčů všebe. Vždyť za pouhé dvě sezóny se zakázal svými perfektními výkony do desítky nejlepších, a to se za tak krátkou dobu nepodařilo (s výjimkou některých stálých hráčů) nikomu z téměř 200 hokejistů, kteří dosud oblékali jihlavský dres. Tento inteligentní, technický i střelecky výborně disponující hráč i tento-

kráte na Vysočině nezklamal, přestože jeho mužstvo po zásluze prohrálo. Dal dve důležité branky, byl všude a jakmile se objevil na ledě, bylo ho skutečně plně kluziště. Kdyby dotáhl do úspěšného konce i dva samostatné nájezdy a blafáky, kdo by pak byl konečný výsledek střetnutí. Byl jasnou kladenskou jedničkou.

A Jaroslav Holík pak na druhé straně stejně jasné

## a Milan

nejlepší hráč domácích. Vstíl dva góly, na další dva přihral a celkově nadělal práce za tři. Doslova se roval o každý kotouč a metr kluziště, rozdával i inkasoval, ve svých 34 letech vybojoval skutečně velký zápas. Měl loli podíl na zisku dalších dvou bodů vojáků. O deset let mladší Milan má hokejovou karéru ještě před sebou. Jaroslav naopak v příštích letech skončí závodní činnost, v níž se nezapomenutelně zapsal do historie československého hokeje. Svou houževnatostí, píli a příkladným přístupem k tréninku si v tomto věku udržel vysokou sportovní výkonnost.

[JČ]

Čs.sport  
10/1976



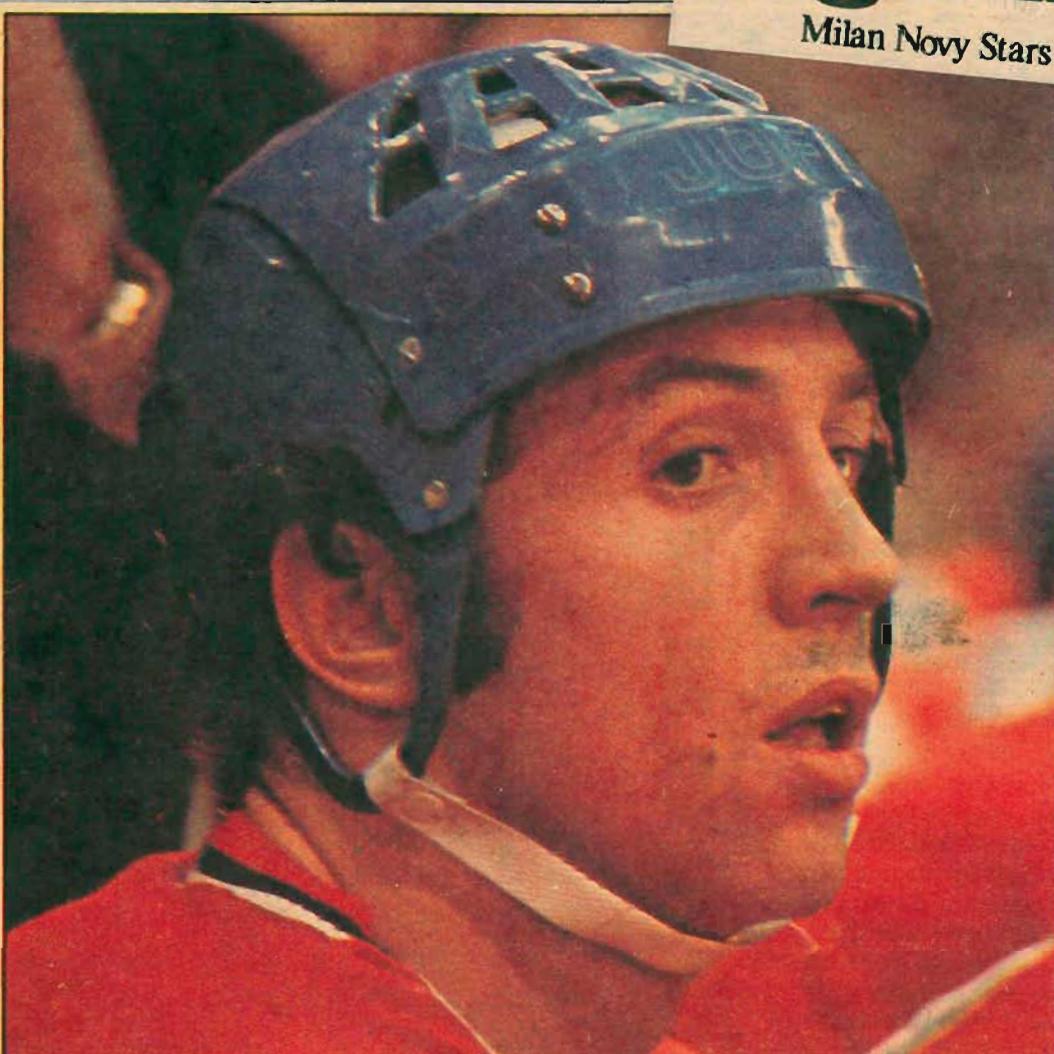
V tradiční ankete „Mladé fronty“ o nejlepšího sportovce roku, v níž dávali svůj hlas starší internacionálové, byl za rok 1976 vyhlášen v pondělí 31. ledna jako vítězové hokejista Milan Nový (vlevo) a z fotbalistů Karol Dobrla.

(Foto K. Kučera)

Góly  
1/1977

# Hockey Night in Kladno

Milan Nový Stars As Steelmen Blast Prague



# Kanonýr za kočárkem

Podle kalendáře mělo být úterý 20. dubna vlastně docela obyčejným dnem, i když českoslovenští hokejisté měli za sebou v této vlastní cestu první potovinu katovického sampa náu a prakticky už na dosah ruky titul mistrů světa. Odpočívali v hotelu vých pokojích, setrvali únavu ze zápasu s NSR a v myšlenkách byli o den dál, kdy je v hale Rondo čekalo další utkání s nebezpečnými Američany.



/ docela obyčejný den... /

Jen jeden z nich rusil polední klid. Jeho myšlenky byly hokejovemu vření vzdáleny, snad by se nejraději rozjel domů. Věděl, že to nejdé, a tak nervózně kroužil kolem vrátnice, při každém zadrnčení telefonu výrazil... Konečně přišel »jeho« hovor, který mu nesl tu krásnou větu: »Je to dcera a jmenuje se Klára.«

Milan Nový za neprekonatelným střeleckým rekordem

## Završená padesátka



Kledenský kanonýr Milan Nový siří v letošní sezóně opravdu ve velkém stylu. Během dosavadních pětadvaceti kol postal již dvaapadesátkrát svou navštívenku za záda souperových brankářů a je tak na nejlepší cestě za rekordem, jenž se hude v budoucnu těžko překonávat. Dosavadní ligový rekord (46 branek) už dávno padl, Milan však s virtuozitou sobě vlastní pokračuje v kanonádě dál. Při sobotním televizním duelu s Pardubicemi byli fanoušci na stadionu i u televizních obrazovák právem zděvenci, zda se našemu ostrostřelci číslo jedna podaří završit kulatou padesátku. Milan je nezklamal! Tři goly se podepsal pod vltězství ocelářů nad Teslem a sám pak navíc udělal hned další dva krůčky na cestě k šedesátku.

■ Takže — ten letošní rekord bude asi hodně vysoký...

Nějak zvlášť o tom nepřemýšlím, neboť zájezdy na spoustě věcí. Svou roli hráje forma celé naší pětky, hra mužstva, soupeři. Rád bych samozřejmě ještě nějaký gól k těm dosavadním přidal.

■ V sobotu od vás všechni čekali ten jubilejně padesátý. Myslete jste na něj víc než na předešlých devětačtyřicet?

Je pochopitelné, že každá kulačka hráčka člověka láká a že i já musel na padesátou branku myslit. Ovšem hlavu jsem si s ní nezatěžoval. Šlo hlavně o to, abychom Teslu porazili a získali dva body. Kdybych nedal ten padesátý gól Chrovi, dal bych ho v některém z dalších zápasů a nic by se přece nedělo.

■ Kdyby bylo nařízeno trutně střílení a vy jste dosud padesátou branku nedal, prováděl byste ho?

Ted si troufám říct, že ano. V utkání by to bylo ale určitě jiné, záleželo by na momentální situaci, na výsledku, vývoji utkání...

■ Překoná v budoucnosti někdo laťku, kterou postavite tak vysoko?

Myslím, že určitě, já už to ale nebudu.

■ Kolik jste vlastně dosud vstřítil ligových góly?

Těžko říct, podle mě asi 245. Nevím to však přesně...

■ Byl mezi nimi někdy i nějaký vlastní?

Jednou se mi podařilo střít se i do vlastní branky. Bylo to ještě před vojnou při utkání v Brně, kdy jsem překonal Termara.

■ Počítal jste s tím, že místo jednoho jubilejního padesátého gólu dáte Tesle hned tři najednou?

Rozhodně ne. Proti Teslu a Chrovi se mně střílí špatně, letos jsem

Milan Nový toho slihal za loňský rok hodně. Podílel se na olympijském slibru a světovém zlatu, Kladnu pomáhal obhájit mistrovský titul. Dal nejvíce gólu v lize, v Katovicích i v Kanadě, kde se při zářivém galakoncertu postaral o cenný skalp reprezentantů kolébky hokeje. Na mistrovství světa jeho novinku zahráli do All-stars týmu, po návratu převzal státní vyznamenání Za vynikající práci. V nové lize spěchá vytvořit střelecký rekord, vede s přenahrou v soutěži o zlatou hokejku. A také se stal otcem.

Obyvatel vesničky Doksy, asi 10 kilometrů vzdálené od Kladna, už si zvykla na to, jak si Milan Nový vykračuje na kočárkem, v němž spokojeně oddychuje nebo si úsměvně brázká jeho Klárku. Ligový kanonýr si povídá: »Chci být už u ní co nejvíce. Vždyť po návratu z Kanadského poháru jsem ani nemohl unít, jak za ten měsíc povyrostla. A s příchozou otčí dodává: »Už ji bude skoro tři čtvrtě roku.«

Jeho obyčejný den je jiný v létě a jiný v zimě. Odlišně vypadá, když hraje Kladno doma a když cestuje na led soupeřů. V každém případě je to však den orámovaný hokejem. Za-

činá ranními cestami na trénink (»pokud je příznivé počasí, jedu na kole, považuji to za vhodný doplněk kondiční přípravy, jinak musím autem«) a končí večerními debatami s manželkou, při nichž je hokejové téma pravidelným hostem. »Manželka hokej rozumí, snaží se být na každém utkání, které hrájeme doma a pochopitelně o Fadě věci diskutujeme. Jsem ji vděčen, že má pro můj sport tak obrovské pochopení.«

Do toho hokejem rámonaného dne se vejdou pochopitelně i nákupy a čekání v čistírnách, toulky lesem za houbařskými úlovky, chůvky s knížkou či dobrou hubou, již zminěné procházky s dcerou. A výčet by nebyl úplný, když bychom zapomněli na fotografování. »Fotoaparát a kamera se staly mým velkým koníčkem a objektiv je nejčastější záběrem pochopitelně acera,« přiznává s úsměvem fotoamatér Nový.

Brzy už zase začne hokejový maratón a pořídí se s jednou »občerstvovací stanici« uprostřed únoru do svého dubnového cíle. Milan Nový si svůj cíl postavil dál a hlavně výš — složil přijímací zkoušky na právnickou fakultu Univerzity Karlovy, studuje první ročník.

»Hokej chci hrát ještě dlouho, ale když, zda s ním svážu celý svůj život. Proto jsem se rozhodl pro vysokoškolské studium. Zvolil jsem si obor, který mě baví a v němž bych chtěl rovněž něco dokázat.« (jk)

Čs.sport  
1/1977

Svoboda  
3/1977

Jméno a příjmení:

MILAN NOVÝ

Místo a datum narození:

Kladno, 23. září 1951

Bydlisko:

Dobrá, okres Kladno

Povolání:

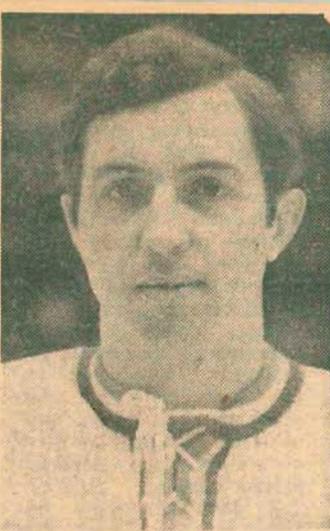
Studující právnické fakulty  
Univerzity Karlovy — I. ročník

Sportovní obor:

Lední hokej

Zařazení:

Kanonýr



# DOTAZNÍK pro vítěze Zlaté hokejky

Stadion  
1977



**Sestadvacetiletý střední útočník kladenského celku Milan Nový (vlevo), nejlepší střelec ligy, se stal vítězem IX. ročníku soutěže o Zlatou hokejku, kterou pořádají tydenní Gól a výbor Svozu ledního hokeje UV ČSTV. Nový získal prvenství o 225 bodu před dalším středním útočníkem, Ivanem Hlinkou z Litvinova (vpravo). Na dalších místech skončili Pospíšil, Martinec, M. Šťastný, Družila, Bubla, Holeček, Ebermann a Jiří Holík.**

Rády a vyznamenání:

Vyznamenání Za vynikající práci; zasloužilý mistr sportu; dvakrát členem týmu mistra světa; jednou s Duklou a Tříkrátkou s Kladem titul mistra ČSSR; Tříkrátko nejlepším střelcem ligy; čerstvý majitel Zlaté hokejky pro nejlepšího hokejisty sezóny 1976/1977.

Tresty:

Do konce zápasu ani na 10 minut jsem ještě vyloučen nebyl, asi dvakrát jsem si v lize odseděl pět minut.

Váš vzor:

Nikdy jsem neměl přesně vytipovaný vzor. Když jsem začínal, libil se mi Firsou, pak Franta Pospíšil, Charlamov a některí další hráči, jejichž styl mne zaujal víc než jiných.

**Nejkrásnější a nejhůří minuta, kterou jste v uplynulé sezóně prožil:**

Byla to sezóna bohatá na hezké momenty — jak v kladenském, tak i reprezentačním dresu. Největším zážitkem bylo proměnění Augustovy příhrádky, znamenající vítězství 1:0 nad Kanadou na Kanadském poháru. Nejkrušnější chvíle jsem prožíval ve druhém zápase proti Švédsku na mistrovství světa, kdy mne rozhoďl Kompalla čtyři minuty před koncem vyloučil a soupeř vyrovnal na 1:1. Byl jsem moc a moc rád, že Ebermann stihl dát na 2:1, což znamenalo titul mistra Evropy.

**Největší mimuhokejový zážitek:**

Byla jich víc: Účast na slavnostní recepci k výročí osvobození a setkání se soudruhem Husákem, přijetí hokejového týmu soudruhem Strougalem, radost z dcery, mající se čile k světu, a radost ze zvládnutí všechn tří zkoušek zimního semestru — dělal jsem římské právo, dějiny státu a práva socialistických zemí a obecné dějiny.

**Gól sezóny** z těch 59 ligových a 15 reprezentačních, které jste od srpna 1976 do května 1977 vstřelil:

Už zmíněný gól Kanadě. Jinak ale moc nerozlišuji, který gól je větší či menší. Raduji se z každého, který dám, i když pochopitelně některý je důležitější a jiný jen tak do počtu.

**59 branek ve 44 ligových zápasech** představuje průměr 1,34 gólu na utkání, dle překonání rekordu Josefa Černáho ze sezóny 1963–1964 (43 gólu ve 32 utkáních = průměr 1,343) vám chybí jediný gól.

**Který brankář na tom nese vinu:**

Všechny góly mny se mi v lize podařilo tentokrát překonat. V reprezentaci jsem vyšel naprázdno proti Švédům.

**Největší zlepšení v minulé sezóně:**

Těžko to mohu posoudit. Dal jsem víc gólu než kdy jindy, ale ty nejsou jen mým dílem, jsou výsledkem práce celé pětky, mužsiva. Až na malé výjimky jsem si dokázal udržet formu po celou sezónu. Vliv na to mělo klidné rodinné prostředí, byl jsem v dobré psychické pohodě.

**Důvody, proč jste úspěšnějším kanonýrem než ostatní hráči — máte větší:**

a) talent, b) tréninkovou plíli, c) štěsti:

Talent jsem měl normální. Štěsti rovněž v mezích normy, pak by tedy vycházelo, že jsem hokej snad dával než někteří jiní. Faktem však je, že každé mužstvo má určité specialisty na góly. Mou předností je střela s krátkým švihem.

**Váš definice špičkového hokeje:**

Především těžká dřina. Špičkový výkon se neskládá z velkých věcí, ale mnoha malíčkostí. Němou příjti a říci, že podám špičkový výkon, kdyby za tím nebyla dlouhotrvající práce. Hokej ve své vrcholné sféře je tedy dřinou — a je dobré, když i přitom v něm člověk nalézá stále novou radost.

**Váš hokejový cíl:**

Chtěl bych být v mužstvu — ať už na Kladně, nebo v reprezentaci — které zažije ještě hodně úspěchů. Rád bych se na nich aktivně podílel.

*Milan Nový*

Gól  
1977

|    |                     |                         |
|----|---------------------|-------------------------|
| 01 | 02.04.69 - 13.04.69 | NSR, Švýcarsko, Francie |
| 02 | 13.08.69 - 21.08.69 | NSR, Švýcarsko, Francie |
| 03 | 11.03.70 - 18.03.70 | NSR, Holandsko          |
| 04 | 15.12.70 - 20.12.70 | NDR                     |
| 05 | 25.12.70 - 05.01.71 | NSR, Francie            |
| 06 | 12.03.71 - 23.03.71 | SSSR                    |
| 07 | 25.12.71 - 07.01.72 | Švédsko, Finsko         |
| 08 | 17.01.72 - 05.02.72 | NSR, Švýcarsko, Francie |
| 09 | 01.08.74 - 15.08.74 | NSR, Švýcarsko, Francie |
| 10 | 01.01.75 - 08.01.75 | Švýcarsko               |
| 11 | 03.08.75 - 12.08.75 | Švýcarsko, Francie      |
| 12 | 24.12.75 - 15.01.76 | USA                     |
| 13 | 10.12.76 - 24.12.76 | Kanada, USA             |

Stadion  
1977

# KA NONÝR

**T**akový vesnický samorost, kluk, který se od útlého mládí upsal hokeji. Ani jemu se nechtělo mnohdy vstávat do zimy, ale vidina velkého hokeje ho vždy vytáhla z vyhráté peřiny. Jezdil do Kladna „šichtákem“, raném hornickém autobusem z Kamených Žehrovic o páté. Aby byl už v šest hodin na ledě kladenského zimního stadionu, a v osm ve školní lavici.

Je to stejně zajímavé, že v kladenské hokejové partě nemají krajánky, že se do Volfova týmu tlačí jen sami urostlí chasníci z Kladna a blízkého okolí. Příklad Pospišilů, Nováků a Nových jakoby kluky z okoli hornického reviru přímo fascinoval.

Milan Nový prošel tvrdou školou kladenského mládežnického hokeje, od první třídy až k maturitě. Vystudoval přitom elektřinu na průmyslové škole, odbyl si dva roky hokejové vojny v Jihlavě a potom se přestěhoval z rodného domu za kopec, do Doks. Za Ivankou, pro ni, pro sebe a pro malou Kláru, která se má čile k světu a která bude za pár dní slavit první narozeniny, postavil — za pomoc svého otce — krásný domek. V létě se už do něj nastěhuji.

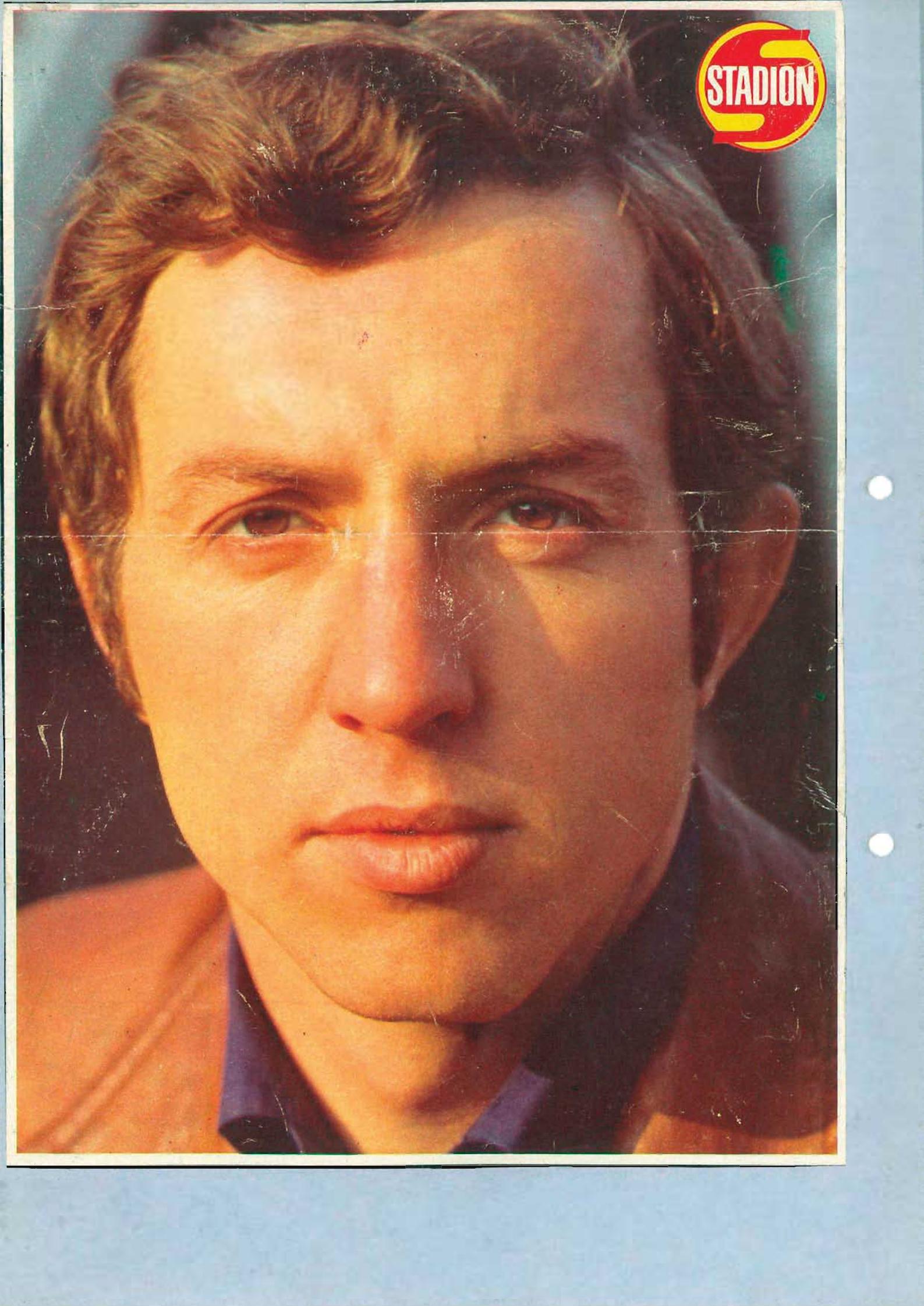
Říkají mu Balík. Přezdívku mu dal samozřejmě Franta Pospišil, taky chlap z vesnice. Ale všichni mu tak říkají s uznaním. Milan je totiž cílevědomý a houzevnatý hokejista. Ví, že talent dává jen 20 procent, to ostatní je dřina. Proto denně posiluje s činkami, proto trénuje zápěsti. Ta jeho jsou pověstná — při střelbě. Tak jako jeho raketový start na bruslích. Jakmile dostane kopoucí od Pospišila nebo od Edy Nováka z modré na modrou, pak už obránci soupeře nemají žádnou šanci.

Šestadvacetiletý střední útočník naší reprezentace už čtyři roky kraluje mezi ligovými střelci. Letos poopravil všechny své rekordy; těch jeho 46 ligových gólů z roku 1975 je už dálno zapomenuto, protože už na počátku poslední čtvrtiny naší elitní soutěže mu připsali za jeho jméno číslo končící na — sá!

„Někdo dává góly, někdo umí bránit. Aby se vyhrávalo, to záleží především na dobré partě. Já mám to velké štěstí, že mám vedle sebe nezíštné spoluhráče, že mi skvěle nahrávají. V jiném týmu bych asi taklik branek nedával...“

Skromný mladý muž, skromný sportovec, vždy se smyslem pro fair play. Vyhlášený kanonýr, postrach brankářů. Ale prima chlap. A tak mu přejme, aby své střelecké umění ukázal i za pár týdnů ve Vídni!

Všichni mu budeme dřít palce!



STADION



Wilson's latest red denim. We couldn't wait  
to show it off. -Linda and Forday

# DION

19

19 (1297) ● R:  
10. května 1978



OXY



Í STYL

Milan NOVÝ  
a Vladimír MARTINEC  
ve dnech pražského  
mistrovství světa  
a Evropy 1978

RICHTER



NAŠI  
HOKEJISTÉ  
OBHAJUJÍ  
*titul*  
*mistrů*  
*Světa*



NOSITEL  
ŘÁDU PRÁCE

okv

Účast v reprezentačním mužstvu ČSSR-A na MS a ZOH

utkání/branky v sestavě

|      |  |      |  |
|------|--|------|--|
| 1975 | MS NSR /Mnichov, Düsseldorf/<br>2.ČSSR | 10/4 | Augusta/Jihlava/, Nový, E.Novák  |
| 1976 | ZOH Rakousko /Innsbruck/<br>2.ČSSR     | 6/7  | P.Šťastný/Slovan/ Nový, Černík/Jihlava/ - střídal Fouzar/CB/                 |
|      | MS Polsko /Katovice/<br>1.ČSSR         | 10/9 | Augusta/Jihlava/, Nový, E.Novák  |
| 1977 | MS Rakousko /Vídeň/                    | 10/5 | Ebermann/Plzeň/, Nový, E.Novák<br>Ebermann/Plzeň/, Nový, Martinec<br>/Tesla/ |

# STŘELEC AVÁHY

VÁCLAV  
FOLPRECHT

Snímky:  
DALIBOR RICHTER  
a JIŘÍ KOLIS

Muž narozený ve znamení Vah (23. 9.—21. 10.) bývá rozvážné povahy, klidné a učenlivé. Narozený v září je spíše nemluvný, ale je také ctižádostivý . . .

Snář z roku 1910

Předjaří na Kladensku je typické: mlha jako špinavé mléko se plazi všude a silnice jsou mokré jako po lijáku. Cerň polí je ostrá, tající sníh vytváří na nich velká jezera. Čas chřipek a holinek, čas očekávání.

Vyšel ze šatny, vlasy mokré ze sprchy a hned se omlouval: „Nezlobte se na mne, ale musím ještě zajet koupit maso . . .“

Z Kladna do Doks, malé vesničky směrem na Karlovy Vary, je to cobydlo.

„Postavili jsme domek na za-hradě, za tchánovým domem. Ještě to zdaleka není hotové a bláta je tam teď nad hlavu . . .“

Ten domek je skutečně moc hezký. I když ještě není omtínutý, i když ještě chybí přistupová cesta.

„Dost jsem se tady nadřel. Ale teď už bydlíme všichni tři pod jednou střechou a to je hlavní. Každý, kdo založí rodinu, by měl bydlet. Pohodlně a dobře. Rodinné zázemí — to je věc, kterou si cenní nade vše . . .“

Pani Ivana připravovala oběd („Milan sní hodně maso!“) a malá Klárka se hned vrhla na tátu. Holka jako štír, tátka je věčně někde pryč za hokejem a proto si váží chvíli, kdy se s ním může pomazlit.

„Přijeli jsme z Brna pozdě v noci. Byla velká mlha a do pastele jsem se dostal až po druhé hodině. Teď jsme měli trénink, odpoledne je na programu

tělocvična. Činky, hry a hlavně pořádná rozvíčka. A večer sednu k učení . . .“

Má za sebou první ročník studia na právnické fakultě, nyní se připravuje na další zkoušku. Z ruštiny.

„Rusky se domluvím, ale tady je to něco jiného. Hodně právnických výrazů, se kterými se setkávám poprvé. Jinak to ale jde. I když toho času je málo. Ale zase na druhé straně by snad bylo škoda, nevyužít možnosti studovat při sportu, odreagovat se od fyzické a psychické námahy, kterou špičkový hokej přináší. Ale znova zdůrazňuji, že tohle mohu dělat především proto, že mám rodinné zázemí, že mám doma klid. Víte, že mi to studium a hokej v něčem připadají podobné?“

Malá Klárka, které budou brzy dva roky, skáče po tátovi a nedá jinak, než že si oba udělají z dětského pokoje medvědin. Těch medvědů, od nejmenšího po abrovského, který je dvakrát tak velký jako nejmladší z rodiny Nových, jsem napočítal jedenáct. Slastný táta na dceru myslí i když je daleko od domova.

Poslední sezóny nejlepší ligový střelec a kanonýr naší hokejové reprezentace. Je aspoň trochu pověřivý, že nosí na zádech vždycky šestku? A nevadí mu, že se nenašel ve znamení Střelce, ale že jsou jeho osudem Váhy?

„Nejsem pověřivý. Věřím si.“

Vzdy a všude. Protože vím, co ve mně je a na co stočím. Máme to štěstí, že hraju v kladenském dresu, že se s každým klukem znám už léta, že jsme sehraná parta. Nechci ze sebe dělat machra, ale mně asi sudičky daly do vinku umění střílet brancky. Ne, střelbu nijak zvlášť netrenuji, nejdůležitější je fyzická forma. Na podzim mi to moc nešlo, nebyl jsem zcela fit, zhoubil jsem o čtyři kilo. Ale dnes už je to dobré, mám svých osmdesát. A hned je to na střelbě znát . . .“

Milan Nový tu otázku — jak střílet brancky v hokeji — zodpovídá nesčetněkrát.

„Ne, nic na tom není, je to jen otázka tréninku a člověk asi k tomu ještě navíc musí mít vlahy. Jistě, nosím v hlavě poznatky o brankářích, vím, kde jsou jejich slabá místa, ale hokej je proto jedinečnou hrou, že se v něm nikdy a v žádném případě situace neopakuji. Vím, že na Treťjaka — když budu mít čas a prostor — budu střílet skrz betony anebo nad lapačku do horního růžku brancky. Ale v té rychlosti si tyhle poučky nemohu opakovat, to řešení vyjde vždy až ze samotné situace. Záleží, jak jsem daleko od brancky, kde jsou obranci, zda jsou v pohybu nebo vyčkávají, z boku na mne třeba dorazí soupeř. Při hře na to nelze myslet, mám jen zafixováno, že když jsem pár metrů od brancky, řekněme dva tři, tak vypálim nahoru. Brankář nemůže



srí 1978



## Podepsaný přestup Nového do Sparty neplatný!

Podpisová akce charakteru masového šílenství vypukla minulý čtvrtek odpoledne pod patronací redakce Stadionu ve sportovním oddělení obchodního domu Kotva. Hokejisté Kladna (Nový, Pospíšil, Novák) a Sparty (Holeček, Šimáček, Zajíček) na čele s trenérem Gutem zasedli za dlouhý stůl a k hromádce tužek, aby vyhověli těžko zjistitelnému množství zájemců o jejich autogram. Nekonečná fronta hadovitě se táhnoucí kolem jednotlivých stojanů se zkořím téměř zcela ochromila provoz tohoto oddělení. Do půl šesté, než se jmenovaní vytratili k domovním nouzovým východem, byla uspokojena sotva třetina hokejových Janousek všeho věku a obojího pohlaví. Když počet podpisů přesáhl již tisícovku, začala se hlasit úava. Poměrně nejčilejší byl E. Novák, pracující tempem 17 poaptsů za minutu. Když jakýs koch podstřílí Novému fotografi Sparty a poněkud otupělý kanonýr říká podepsal, povstal jeho spoluhráč a rozhodně prohlásil: „Tak to tedy ne, když nemáš rozum ty, musím ho vnit já, Spartě nic podepisovat nebudeš!“

(ma)

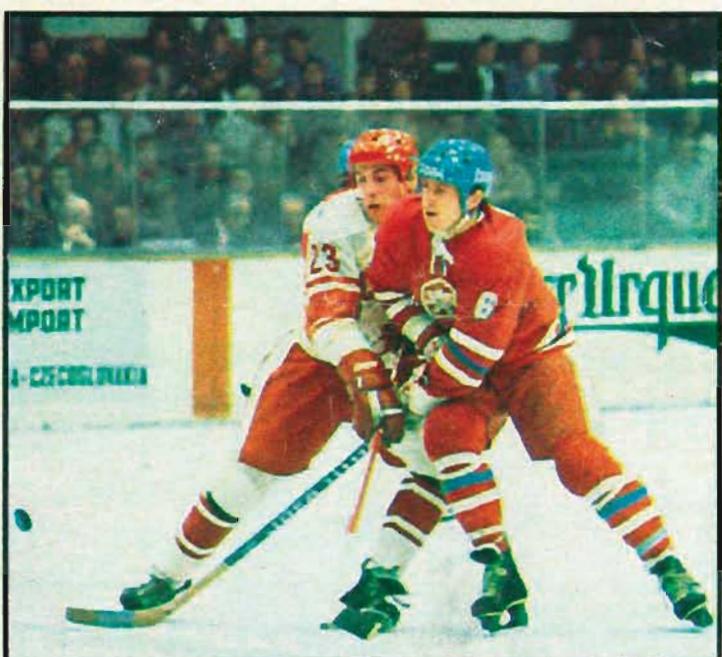
Chicago Sun-Times, Monday, Jan. 2, 1978



Black Hawks' goalie Tony Esposito stops shot by Czechoslovakia's Milan Novy in Stadium. Czechs won 6-4 Saturday (UPI)



TRIUMF KLADENSKÉHO HOKEJE, vítězství v Poháru mistrů evropských zemí zpozděněho ročníku 1976/77. Kapitán mužstva Milan Nový po zápase s vítěznou trofejí, není to ovšem pochár, nýbrž obraz, nebo také jakýsi šilt.



v těch setinách vteřiny reagovat. Když jsem dál, pošlu kotouč po ledě, nebo těsně nad ním. Když jdu do brejku a sám na brankáře, na modré už vim, co udělám. To jsou ty vteřiny a desetinky vteřin, ve kterých nevidím a nic neslyším, kdy je vše soustředeno na kotouč a brankáře. Ale znova zdůrazňuji, že musím být v dobré fyzické a psychické pohodě, pak..."

Ukazuje, jak střílí zápěstím, hovoří o tom, kde mají slabá místa Holeček, Králik či Crha. I o tom, že se na ledě nerad pere.

„Ne že bych na to fyzicky neměl, asi bych zmydlil hodně hráčů, třeba i robustnějších. Jsem klička. I teď, když se hrají osobky na klíčové hráče, jsem si na to už zvykl. Jsou tu provokovačky, ať slovní nebo fyzické, soupeř vás obyčejně drží za ruku nebo za hůl, ale s tím se musí

každý dobrý hokejista vypořádat. Stejně jako s adrenalinem. Vztek v hokeji musí vždycky stranou. Co mi to pomůže, když začnu oplácat! Budu chodit za katr a místo abych branky dával, bude mě je inkasovat!"

Aha — Váhy! Rozvážná klidná povaha, jak se říká ve Snáři.

Směje se tomu. „Nevěřím na amulety, ani na čtyřlístky. Člověk musí dát hokeji všecko, co v něm je — a ještě něco novic. Tohle je moc učená poučka a já si myslím, že platí pro všechno, nejen ve sportu. Každý, kdo chce něčeho dosáhnout, musí dát ze sebe vše. Na hřisti, ve škole nebo u pónku. Jinak je to vždycky jen průměr..."

To je životní krédo hokejisty Milana Nového, našeho hokejového střelce. Svažáka a kandidáta strany. Krédo člověka, kterému se stal hokej nejen koníčkem, ale i náplní života. Ale který nežije jenom hokejem!

# STAD

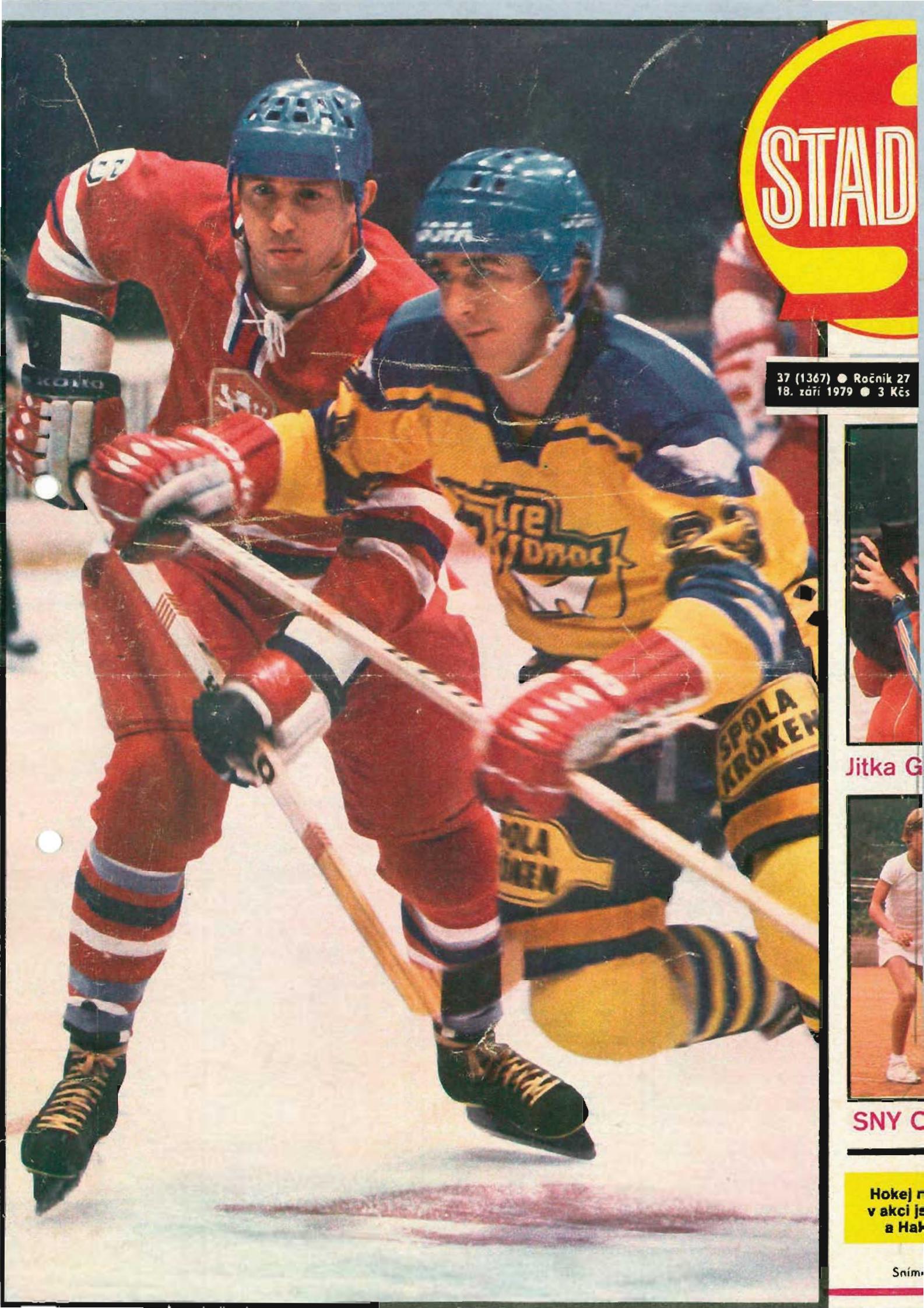
37 (1367) ● Ročník 27  
18. září 1979 ● 3 Kčs

Jitka G

SNY C

Hokej r  
v akci je  
a Huk

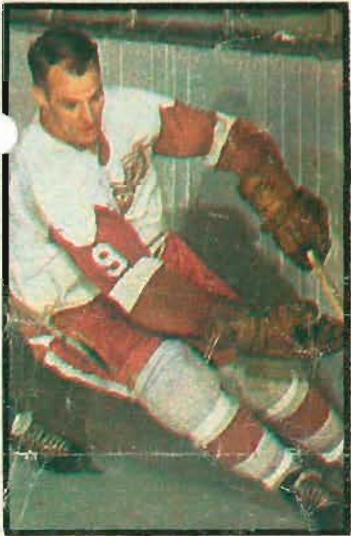
Snim.



# STADIÓN

2

2 (1332) • Ročník 27  
16. ledna 1979 • 3 Kčs



DĚDEČEK



PECIVÁLOVÉ

MILAN NOVÝ  
střední útočník Kladna  
a reprezentace ČSSR

Snímek: JIŘÍ PEKÁREK



## HOVORÍME O TOM, JAK NA SPORTOVCE PŮSOBÍ

## VYŘAZENÍ Z REPREZENTACE

Jak se vám povedla dovolená?

»S kamarádem z mužstva — Otou Vejvodou — jsem cestoval autem po NSR, Švýcarsku a Francii. Dovolená mi povedla tak naplň, protože nám nepříšlo počasí. Dost jsme cestovali, viděli jsme spoustu zajímavostí, ale po návratu domů jsem se odpočaty příliš necitil.«

Putování po Evropě jste absolvovali s rodinami?

Já tohle rozhodnutí prostě beru, je to v pořádku.«

Oznámili vám trenéři po mistrovství světa, že s vám nebudou v nejbližší době počítat?

»Ne, neříkali nic. Myslím si však, že mně to mohli klidně sdělit, na tom přece není nijak špatného. Mužstvo se mění, hráči přicházejí a odcházejí. Když třeba trenér řekne — uehly jsem s tebou spokojený,«

## OSTROSTŘELEC

»Jeli jsme bez dětí, dlouhé cestování by jím příliš nesvědčilo.«

Ještě před začátkem dovolené byste se jistě dozvěděl o svém vyřazení z národního týmu. Kdo vám tu to zvěst svědil?

tak jsem přesvědčen o tom, že většina hráčů jeho slova uzná. Sledují svůj výkon a jsem k sobě dost kritický, takže když mi někdo podobnou věc oznamí, tak jí příjmu zcela normálně.«

Mám takový pocit, že kladenští hokejisté mají na reprezentaci dres trochu smíšený. I když jste výhružný král za sebou ligu, začlenění v národním týmu bývalo vždy dost skromné. Jaké jsou podle vás příčiny?

»Rozhodně nebude chyba v trenérech, jak se možná Mikal. Je pravda, že i když jsme v Kladnem ligu vyhráli, nikdy jsme v reprezentaci příliš početně zastoupeni neměli. Podle mého výběru v podstatě odpovídalo. Skutečnost, že ani nominovaní hráči mnohdy stabilně nehráli, je už vše jiná.«

Od kdy jste stálým členem národního mužstva?

»Za ČSSR jsem hrál pravidelně od roku 1975.«

Znamená pro vás loučení s reprezentací podstatnou změnu v životě?

»Na podobnou úvahy zatím uplynulo příliš málo času. Když se do reprezentace nevrátím, ale se nastane, budou tam hrát lepší. Nebo nezmusejí být lepší, ale budou nastupovat zkrátka jiní. Já jsem si vždycky říkal, že to tak ve sportu někdy chodí. Pocit se budo snadit, abych si sám před sebou mohl po kritéru zápasu říci — udělat jí dobrý výkon. Tak půjdu domů a budu spoujován. Mám hokej rád, a když nebudu vělet za tým, budu hrát za Kladno, a když ne za Kladno, tak někde jinde. Klidně si půjdu zahrát podle chuti i fotbal. Chátej jsem tomu rád, že mi tohle loučení nemůže v žádném případě vzít chut do dalšího sportování.«

»S horečkou je liga ještě náročnější . . .« konstatoval MILAN NOVÝ

## Přerozená angína



Za šest ligových kol sihl vstít čs. hokejový reprezentant a kapitán týmu Poldi SONP Kladno MILAN NOVÝ osm branek. V posledních třech zápasech se však do černého netrefil ani jednou, přestože si sanci vypracoval dostatek. Proč střelecký prach částečně navhlí, vysvětluje sám vedoucí prvního okruhu: »V rozhodujících momentech už mi prostě chybějí síly. Před branou se ještě proháčkuji, ale zatímco dřívě jsem navíc klidně stačil na gólmára něco vymyslet, teď už do puku většinou pouze bouchnu. Proč tomu tak je? Trápila mě pořádná angína a horečky. Normální člověk s neschopenkou ležel v posteli, já jsem však polykal penicilin a hrál ligu. Ve středu jsem navíc musel absolvovat s reprezentanty v Praze testy, což znamenalo mj. naplně řípat na kole se záteží. Tam si člověk skutečně sáhne až na samé dno sil. Připomínal jsem svůj špatný zdravotní stav, ale všechno marně. Musel jsem řípat ... Tepak při námaze logicky vystoupil až do extrémní hodnot přes 200 za minutu. Námahu z kolia jsem samozřejmě v pátek při zápušti s Košicemi pořádně v nohách cítil. Angína už však ustupuje, takže se snad i můj výkon brzy zlepší a začnu opět střílet branky. Reknu vám ale, že moje srdečko dostačovalo v poslední době pořádně zabrať. . .«

Slova jistě zajímavá, ale dle značné mry i zarážející. Zdraví má přece každý z nás pouze jedno, což platí beze zbytku i v případě kvalitně trénovaného reprezentanta ...

(ula)

Foto: Čeněk Čermák

23. 9. 79



Tenkrát se naučí vydávat celá sezóna.«

Vzpomenete si na tehdejší přípravu?

»Myslím, že přípravy v ihned letech byly daleko náročnější. Jenže pro hokejistu ani kreativní těsník se srdcu nezaručuje drahou formu.«

Takže podle této se prakticky nedá usoudit, jak budete hrát v zimě?

»Ne, to se nedá. Aspoň jí je nepruzinu. Letos jsem třeba přesvědčen o tom, že budu hrát dobré, Jenže to je všechno. Od dobré hry k vynikající vede jistě potřídný kus cesty. Dobrě hraje 50 hráčů, vynikající jen trochu pouze kří.«

## bez Ivíčka

Kde máte, podle vás, největší rezervy?

»Plastní výkon nezdelel ani tak na fyzičké kondici, i když je nezbytnou, jako spíše na tom, aby hráče zetrápily starosti, aby byl udatný i duchovně. Poďme mě je rozchádjetem faktorem psychická podpora. Samozřejmá příprava se dá zvýšit, i když se člověk v polohodravé nezachází. Požadovaná, dívky odběhá a vdečí, jenže hra na ledě už vyzádívá i nějaké věci navíc.«

Souhlasíte s názorem, že vás vrchol se zatím pojí s Kanadským pohárem v roce 1976?

Vyhovuje vám více tvrdý trénink nebo spíše volnější?

»Určitě hrají lépe, když trénují tvrdě. Volnější trénink mě snadné k odpovídání i při zápase.«

Výkon hokejisty je jistě závislý i na spoluhráčích. S kým byste chtěl na Kladno hrát?

»O sestavě rozhodují trenéři. Už dnes je jisté, že první pětka bude nastupovat i tento složení: Kaberle, Hořava — Řada, Navrátil, Novotný, Bauer.«

Prozradte nám vás tip pro Pohár mistrů v Innsbrucku?

»Asi skončíme druzí. CSKA Mos-

kva zřejmě neporazíme, ale druhá příčka je neřešitelná. Kdybychom nehráli ani stříbro, tak bych naše vystoupení považoval za velké zkáznání. První místo ovšem bereme také!«

A kdy vás opět uvidíme v reprezentativních barvách?

»Snadním se na sezonu připravit je možná nejlépe. Jestli to bude možné povede a myslí se mi bude dařit, to se uvidí v zimě.«

Václav Cibula

Foto: Eduard Erben



Skúšba 26.11.79

OMAŠ KRAUS

vrávi, so silami na doraz, strávate prehľad, oči už nemáte na pozoranie, skoro by som povedal, že vám prekážajú. A pri tom, v tej finálnej fáze ich potrebujete. Ak brankár vybehnne, skracujúc strelecký uhol, treba voliť kľučku, ak zostane v bránke, strelam. Je to jednoduchý recept, na ktorom môžu byť vypísané iba dva lieky, oba však veľmi účinné. Zdá sa, že som veľa prezradil, no celé tajomstvo je naozaj jednoduché, niet čo tajti.

Pravdou je, že sa na jeho strelecké schopnosti i odbornici pozerajú tak trochu jednostranne, tvrdiac, že Vincent nie je pre reprezentáciu plnohodnotný hráč, jednak mu subtilna postava znemožňuje prijímať i rozdávať na všetky strany tvrdosť, ktorá je dominujúcim prvkom súčasného hokeja, a jednak prizvukujú, že jeho úlohou v lige je iba dávať góly, nie im zabraňovať, že je tu priama nadváznosť s Brunclíkom a Jozefom Lukáčom.

(v tomto zložení sa dario tomuto útoku aj v minulosti). V lige vraj ešte možno obetoval takého hráča iba na „oltár gôlovej svätości“, v reprezentácii si však takýto luxus nemôžeme dovoliť. Vincent Lukáč i jeho tréner o tomto názore vedia a obom slúži ku cti, že ich snahy vedú k cieľu, na ktorom je napísané: Zimné olympijské hry v Lake Placide.

Nie je veľa hráčov s takou streleckou potenciou, ako je on. Luxusom pre nás hokej by bolo nevyužiť ho. Taký je názor tých, ktorí v tomto roku košického útočníka videli hrať. Napokon, naši tréneri v reprezentácii neraz vyhlásili, že Lukáč nie je v reprezentácii viac vlastnou vinou, než tým, že by si ju nezaslúžil svojou hrou. V týchto časoch robi všecko pre to, aby sa do reprezentácie opäť vrátil. On sám tvrdí, že sa tam doslova a dopismena prestrieľa. O tom, že je to tá najsprávnejšia cesta, netreba pochybovať...

## MILAN NOVÝ

Hrdinom sa stai na Kanadskom pohári, keď sme zvíťazili jeho gólom nad kanadskými profesionálmi. Povest chýrečného streľca si ziskal už predtým a dario sa mu i potom. Päťdesiatdeväť gólov za sezonu — to je už úctyhodný výkon, a poriadne sa bude musieť zapotíť ten, kto ho prekoná. Vlani dal „iba“ 33 gólov a v tomto roku je opäť tu... V Kladne je bezpochyby najlepším streľcom a bez prehľadania sa dá povedať, že to bol práve on, kto sa výraznou mierou príčinil o štyri majstrovské tituly.

— Po skúsenostach z minulosti nikomu neradím, a by sa pokúšal prekonávať strelecké rekordy, protože jeho výkonnosť sa potom zakaždým meria s týmto „najkrajším“ časmi. Nikto si pritom neuviedomuje, že takýto rekord súvisí s najoptimálnejšími fyzickými i psychickými predpokladmi. Keď som v nasledujúcom roku dal o dvadsaťsiedem gólov menej, každý sa vypočítal: Čo je len s tým Novým? Je celkom z formy. Prítom nikto neberie do úvahy, že úspešnosť streľby i toho vysunutého hráča priamo súvisí s hrou celej formácie, ba celého mužstva. Áno, bol som privyknutý na Pospíšila, na hráča, ktorý sa narodi raz za dvadsať rokov, ktorý posledne poznal môj pohyb. Dnes sa musím za tým gólom viac ponaháňať. Nikdy predtým, ani v časoch, keď som dal viac gólov, som sa na ňade takto nenadrel ako teraz. Treba si chodiť po puky a do sanci sa takto nedostanem. To sa týka i reprezentácie. Viem, že sa mi v posledných rokoch tak nedalo, eko som sám chcel, no maločoráky fanúšik, ktorí do súvislosti s mojim menom dáva góly, si zároveň uvedomujem, že takmer vždy

hrám v útoku s inými hráčmi, že som bol v tej reprezentácii prakticky sám z Kladna. Keď dám gól, isto dokáže pochopiť obťažnosť takejto situácie. Hokej však mám rád a hrám ho pre svoju radosť. Tú najväčšiu mám vo chvíľach, keď dám gól. Som na tom fadé najmä kvôli nemu. V lige sa dáva fahšie ako na majstrovstvách sveta, jednoducho preto, že tam sú silnejší tímy, a že tréneri sú prísniejsi pri plnení taktických prikazov. Nie je však pravdou, že by som psychicky zle znášal reprezentáčny dres, ako som to v poslednom čase počul. Je mi jedno, či hrám v lige alebo v reprezentácii, hokej má ráva pre mňa hrou v tom náspevnejšom slova zmysle.

Také je zasa vyznanie kladničského čarostreľca, s vynikajúcou streľou západistom, ktorá robi brankárom zákonite najväčšie starosti, pretože je bez pripravy a nemožno odhadnúť smer strely, s čuchom na góly.

À propos, čuch na góly, výraz, ktorý pripomína skôr kynológiu, než šport, má výjadrovať schopnosť hokejistu postaviť sa tam, kde s určitosťou pride i puk a nastaviť palicu tak, aby sa od nej odrazil do súperovej bránky. Napriek tomu, že všetci hokejisti v jednom kolektive absolvojú približne rovnaký tréningsový program, v zápase sa prejaví chladnokrvnosť, rýchlosť myšlenia i technická zručnosť jednotlivých hráčov mužstva rozdielne. Gól, ktorý je výsledkom snaženia celého kolektívnu, má prečenú zlatá a hráči, ktorí sa oň najčastejšie príčinia, sú i v kolektívnom športe veľmi cenení. Lebo je tiež pravdou, že ani tak sa nerodia každý deň...

NOVÝ A HOKEJISTÉ

## KLADEŇSKÁ DESÍTKA

KLAEDNO [Ib] — Okresní výbor ČSTV Kladno spolu s OV Svatářem a redakcí okresních novin Klaedenská záře vyhlásily včera desítku nejúspěšnějších sportovců a tří kolektivů, kteří se v loňském roce zasloužili svým výkonem o propagaci svého okresu a popularizaci sportu.

KOLEKTIVY: 1. hokejisté Poldi SONP Kladno 231 bodů, 2. plavci Poldi SONP Kladno 98, 3. plochodrážní jezdci AMK Slaný a sportovní stíci RH Kladno po 45 bodech.

JEDNOTLIVCI: 1. Nový (lední hokej Poldi) 413, 2. Hošek (autokros Svatář Kladno) 290, 3. Jun (střelecký, RH Kladno) 248, 4. Lukášová (plavání, Poldi) 238, 5. Vinš (lední hokej, Poldi) 221, 6. Kamenický (atletika, Poldi) 204, 7. Kaberle (lední hokej, Poldi) 194, 8. Novák (lední hokej, Poldi) 148, 9. Minářík (plochá dráha AMK Slaný), 10. Pecháček (jezdectví, SDR Kladno) po 94 bodech.



## ODDÍLU LEDNÍHO HOKEJE TJ POLDI-SONP KLAEDNO

PÁTEK 4.4.1980 V 17 HOD.

UTKÁNÍ I. LIGY

## TJ VŽKG VÍTKOVICE TJ POLDI SONP KLAEDNO

### O HOKEJI S KAPITÁNEM

K velkým postavám kladenského hokeje patří bezesporu Milan Nový, československý a kladenský reprezentant, který nosí na modrobílém dresu písmeno C a na zádech šestku. Dlouhé roky kraluje na špiči střelecké tabulky a v historické střelecké tabulce československého hokeje je na třetím místě. Od žákovských let obléká dres s paní Poldi. Jen na dvě sezony byl Kladnu "nevěrný", když vyměnil civil za zelené sukno a oblékal dres jihlavské Dukly. V posledních utkáních hráje jako z partesu a i přestože má stále u sebe nějakého stíhače, daří se mu i střelecky.

MISTR ČSSR 1959 • 1975 • 1976 • 1977 • 1978

DOROST SONP KLAEDNO 1957 • 1968

DOROST PZ KLAEDNO 1956 • 1970 • 1971

jít 24.4.80

jít 4.4.80

# Zprávy

1 hokejistého koreobdobia rokov. Ai

Dva kapitáni — Nový a Michailov.

## NAŠE ANKETA

V dnešním čísle Zpravodaje odpovídají Milan Nový, Luboš Bauer, František Kaberle, Jan Nejiba, Miroslav Krásá a Jiří Dudáček na tyto anketní otázky:

1. Jak dlouho již hráte hokej a kde jste s ním začínali?
2. Který z trenérů vás toho nejvíce naučil?
3. Co vám dal hokej?
4. Jak dlouho chcete ještě hrát hokej?
5. Co byste chtěli dělat, až přestanete hrát?
6. Pro kterého hokejistu může obdiv u nás a ve světě?
7. Zlobil jste se někdy na oddíl?
8. Přenášíte hokejové starosti do vaší domácnosti? Bavit se o hokeji s manželkou?
9. V čem máte největší zálibu?
10. Který je vás nejoblíbenější hercем, zpěvák, časopis, sportovec?
11. Který stadion v ČSSR se vám nejvíce líbí a který ve světě?
12. Kterého člověka (mimo rodinu) si nejvíce vážíte?
13. Který obsah knihy na vás nejvíce zkopůsobil?
14. Kdybyste začínal znova sportovat, který sport byste si vybral?
15. Které období v sezóně považujete za nejobjitnější?
16. Dostáváte dípisy od příznivců?



## Milan Nový

1. Už 19 let. V TJ POLDI SONP Kladno.
2. Vystřídal jsem řadu trenérů a od každého jsem si vzal něco dobrého.
3. Možnost podívat se do světa, což je penězi k nezaplacení.
4. Jak dlouho mně bude sloužit zdraví a dokud mně to na ledě půjde.
5. Dosud jsem o tom neuvažoval.
6. Pardubický Vladimír Martinec.
7. Ani ne.
8. Občas. Málokdy.
9. Mou zálibou je rodina. Protože jsem většinu času na cestách za hokejem, doveď vychutnat pocit domova.
10. Vladimír Menšík. Zpěváků mám v oblibě více. 100+1. Švédský tenista Borg.
11. Sportovní hala v Praze a všechny stadiony v Kanadě.
12. Dosud jsem o tom nepřemýšlel.
13. Kniha Letiště.
14. Rozhodně by to byl zase lední hokej.
15. Příprava na suchu.
16. Ano a dost.
17. Na každé, které jsme vyhráli.
18. Zda to bude dobré nebo špatné to se projevi během jednoho ligového ročníku.
19. Od prvního do třetího místa.
20. Ne. Ne. Ne.

### PŘÍZNIVCI KLADENSKÉHO HOKEJE, PŘIJĎTE SE PODÍVAT NA MISTROVSKÁ UTKÁNÍ DOROSTENCŮ TJ POLDI SONP KLAĐNO A TJ PZ KLAĐNO

Družstva staršího dorostu jsou zařazena do A-skupiny naši nejvyšší mistrovské soutěže ročníku 1980/81. Jejich soupeři jsou celky z Mostu, Chomutova, Lovosic, Ústí nad Labem, Liberce, Plzně, Mladé Boleslavi a Litvínova. Soupeři se v každém kole utkají dvakrát, v sobotu a odvetné utkání pak v neděli. Utkání na kladenském zimním stadionu začínají v 16.30 hodin a v neděli v 11.15 hodin.

17. Na které utkání nejrádeji vzpomínáte?
18. Co soudíte o tom, že v ledním hokeji už nebudou nerzhodná utkání?
19. Na kterém mistě byste si přál, aby skončil vás oddíl v současné sezóně?
20. Chtěl byste být v budoucnu hokejovým rozhodčím, trenérem, funkcionářem?



ČESKÉ ZÁVODY  
RÁDU  
V ČESkoslovensku  
V ŘÍJNU A V ÚNORA.

DENÍK ÚSTŘEDNÍHO VÝKONOVÉHO ŘÍDITELSTVIA  
**Československý Sport**

PRAHA ★ Středa 10. 9. 1980

ATLETI V BUDAPEŠTI ZATÍM

## BARTOŇ na hranici

Nečekaná remíza poločasu mužů Maďarských atletek ★ Úspěchy Maďarského koučovského vedení Vašíčka a Plachého v neviditelném

Z Budapešti telefonuje náš redaktor

Hned v první třetině atletického utkání Maďarsko—SSSR na Népstadionu ukázali naši muži, jak osidně je v mezinárodním utkání dvou proti dvěma rozdělovat úlohy na favoritu a outsidera již předem.

Sil do boje se stejným nasazením jako v Nové Gorici — a vedli po čtyřech soutěžích 23:21, ač papírová forma předpokládala téměř desetibodové ménus. Postarali se o to mladí i zkušení. Dalibor Vašíček

ATLE

ŠI  
T  
E

Dnes přiletí ze Stockholmu hokejisté SSSR

## Poučná hra čísel

Zítra a v pátek ČSSR—SSSR v Praze, v neděli v Bratislavě ★ V posledních deseti utkáních jsme sbornou neporazili

I když naše nejvyšší hokejová soutěž, 1. Liga, začne až 26. září, dostavají příznivci tohoto sportu hned na počátku nové sezóny opravdový bonbónek. Ve čtvrtek a v pá-

tek v Praze a v neděli v Bratislavě uvítí mezinárodní hokejové střetnutí se Sovětským svazem, držitelem stříbrné medaile ze zimní olympiády v Lake Placidu a mistrem světa z roku 1979.

Bude to celkově 96. utkání

MILAN NOVÝ, jeden z našich nejzkušenějších hokejových reprezentantů, v současné době kapitán tímu ČSSR, k sobě došel na začátku nové sezóny do útoku dve nová křídla. Mladíčkého DUDÁCKA (uprostřed), který s ním hraje i v dresu Poldi, a spartana HOLEHO (vpravo). Tuhle zbrusu novou trojku se velice rychle sehraje, v dosavadní reprezentaci připravě patřila mezi nejrazantnější formace, dávala i hodně branek. Udrží si tyhle kladby i v nadcházejících utkáních s týmem SSSR?

Foto Milan Šťastný

Napsali a řekli k finále tenisového mistrovství USA:

# Kanonýr v novém kabátě

V září mu bylo osmdvacet let. Od roku 1975 nechyběl na žádném světovém šampionátě, to znamená, že má doma dvě zlaté medaile mistra světa. Z Katovic a Vídne. Rok 1977 byl v jeho hokejové kariéře začínem vůbec nejúspěšnější, vyhrál v něm i Zlatou hokejku, anektu o nejlepším československém

možejmě te bych zase jednou usedl rám na trůn nejlepšího ligového strelce. Ale mnohem důležitější, si myslím, je, aby naše pětka jako celek hrála dobré, aby dostávala co nejméně gólu, aby nás trenér mohl bez obav postavit třeba proti první paribické lajné nebo bratrům Štastným.

Obávaný ligový kanonýr se tedy oblékl do nového, pro hokejového fanouška trochu nezvyklého kabátu. A reprezentace?

*\*Na chvíli jsem z rypadl a věděl, že přišel. Tři čtvrtě roku strávил člověk v oddílovém dresu. Nám to v té době moc nešlo, v mužstvu nebyla potřebná pohoda. A do té se, během pár dní krátkého soustředění, člověk težko dostává. Ale věděl jsem, že se do „děka“ vrátím. Povedlo se. Je to zase oválněno pokudou a atmosférou, která vladne v ligovém mužstvu. Trénujeme hodně, ale s chutí, zájemem, to se musí na člověku zákonitě projevit.\**

Milan Nový je střední útočník. V reprezentacích týmu však už hrál i na pravém křídle. Ale i v centru vystřídal poslední dobou vedle sebe řadu partnerů. Nezávidí v tomto směru sehnáným trojicím?

*\*Ani bych neřekl. Každý hokejista, který se v reprezentaci objeví, musí být osobností, ale musí mít i schopnost přizpůsobit se, spolupracovat s ostatními. Myslím si, že se dokázali shodnout s každým křídlem. Důležité je jen, aby celá lajna, celá pětka, táhla za jeden pravaz, aby jeden dokázal pomoci druhému.\**

Zavádíme řec na olympijské téma.

*\*Byl jsem v Innsbrucku, při tom všem, co nás tam postihlo, nebylo stříbro špatné. Ted jsem v nominaci na Lake Placid, po kud mě nepotká někdo zlého. Má na zámoří zatím dobré vzpomínky, hrál jsem tam s Jihlavou, Kladnem, v reprezentaci, dal Kanadánům na Kanadském pořádu ve druhém zápasu jediný gól. Olympijský turnaj bude samozřejmě velice těžký. Podle mého názoru má šest zemí reálnou sanci na některou z medailí. Patrně mezi ně. Jedno místo na stupních vítězů by nám nemělo uniknout, protože hokej hrát umíme. Je třeba do každého zápasu dát opravdu všechno, co v nás je. Protože ve sportu může prohrát každý, ale ten, kdo se na zápas dívá, musí být přesvědčen, že ti jeho bojovali, jak se říká, do posledního dechu...\**

MILAN FLANDERKA  
Foto Karel Hejda



ho hokejistu. Má na svém kontě 139 reprezentativních startů, s osmdesáti vstřelenými góly v dresu se lvíčkem na prsou se zařadil už na desátou příčku dlouhodobé tabulky kanonýrů reprezentativního mužstva. Jeho jméno se objevilo i v nominaci na olympijské hry v Lake Placidu, MILAN NOVÝ má tedy všechny předpoklady k tomu, obohatit dál svoji reprezentativní bilanci.

Sedime v restauraci kladenského stadionu. Mladý muž, který převzal v kladenském týmu kapitánskou pásku po Františku Pospišilovi, dnes trenérovi Poldi, se tváří spokojeně. «Proč ne? Vedeme ligu, když se mužstvo daří, je to vždycky dobré. Horší je, když člověk dře, a přesto mu to nejde.»

Tohle všechno poznal za svou hokejovou kariéru Milan i sám na sobě. Na vojně v Jihlavě ligový kanonýr, na kterého hráli soupeři často těsnou osobní obranu. Jedna z opor reprezentativního celku.

«To jsem hrál něco úplně jiného než dnes,» řekne vážně. «Většinou jsem čítal někde na červené čáre, až dostanu od Františka Pospišila příhrávku na milimetr přesnou, na slápnutí a dám gól. Pak Franta adešel a vlastně tak trochu přebral jeho roli v naši první kladenské pětce. A taky mnohem víc bránil. Na pravém křídle mám vedle sebe sedmnáctiletého Duďáka, který přišel na místo Edy Nováka. Eda dával za sezónu taky spoustu gólu. Z Duďáka může být určitě jednou velmi dobrý hokejista, ale jednak mu si sám moc chít, jednak mu starší, musíme pomoci. Sa-



trime mezi ně. Jedno místo na stupních vítězů by nám nemělo uniknout, protože hokej hrát umíme. Je třeba do každého zápasu dát opravdu všechno, co v nás je. Protože ve sportu může prohrát každý, ale ten, kdo se na zápas dívá, musí být přesvědčen, že ti jeho bojovali, jak se říká, do posledního dechu...\*

Jako první odletěli na olympiádu v Lake Placidu hokejisté

## Nový: Držte nám palce!

Až nevykole klidně a tise odletěl včera československý hokejista z Rybné do Montrealu. Na letišti se tentokrát prispěl kromě manželek, deer a synů pouze několik nejvěrnějších lidi, kteří zvedavě pokukovali po pětadvaceti urostlých chlapcích ve slušivých světlých kabátích manšestrových oblieček.

Trochu stranou sevřeného houčku postával kladenský obránc Jan Neliba a očima hledal svoji ženu se synem Štěpánem. «Moc mě rád říká, že jsem je to trochu jiný pocit letet za moje s národním týmem než s Kladnem. Prespíši nervózně alespoň než vezu. Co to s sebou vezu? Nejčastěji se až budu divat na tuhle fotografii, řekl a z peněženky vydal barevné foto syna a dorts s dvěma rozsvícenými svíčkami. Pak se začal trochu ošivat, neboť, jak pravil: «Oblek sice vypadá pěkně, ale abych pravdu řekl, zrovna mi moc nesedí...»

V tom přiběhl Nellba spoluhráč FRANTIŠEK KABERLE (snad jediný člověk s úsměvem na tváři) a hned povídal: «Já už si tuhle cestovní horečku ani nepřipouštím. Za ta léta

jsem si zvykl. Jestli si vezu nějakého maskota pro šestá? Ale kdepak, já na pověry nevěřím. Stejně bych ho neměl kam dát, vždyť vše zavazadlo už snad ani tahnout nemohu. Sajfa... Kde mám kufr? Kluci, nevídám jste někde můj kufr?» zvolal najednou s vážnou tváří kladenský ben a začal se neklidně rozhlížet po ruzyňské hale.

«Klid, Kaberko, klid,» odpověděl kapitán Ebermann, «už ho máš dálno uvnitř...»

Nefradlenně zamklý byl i kanonýr ocelářů MILAN NOVÝ, protože ve Stadiónu právě četl rozhovor s Dobiasem. Po chvíli zvedl hlavu a zamyšleně řekl: «Hlaď, aby to dobre dopadlo, olympiáda není žádána procházka. Budeme potřebovat, abyste nám doma všichni drželi pořádné palce!»

V rozhovoru pravidelně odtkal signál 12.30 hodin, když dole na ploše záběrce motoru a po chvíli už se statný trup stříbrného letadla odlepil od uplněného betonu. Pronášený olympijský „andělák“ v tom okamžiku odcestoval... Tak tedy — zlomte v Lake Placidu nazávila!

svoboda 1/80

## Milanu Novému se střelecky na olympiádě daří

Konečně jsme se dočkali od našich hokejových reprezentantů na olympiádě výborného výkonu. Zdá se, že křeč ze zápasu s USA a Rumunskem se definitivně rozplynula a že snad se naši hráči rozpomněli na své nesporné umění. Čtvrté kolo nepřineslo výraznější překvapení, snad jen zaváhání Polska s Holandskem se příliš nečekalo. Do výtečné formy se dostávají také Finové; ještě před minutou před koncem vedl nad Sovětským svazem 2:1, ale pak během tří minut inkasovali tři braneky...



Milan Nový

S nápadnou lehkostí a se střelecky šťastným začátkem vstoupilo české hokejové mužstvo do svého čtvrtého zápasu olympijského turnaje proti celku NSR. Nový využil hned první přesílky ke vstřelení vedoucí branky a Peter Stastný

trastovala jednoduchá a rychlá kombinace českého týmu s kanadským stylem soupeře, který nazával puk na mantinel se Královou branou.

V utkání s NSR se výrazně zlepšila hra obránců, kteří přidali i na tvrdosti, mnohem aktivněji si počítali i útočné formace, zejména pak řada Nového a bratří Štastných. To vše by mělo přispět k bojovému odhadlání v rozhodujícím středečním zápasu skupiny se Švédskem.

Trenér Karel Gut po zápase prohlásil: »Naši hráči už hráli mnohem uvolněněji, dvě třetiny absolvovali v dobrém tempu s patřičným nasazením a vtipnou kombinací. Fryčera jsme odvolali z ledového kruhu kvůli fauli a jeho vyloučení na pět minut. Z útočných formací se mi líbil zejména útek Nového. Škoda že Lukáš nevyužil řady súlových nájezdů.«

SESTAVA CSSR: Králek — Bubla, Dvořák (21. Kadlec), Chalupa, Kaberle, Nellba — M. Štastný, P. Štastný, A. Štastný — Lukáš, Novák, Ebermann — Fryčer (50. Holý), Nový, Pouzar.

Při útočných akcích ostře kon-

CERVENÁ SKUPINA: Kanada — Japonsko 6:0 (2:0, 2:0, 2:0), Holandsko — Polsko 5:3 (3:1, 2:1, 0:1), SSSR — Finsko 4:2 (0:1, 1:0, 3:1).

|              |   |   |   |   |       |   |
|--------------|---|---|---|---|-------|---|
| 1. SSSR      | 4 | 4 | 0 | 0 | 45:7  | 8 |
| 2. Kanada    | 4 | 3 | 0 | 1 | 24:6  | 6 |
| 3. Finsko    | 4 | 2 | 0 | 2 | 16:15 | 4 |
| 4. Holandsko | 4 | 1 | 1 | 2 | 13:33 | 3 |
| 5. Polsko    | 4 | 1 | 0 | 3 | 10:22 | 2 |
| 6. Japonsko  | 4 | 0 | 1 | 3 | 6:31  | 1 |

Ostatní výsledky MODRÉ SKUPINY: Švédsko — Norsko 7:1 (2:0, 4:0, 1:1), USA — Rumunsko 7:2 (2:0, 2:1, 3:1).

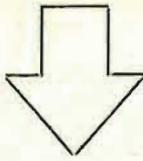
|             |   |   |   |   |       |   |
|-------------|---|---|---|---|-------|---|
| 1. Švédsko  | 4 | 3 | 1 | 0 | 22:5  | 7 |
| 2. USA      | 4 | 3 | 1 | 0 | 21:6  | 7 |
| 3. ČSSR     | 4 | 3 | 0 | 1 | 32:12 | 6 |
| 4. NSR      | 4 | 1 | 0 | 3 | 19:26 | 2 |
| 5. Rumunsko | 4 | 1 | 0 | 3 | 10:25 | 2 |
| 6. Norsko   | 4 | 0 | 1 | 4 | 6:33  | 0 |

svoboda 20.2.80

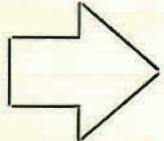
NAŠI REPREZENTANTI KONEČNĚ V PLNÉM LESKU: ČSSR — NSR 11:3

## Hokejová křeč se rozplynula

# CO VÁS BUDE



# ZAJÍMAT



## ● KDY MILAN VSTŘELÍ SVŮJ JUBILEJNÍ GÓL?

Nejúspěšnější střelec našeho mužstva Milan Nový se jistě pokusí v prvním ligovém utkání proti Bratislavě zaznamenat svou jubilejní 300. ligovou branku v dresu POLDI SONP Kladno. Zatím jich má na svém kontě 299 a jestli ta jubilejná padne na kladenském zimním stadionu – pak žádáme naše příznivce, aby Milanovi pořádně zatleskali.

## ● AŽ FRANTIŠEK „ZAVĚSI“ – TO BUDE SLÁVY!

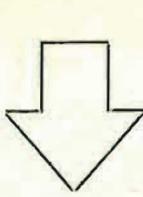
Tentokrát je řeč o našem obránci Františku Větrovcovi. Tento borec už sehrál v dresu našeho A-mužstva 53 ligových utkání – bohužel bez brančkového efektu. Tedy na tu první ligovou v kleci soupeře se naši příznivci právem těší.

## ● NAŠE ANKETA

Před zahájením letošní sezóny jsme položili všem hráčům našeho prvoligového mužstva dvacet stejných otázek. Odpovědi na otázky od Milana Nového, Miroslava Krásy, Františka Kaberleho, Jana Neliby a ostatních hráčů se postupně dočtete v příštích číslech našeho oddílového Zpravodaje.

## ● STÝ GÓL OTY VEJVODY

Náš obránce Ota Vejvoda, který obléká dres našeho A-mužstva již devět sezón, vstřelil svou jubilejnou stou branku proti Slovanu Bratislava v utkání 43. kola ligové soutěže 1979–80, které bylo sehráno v pátek 11. dubna 1980 v Kladně. Byl to poslední gól v sítí našeho soupeře, který odešel poražen v poměru 8:1.



## JIHLAVSKÝ JIŘÍ LÁLA V ČELE TABULKY STŘELCŮ

- 21 – Lála (Jihlava)
- 20 – Pouzar (Č. Budějovice)
- 18 – Nový (Kladno)
- 17 – Rusnák (Bratislava)
- 16 – Pašek (Bratislava)  
Vlk (Vitkovice)
- 15 – Neuvirth (Vitkovice)  
Kuřidým (Vitkovice)
- 13 – Čech (Č. Budějovice)  
Hlinka (Litvínov)  
Fryčer (Vitkovice)  
Kokrment (Jihlava)
- 12 – Černík (Vitkovice)  
Král (Č. Budějovice)



MILAN NOVÝ

dosud trojnásobný král ligo-vých střelců, patří i v letošním ročníku mezi kandidáty na tento trůn.

## MILANOVA VIZITKA

### Branky

|         |                 |
|---------|-----------------|
| 1972–73 | – 2. místo = 30 |
| 1973–74 | – 2. místo = 35 |
| 1974–75 | – 1. místo = 46 |
| 1975–76 | – 1. místo = 32 |
| 1976–77 | – 1. místo = 59 |
| 1977–78 | – 2. místo = 40 |
| 1978–79 | – 3. místo = 33 |
| 1979–80 | – 3. místo = 36 |

## ZÁPISNÍK kladenského mužstva

- Ve všech 24 ligových utkání hráli hráči Neliba, Vinš, Čermák, Hořava, Nový, Bauer, Müller a Fiala. Další pořadí: 22 = Dudáček, Eberle, 21 = Větrovec, Novotný, Martinek, 20 = Vejvoda, 15 = Reckziegel, 10 = Skrbek, 8 = Vrňák, Kaberle, 2 = Sýkora, Vysušíl, 1 = Kasík.
- Na postě branekáře se střídali hráči Kolisek (18 utkání, obdržel 47 branek, měl 482 úspěšných zásahů) a Krása (8 utkání, 22 branek, 247 úspěšných zásahů).



Kolín a Příbram odpočívaly  
Národní hokejová liga

To je rozhodující chvíle úterního ligového duelu ve velkém sálu necelé dvě minuty před koncem utkání před plzeňského branekáře Svobodu a bez nejméně problémů ho překonal. Krátce poté, co fotoreportér Čeněk Čermák cvalí spoustu, kladenský zimní stadion vyplodil novým. Talik, sámé hady zůstávají opět ve městě oceli.

# BESEDA

## NA HOKEJOVÉ TÉMA

Jde-li karlovarskou silnicí přes obec Doksy, tak na jejím konci stojí ve velké zahradě dům Milana Nového, československého a kladenského hokejového reprezentanta. Tam má Milan Nový svůj domov, kam se vždy rád vrací z dlouhých zahraničních cest za hokejem, aby zde si trochu oddychl a načerpal nové síly do dalších utkání na ledové ploše.

Sedíme na terase u Nových. V dálce před námi se rýsuje obrys Špaříčkovského polesí, zálité paprsky letního slunce. Máme štěstí. U Nových jsme zastihli nejen našeho kapitána Milana, ale i jeho otce Miroslava Nového. Přestože je ještě dosti daleko do zahájení ligového maratónu, povídáme si o ledním hokeji. Využíváme přítomnosti M. Nového seniora, abychom se ho zeptali na nejzazší hokejové začátky jeho syna Milana. Kolem nás poskuuje malá Klárka a u ní se batolí sotva dvouroční Milánek Nových. Dejme již slovo M. Novému senioru.

„Náš Milan vyrůstal v klubku chlapců v Kamenných Žehrovicích, se kterými společně běhal za koženým míčem a objevoval jeho kouzla a tajemství. Od roného děství miloval Milan pohyb. První vítězství na sportovním poli zaznamenal náš Milan ve školním kole Běhu Mladé fronty. Dodnes si pamatuji, že tehdy si přinesl domů jako první cenu za vítězství knihu s názvem Dobrý den, Dánsko. Jako školák jezdil pravidelně na pionýrské tábory, kde se zúčastňoval sportovních soutěží, ve kterých také vitezil. Na pionýrských táborech byl nachystán pro vítěze třeba velký borůvkový koláč, jindy velký dort. V osmi letech dostal Milan pod stromeček k vánocům brusle. Byly to docela obyčejné brusle, které šel Milan hned druhý den po Štědrém dni ozkoušet na rybník v Kamenných Žehrovicích. První kroky na ledě nebyly příliš slavné. Milan a jeho bratranc Vašek Veselý, který také dostal k vánocům brusle, byli víc na zemi než na bruslích. Tehdy nikdo z nás netušil, že led a brusle přenesou Milanova hokejovou slávu, za kterou bude plést litry potu a řeholi.“

### Kdo vlastně přivedl Milana na kladenský led?

Jak už to v životě bývá, rozhodla o tom náhoda. K mému švagravovi Veselému jezdíval na návštěvu do Kamenných Žehrovic kladenský trenér mládežnických družstev Průcha, který s naším Milanem a malým Vaškem Veselým si šel zabruslit u nás na rybník. Průcha, nadšený a obětavý trenér měl zřejmě dobrý instinkt, když mě a mého švagra Veselého začal přemlouvat, abychom aba chlapce přihlásili do hokejové přípravky TJ SONP Kladno. Tak se Milan a jeho bratranc Vašek Veselý objevili na kladenském ledě. Milanova bylo jedenáct let. A hned napoprvé Milanova led v Kladně učaroval, přestože jeho začátky při vnikání do tajů hokejové abecedy nebyly příliš lehké. Ostatně co jde komu v životě lehce. Trénink v hokejové přípravce změnil Milanova denní režim. Ráno musel vstávat v pět hodin, aby stihl ranní autobus, se kterým jel do Kladna na tréninky. V sedm hodin jsem já zase na Milana čekal s autem v Kladně, abych ho doprovodil do osmi hodin do školy v Kamenných Žehrovicích. V kladenské hokejové přípravce se Milan setkal s Otou Vejvodou, Jirkou Filipem (hraje za Slavii v Praze), Pavlem Hlaváčkem (hraje v Liberci) a s dalšími chlapci. Ti všichni měli před Milanem náskok v technice bruslení. Tehdejší trenér Verfil, když vyzkoušel našeho Milana a Vaška Veselých, nechtěl žádného z nich přijmout, že nedovedou bruslit. Tehdy musel zasáhnout trenér Průcha a na jeho přimluvu vzal trenér Verfil oba chlapce na milost. Při příchodu do kladenské přípravky se Milan

stále stavěl do branek a chtěl být gólmánem, ale trenér Milana poslal do středu útoku.“

### Vzpomínáte si na Milanovo první utkání?

„Dnes si pamatuji, že Milan nastoupil k prvnímu utkání v dresu s třináctkou na zádech. Přestože se říká, že třináctka je neštastné číslo, zřejmě na Milanova se to neprojevilo a naopak věřím, že mu třináctka přinesla štěstí. Je zajímavé, že už potom nikdy v žádném dalším utkání neoblékl Milan dres se třináctkou.“

O Milanova je všeobecně známé, že od žákovských let byl vždy na sebe přísný a dovedl, jak říkají hokejisté, na sobě pracovat. Mohl byste nám o tom něco říci?

„Od začátku ho hokej chytal a stal se náplní jeho volného času. Na vrata naši garáže si namaloval hokejovou branou, do které posílal jeden puk za druhým. To vydržel dělat dlouhé hodiny. Jako doplňkový sport si příbral k lednímu hokeji ještě kopanou, kterou provozoval v dorosteneckém družstvu v Kamenných Žehrovicích a později nastupoval i za mužstvo dospělých. Hokejoví trenéři to neviděli rádi a Milan zůstal věrný hokeji. Chtěl v hokeji vyniknout a všechno mu podřídil. Poznal brzy, že hokejista potřebuje sílu, obratnost, výtrvalost. Sám jsem mu vlastnoručně vyrabil čínsku s kterou se posiloval, jezdil na kole a běhal a běhal. Později si pořídil malou hraždu, přibyla závaží na posilování nohou, takže měl doma takovou malou „mužírnu“.“

Na kontě máš už sehráno přes pět set ligových střetnutí. Kolikrát ses těšil již z mistrovského titulu?

„Celkem již šestkrát. Pětkrát na Kladně a jednou v Jihlavě, když jsem hrál za tamní Duklu.“

Jaké pocity tě doprovázely, když jsi jako kapitán přejímal v minulé sezóně vítězný pohár ligového ročníku 1979–80?

„Byl to nádherný pocit, který se dá ležka vyjádřit slovy. Jen vím, že jsem si přál, aby slovnostní okamžik trval co nejdéle. Přál bych si zopakovat slovnostní chvíle opět na konci nastávající sezóny. Kéž by to tak bylo možné a titul se dal přidělit, ale to nejde, titul se musí perně vybojovat. Podíváte-li se na jména oddílů, se kterými se budeme v nastávajícím ročníku utkávat, poznáte, jak je to tvrdá realita, na kterou se nelze divat různými brýlemi. Všichni chtějí vyhrávat a my také, takže nezbývá nic jiného než se dát do boje a zdolávat jednu překážku za druhou. Musíme pořádně „máknout“ a „zůstat na zemi“.

### Jaká byla letní příprava?

„Byla tvrdá jako poldovská ocel. Já jsem ji osobně zvládl dobře bez zranění a nemoci. Musíme doufat, že naši dřinu z letní přípravy zůročíme v nastávající sezóně.“

### Co bys vzkázal příznivcům kladenského hokeje?

„Aby nám drželi palce a v daleko větším počtu než dosud zaplnovali ochozy v kladenské hale, potožé tím nám vytvoří pravou hokejovou atmosféru, jak tomu bývá na jiných stadionech.“

